سورة هود

11. സൂറതു ഹൂദ്

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 123 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 10

തൗഹീദ്, പ്രവാചകത്വം, മരണാനന്തരജീവിതം മുതലായി കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിലെ വിഷയങ്ങൾ തന്നെയാണ് ഈ സൂറത്തിലെയും പ്രധാന വിഷയം. അതിൽ സംക്ഷിപ്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ചില വിഷയങ്ങളും സംഭവങ്ങളും ഇതിൽ വിശദീകരിച്ചും, അതിൽ വിശദീകരിക്കപ്പെട്ട ചിലത് ഇതിൽ സംക്ഷിപ്തമായും പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 'സൂറതുഹൂദും, അതിന്റെ സഹോദരികളായ സൂറതുകളും എന്നെ നരപ്പിച്ചു' എന്ന് നബിﷺ പറഞ്ഞതായി തിർമദീ, ത്വബ്റാനീ, ഹാകിം (റ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഹദീഥുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ക്വിയാമത്ത് നാളിലെ സ്ഥിതിഗതികളെക്കുറിച്ചും മറ്റും ശക്തമായ ഭാഷയിലുള്ള താക്കീതുകളും പരാമർശങ്ങളും അടങ്ങിയിട്ടുള്ള സൂറതുൽവാക്വിഅഃ മുതലായ ചില സൂറത്തുകളാണ് 'സഹോദരികളായ സൂറതുകൾ' കൊണ്ട് വിവക്ഷയെന്ന് പ്രസ്തുത ഹദീഥിന്റെ ചില രിവായത്തുകളിൽനിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. പ്രസ്തുത സൂറത്തുകളിലെ വിഷയങ്ങളുടെ ഗൗരവം നിമിത്തം എനിക്ക് വേഗത്തിൽ നര പിടിപെട്ടുവെന്നത്രെ തിരുമേനി പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. 50 മുതൽ 60 കൂടിയുള്ള വചനങ്ങൾ ഹൂദ് (അ) നെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയെയും സംബന്ധിച്ചാണ്. ഈ അദ്ധ്യായത്തിന് സൂറത് ഹൂദ് എന്ന നാമകരണത്തിന്റെ കാരണമതാണ്.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ ٥

പരമ കാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുനാമത്തിൽ.

الٓر ۚ كِتَـٰبٌ أُحۡكِمَتۡ ءَايَـٰتُهُۥ ثُمَّ فُصِّلَتۡ مِن لَّدُنۡ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿١﴾

﴾1﴿ 'അലിഫ്-ലാം-റാ'. ഒരു (മഹത്തായ) ഗ്രന്ഥം! അതിന്റെ 'ആയത്ത്' [സൂക്തം]കൾ ബലവത്താക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; പിന്നെ, അത് വിശദീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അഗാധജ്ഞനും, സൂക്ഷ്മജ്ഞനുമായ ഒരുവന്റെ അടുക്കൽ നിന്നുള്ളതാണ് (അത്);

﴾1﴿ الر 'അലിഫ്-ലാം-റാ' كِتَابٌ ഒരു ഗ്രന്ഥം أُحْكِمَتْ ബലവത്താക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു آيَاتُهُ അതിന്റെ ആയതുകൾ ثُمَّ പിന്നെ, പുറമെ فُصِّلَتْ അത് വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (വിസ്തരിക്ക)പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു مِن لَّدُنْ അടുക്കൽനിന്ന് حَكِيمٍ ഒരു അഗാധജ്ഞന്റെ, യുക്തിമാന്റെ خَبِيرٍ സൂക്ഷ്മജ്ഞനായ.

أَلَّا تَعْبُدُوٓا۟ إِلَّا ٱللَّهَ ۚ إِنَّنِى لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾

﴾2﴿ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കരുത് എന്ന്. നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അവനിൽ നിന്ന് ഒരു താക്കീതുകാരനും, സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനുമാണ്;

وَأَنِ ٱسْتَغْفِرُوا۟ رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوٓا۟ إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُم مَّتَٰعًا حَسَنًا إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِى فَضْلٍ فَضْلَهُۥ ۖ

﴾3﴿ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് പാപമോചനം തേടുവിൻ, പിന്നെ അവനിലേക്ക് പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ എന്നും. (എന്നാൽ) നിങ്ങളെ അവൻ ഒരു നിർണയിക്കപ്പെട്ട അവധിവരെ നല്ല (സുഖമായ) അനുഭവം അനുഭവിപ്പിക്കുന്നതാണ്; വല്ല ശ്രേഷ്ഠതയുമുള്ള എല്ലാവർക്കും അവ(രവ)രുടെ ശ്രേഷ്ഠത അവൻ (വകവെച്ചു) കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും.

وَإِن تَوَلَّوْا۟ فَإِنِّىٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿٣﴾

നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഒരു വലിയ ദിവസത്തെ ശിക്ഷ നിങ്ങളുടെ മേൽ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

إِلَى ٱللَّهِ مَرْجِعُكُمْ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤﴾

﴾4﴿ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെ മടക്കം. അവനാകട്ടെ, എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമാകുന്നു.

﴾2﴿ أَلَّا تَعْبُدُوا നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുതെന്ന് إِلَّا اللَّهَ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ إِنَّنِي നിശ്ചയമായും ഞാൻ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് مِنْهُ അവനിൽനിന്ന് نَذِيرٌ താക്കീതു(മുന്നറിയിപ്പു)കാരനാണ് وَبَشِيرٌ സന്തോഷമറിയിക്കുന്നവനുമാണ്. ﴾3﴿ وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا നിങ്ങൾ പാപമോചനം തേടണമെന്നും رَبَّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് ثُمَّ تُوبُوا പിന്നെ

നിങ്ങൾ പശ്ചാത്തപിക്കുവിൻ, മടങ്ങുവിൻ إِلَيْهِ അവനിലേക്ക് يُمَتِّعْكُم അവൻ നിങ്ങൾക്ക് അനുഭവം നൽകും, സൗഖ്യം നൽകും مَتَاعًا അനുഭവം, സൗഖ്യം حَسَنًا നല്ലതായ إِلَىٰٓ أَجَلٍ ഒരവധിവരെ مُّسَمًّى നിർണയിക്കപ്പെട്ട وَيُؤْتِ അവൻ നൽകുകയും ചെയ്യും كُلَّ ذِي فَضْلٍ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള എല്ലാവർക്കും فَضْلَهُۥ അവന്റെ ശ്രേഷ്ഠത وَإِن تَوَلَّوْا۟ നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നപക്ഷം فَإِنِّىٓ എന്നാൽ ഞാൻ أَخَافُ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ عَذَابَ ശിക്ഷയെ يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തെ كَبِيرٍ വലുതായ. ﴿4﴾ إِلَى ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിലേക്കാണ് مَرْجِعُكُمْ നിങ്ങളുടെ മടക്കം, മടങ്ങിവരവ് وَهُوَ അവനാകട്ടെ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

الر പോലെയുള്ള കേവലാക്ഷരങ്ങളെപ്പറ്റി സൂറതുൽ ബകറഃയുടെ ആരംഭത്തിലും മറ്റും വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതൊരു മഹത്തായ ഗ്രന്ഥമാണെന്ന ആമുഖത്തോടു കൂടി ഈ വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇങ്ങനെ വിവരിക്കാം:-

വാചകങ്ങളും, ഘടനയും, പ്രതിപാദന രീതിയുമെല്ലാം ബലവത്തായതും, കെട്ടുറപ്പുള്ളതുമാണ് അതിലെ സൂക്തങ്ങൾ. കൂടാതെ, വിധിവിലക്കുകൾ, നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ, ഉപമകൾ, ചരിത്രപാഠങ്ങൾ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, സന്തോഷവാർത്തകൾ, താക്കീതുകൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള അതിലെ പരാമർശ വിഷയങ്ങളെല്ലാം സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അഗാധജ്ഞനും, സൂക്ഷ്മജ്ഞനുമായ അല്ലാഹുവാണ് അത് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ സന്ദേശങ്ങളിൽ കേന്ദ്രപ്രധാനമായി നിലകൊള്ളുന്നത് അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കരുതെന്ന തൗഹീദാകുന്നു. രണ്ടാമതായി നിലകൊള്ളുന്നത് സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച സൻമാർഗികൾക്ക് പുണ്യഫലങ്ങളെക്കുറിച്ച് സന്തോഷവാർത്തയും, അവിശ്വാസികളായ ദുർമാർഗികൾക്ക് ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള താക്കീതും നൽകുവാനായി അയക്കപ്പെട്ട ദൈവദൂതനാണ് ഞാൻ (മുഹമ്മദ് ﷺ) എന്നുള്ളതാകുന്നു. ഈ രണ്ട് മൗലിക തത്വങ്ങളും അംഗീകരിക്കുന്നതോടൊപ്പം അതിന് മുമ്പ് ചെയ്തുപോയതും, പിന്നീട് ചെയ്തേക്കുന്നതുമായ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് മാപ്പിനപേക്ഷിക്കുകയും അവയിൽനിന്നെല്ലാം അവനോട് പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം, നിങ്ങളുടെ ഈ ജീവിതം അവസാനിക്കുന്നതുവരെ അലട്ടുകളൊന്നും കൂടാതെ നിങ്ങൾക്ക് സുഖമായി കഴിഞ്ഞുകൂടാം. അതോടുകൂടി നേർവഴിക്ക് ജീവിച്ചും നൻമകൾ പ്രവർത്തിച്ചുംകൊണ്ട് ശ്രേഷ്ഠമായ നിലപാട് സമ്പാദിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള ഓരോ വ്യക്തിക്കും അവരുടെ യഥാർത്ഥ പദവി ഇരു ജീവിതത്തിലും അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. നേരെമറിച്ച് ഇതൊന്നും സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാതെ പിൻതിരിഞ്ഞുകളയുന്നപക്ഷം, കിയാമത്തുനാളാകുന്ന ആ ഭയങ്കര ദിവസത്തിൽ നിങ്ങൾ വമ്പിച്ച ശിക്ഷക്ക് വിധേയരായിത്തീരുന്നതാണ്. എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിലേക്കാണ് മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾ ഓർമിക്കണം. അവന് നിങ്ങളെ രണ്ടാമത് ജീവിപ്പിച്ച് നിങ്ങളുടെ മേൽ നടപടി എടുക്കുവാൻ ഒരു പ്രയാസവുമില്ല. അവൻ സർവ്വശക്തനാണല്ലോ.

أَلَآ إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا۟ مِنْهُ ۚ أَلَا حِينَ

﴿5﴾ അല്ലാ! (അറിയുക:) അവനിൽ നിന്നും തങ്ങൾ മറഞ്ഞു പോകുവാൻ വേണ്ടി അവർ തങ്ങളുടെ നെഞ്ചുകളെ തിരിച്ചുകളയുന്നു! അല്ലാ!

يَسۡتَغۡشُونَ ثِيَابَهُمۡ يَعۡلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعۡلِنُونَۚ إِنَّهُۥ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ۝٥

(അറിഞ്ഞേക്കുക:) അവർ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ(കൊണ്ടു പുതച്ച്) മൂടിയിടുന്ന സമയത്ത് അവർ രഹസ്യമാക്കുന്നതും, പരസ്യമാക്കുന്നതും അവൻ അറിയുന്നു. നിശ്ചയമായും അവൻ, നെഞ്ച് [ഹൃദയം]കളിലുള്ളതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനാണ്.

﴾5﴿ أَلَا അല്ലാ, അറിയുക إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ يَثْنُونَ അവർ മടക്കുന്നു, ചുരുട്ടുന്നു, തിരിക്കുന്നു صُدُورَهُمْ അവരുടെ നെഞ്ചുകളെ لِيَسْتَخْفُوا അവർ മറയുവാൻ വേണ്ടി مِنْهُ അവനിൽ നിന്ന്, അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് أَلَا അല്ലാ, അറിയുക حِينَ സമയത്ത്, നേരത്ത് يَسْتَغْشُونَ അവർ മൂടിയിടുന്ന (പുതപ്പിടുന്ന) ثِيَابَهُمْ അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ يَعْلَمُ അവൻ അറിയും مَايُسِرُّونَ അവർ രഹസ്യമാക്കുന്നത് وَمَايُعْلِنُونَ അവർ പരസ്യമാക്കുന്നതും إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ് بِذَاتِ ഉള്ളതിനെപ്പറ്റി الصُّدُورِ നെഞ്ച് (ഹൃദയം) കളിൽ.

ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക സംഭവത്തെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവതരിച്ചതായിരിക്കും ഈ വചനമെന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. الله اعلم ഒന്നിലധികം സംഭവങ്ങൾ ഇവിടെ രിവായത്ത് ചെയ്യപ്പെട്ടു കാണാം. പക്ഷേ, ഓരോന്നും ഓരോ നിലക്ക് വിമർശനവിധേയമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അവ ഉദ്ധരിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം കാണുന്നില്ല. ആയത്തിന്റെ സാരം ചുരുക്കത്തിൽ ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം:

റസൂൽ തിരുമേനിﷺ ക്വുർആനോ മറ്റോ ജനങ്ങളെ കേൾപ്പിക്കുന്ന രംഗങ്ങളിൽ നിന്ന് അവിശ്വാസികളിൽ ചിലർ ഉപായത്തിൽ ഒളിഞ്ഞും തിരിഞ്ഞും പോകുകയും അതവഗണിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. يثنون صدورهم (അവർ തങ്ങളുടെ നെഞ്ചുകൾ തിരിക്കും) എന്ന പ്രയോഗത്തെ പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും പല പ്രകാരത്തിൽ വിശദീകരിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ പ്രതിഷേധവും വെറുപ്പുമാണത് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. സന്തോഷവും സ്നേഹവും തോന്നുമ്പോൾ മുഖവും നെഞ്ചും മുമ്പോട്ട് തിരിച്ചു അഭിമുഖമായിരിക്കുകയാണല്ലോ പതിവ്. അതുകൊണ്ടൊന്നും ആ അവിശ്വാസികൾ രക്ഷപ്പെടുവാൻ പോകുന്നില്ല; അവരുടെ എല്ലാ രഹസ്യപരസ്യങ്ങളും അല്ലാഹു അറിയുന്നുണ്ട്; അവർ- രാത്രിയിലോ മറ്റോ- വസ്ത്രമിട്ടു മൂടിപ്പുതച്ചു കിടക്കുമ്പോൾപോലും അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്ന് മറഞ്ഞുപോകുന്നില്ല; അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഒളിച്ചുവെച്ച വിചാരവികാരങ്ങൾ പോലും അല്ലാഹുവിന് അജ്ഞാതമല്ല എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. وَاللهُ أَعْلَمُ

ജുസ്ഉ് - 12

۞ وَمَا مِن دَآبَّةٍ فِى ٱلْأَرْضِ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا ۚ

﴾6﴿ ഭൂമിയിലുള്ള ഒരു ജീവജന്തുവും തന്നെ, അവയുടെ ഉപജീവനം (അഥവാ ആഹാരം) അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ (ബാദ്ധ്യത) ഇല്ലാതെയില്ല. അവയുടെ വാസസ്ഥാനവും, അവയുടെ സൂക്ഷിപ്പ് സ്ഥാനവും അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു.

كُلٌّ فِى كِتَٰبٍ مُّبِينٍ ﴿٦﴾

എല്ലാം (തന്നെ) സ്പഷ്ടമായ ഒരു (രേഖാ) ഗ്രന്ഥത്തിലുണ്ട്.

﴾6﴿ وَمَامِنْ دَابَّةٍ ഒരു ജന്തുവുമില്ല, ജീവികളിൽ നിന്ന് (ഒന്നും) ഇല്ല فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ إِلَّا عَلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഇല്ലാതെ رِزْقُهَا അതിന്റെ (അവയുടെ) ഉപജീവനം, ആഹാരം وَيَعْلَمُ അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യും مُسْتَقَرَّهَا അവയുടെ താവളം, വാസസ്ഥലം, തങ്ങുന്ന ഇടം وَمُسْتَوْدَعَهَا അവയുടെ സൂക്ഷിപ്പുസ്ഥാനവും كُلٌّ എല്ലാം فِي كِتَابٍ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ (രേഖയിൽ) ഉണ്ട് مُبِينٍ സ്പഷ്ടമായ

ബുദ്ധികൊടുത്തു ചിന്തിക്കുന്ന ഓരോ സത്യവിശ്വാസിയെയും ഇരുത്തിചിന്തിപ്പിക്കുവാൻ പോരുന്ന ഒരു വചനമാണിത്. മനുഷ്യനടക്കം ഈ ഭൂമിയിലുള്ള എല്ലാ ജീവജന്തുക്കൾക്കും അതതിന്റെ പ്രകൃതിക്കും ആവശ്യത്തിനുമനുസരിച്ച് ഉപജീവനമാർഗം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്ന ബാധ്യത അല്ലാഹുവിനുണ്ട്. അതവൻ നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അഥവാ ആഹാരമാർഗം ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടല്ലാതെ ഒരു ജീവിയെയും ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. ഓരോ ജീവിയുടെയും സ്ഥിരമായ സ്ഥാനം, താൽക്കാലികമായ സ്ഥാനം ഏതൊക്കെയാണെന്ന് അവന്നറിയാം. അതെ, എവിടെനിന്ന് വന്നു, എങ്ങോട്ട് പോകുന്നു, നാട്ടിലോ, കാട്ടിലോ, കരയിലോ, വെള്ളത്തിലോ, മണ്ണിന് മീതെയോ, താഴെയോ എന്നൊക്കെ അവനറിയാവുന്നതാണ്. അതെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് തന്നെ അതതിന്റെ ആഹാരമാർഗങ്ങൾ ശരിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു ജീവവർഗത്തിന് ആഹാരത്തിനുള്ള വക ശരിപ്പെടുത്താതെ അവൻ ഒഴിവാക്കിയിട്ടില്ല. ഏതെല്ലാം ജീവികൾ ഏതെല്ലാം തരത്തിൽ ഉണ്ടെന്നും, ഓരോന്നിന്റെയും പെരുപ്പവും വർദ്ധനവും എത്ര കണ്ടുവരുമെന്നും, ഓരോന്നിനും യോജിച്ച ആഹാരം ഏതാണ് എന്നുമൊക്കെ കൃത്യവും സൂക്ഷ്മവുമായ അറിവും രേഖയും അവന്റെ പക്കലുണ്ട്. എന്നൊക്കെ ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.

അപ്പോൾ, ജനപ്പെരുപ്പം നിമിത്തം ഭൂമിയിൽ ഉപജീവനമാർഗമില്ലാതെ അടുത്ത ഭാവിയിൽ മനുഷ്യൻ കഷ്ടപ്പെടുമെന്ന് കണക്കുകൾ വലിച്ചുനീട്ടിക്കൊണ്ട് മനുഷ്യജനനം തന്നെ ചുരുക്കിക്കളയുവാൻ വേണ്ടി ഇക്കാലത്ത് പൊതുവെ കാണപ്പെടുന്ന വെപ്രാളം, അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ വാഗ്ദാനത്തിലും, കഴിവിലുമുള്ള വിശ്വാസരാഹിത്യത്തിൽ നിന്ന് ഉൽഭവിച്ചതാണെന്ന് തീർച്ച തന്നെ. അല്ലാഹു ഈ ഭൂമിയിൽ നിക്ഷേപിച്ചുവെച്ചി

ട്ടുള്ള ആഹാരമാർഗങ്ങളെയും, പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളെയും തേടിപ്പിടിച്ചു ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനുപകരം, അല്ലാഹുവിനെ കണക്കാക്കേണ്ടുന്ന പ്രകാരം കണക്കാക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത ശുഷ്ക്കബുദ്ധികളാൽ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട ഒരു വിഡ്ഢിത്തമെന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് ഒരു സത്യവിശ്വാസിക്ക് ആ സംഭവത്തെ കാണുവാൻ ഒക്കുകയില്ല. മനുഷ്യസമുദായം എണ്ണത്തിൽ വളരെ കുറവായിരിക്കുമ്പോൾ ആഹാരം എവിടെയും സുഭിക്ഷമായിരിക്കുമെന്നും, എണ്ണം വർദ്ധിച്ചുവരുംതോറും അത് കുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നുമുള്ള അനുമാനം അടിയോടെ ശരിയല്ലെന്ന് ചരിത്രവും അനുഭവവും വെച്ചുകൊണ്ട് ആലോചിച്ചാൽ നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധികൾക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

അധ്വാനവും പ്രയത്നവും കൂടാതെ ഓരോരുത്തന്റെയും ആഹാരം അവന്റെ മുമ്പിൽ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടുകൊടുക്കുമെന്നല്ല അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം. അവൻ സൃഷ്ടിച്ച ജീവവർഗങ്ങൾക്കെല്ലാം അതാതിന് യോജിച്ചതും ആവശ്യമായതുമായ ആഹാരമാർഗങ്ങൾ ഈ ഭൂമിയിൽ അവൻ ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നത്രെ അർത്ഥം. മനുഷ്യന്റെ ആഹാരത്തിനുള്ള മാർഗം അന്വേഷിച്ചു തേടിപ്പിടിക്കൽ അവന്റെ കടമയാകുന്നു. മനുഷ്യർ പെരുകുംതോറും പുതിയ മാർഗങ്ങളും ചൂഷണരീതികളും കണ്ടുപിടിച്ചു ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്താനും.

وَهُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُۥ عَلَى ٱلْمَآءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۗ وَلَئِن قُلْتَ إِنَّكُم مَّبْعُوثُونَ مِنۢ بَعْدِ ٱلْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِنْ هَـٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝٧

(7) അവൻ തന്നെയാണ് ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും ആറ് ദിവസങ്ങളിലായി സൃഷ്ടിച്ചവനും; അവന്റെ 'അർശ്' [സിംഹാസനം] വെള്ളത്തിൻമേലായിരുന്നു- നിങ്ങളിൽ ആരാണ് കർമങ്ങളിൽ കൂടുതൽ നല്ലവനെന്ന് നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി.

(നബിയേ) 'മരണത്തിനുശേഷം, നിങ്ങൾ (വീണ്ടും) എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നവരാണ്' എന്ന് നീ പറഞ്ഞുപോയെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും (ആ) അവിശ്വസിച്ചവർ പറയും: 'ഇതൊരു സ്പഷ്ടമായ ജാലവിദ്യയല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല' എന്ന്!

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ ٱلْعَذَابَ إِلَىٰٓ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَّيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُۥٓ ۗ

(8) ഒരു എണ്ണപ്പെട്ട [നിർണയിക്കപ്പെട്ട] കാലയളവ് വരെ അവരിൽനിന്ന് നാം ശിക്ഷ പിന്തിച്ചുവെച്ചുവെങ്കിലാകട്ടെ, അവർ പറയുക തന്നെ ചെയ്യും: 'എന്താണതിനെ തടഞ്ഞുവെക്കുന്നത്?!'

أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨﴾

അല്ലാ! (അറിയുക:) അതവർക്ക് വന്നെത്തുന്ന ദിവസം, അത് അവരിൽ നിന്ന് തിരിച്ചുവിടപ്പെടുന്നതല്ല; അവർ യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി പരിഹസിച്ചു (പറ ഞ്ഞു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അത് അവരിൽ വന്നനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

﴾7﴿ وَهُوَ الَّذِي അവൻ തന്നെ യാതൊരുവനും, അവൻ യാതൊരുവനുമത്രെ خَلَقَ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും فِي سِتَّةِ ആറിൽ أَيَّامٍ നാളുകൾ, ദിവസങ്ങൾ (ഘട്ടങ്ങൾ) وَكَانَ ആയിരുന്നു عَرْشُهُ അവന്റെ സിംഹാസനം عَلَى الْمَاءِ വെള്ളത്തിൻമേൽ لِيَبْلُوَكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ പരീക്ഷിക്കു വാൻവേണ്ടി أَيُّكُمْ നിങ്ങളിൽ ഏതാൾ (ആർ) أَحْسَنُ അധികം നല്ലവൻ (എന്ന്) عَمَلًا പ്രവൃത്തിയിൽ, കർമത്തിൽ وَلَئِن قُلْتَ നീ പറഞ്ഞുവെങ്കിൽ إِنَّكُم നിശ്ചയ മായും നിങ്ങൾ مَّبْعُوثُونَ എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരാണ് مِن بَعْدِ ശേഷം الْمَوْتِ മരണത്തിന്റെ لَيَقُولَنَّ നിശ്ചയമായും പറയും الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ إِنْ هَٰذَا ഇതല്ല إِلَّا سِحْرٌ ജാലവിദ്യ (ആഭിചാരം) അല്ലാതെ مُّبِينٌ സ്പഷ്ടമായ. ﴾8﴿ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا നാം പിന്തിച്ചുവെങ്കിൽ عَنْهُمُ അവരിൽനിന്ന് الْعَذَابَ ശിക്ഷയെ إِلَىٰ أُمَّةٍ ഒരു കാലയള വുവരെ مَّعْدُودَةٍ എണ്ണപ്പെട്ട, നിർണയിക്കപ്പെട്ട لَّيَقُولُنَّ അവർ പറയുക തന്നെ ചെയ്യും مَا يَحْبِسُهُ അതിനെ തടഞ്ഞുവെക്കുന്നതെന്ത് أَلَا അല്ലാ, അറിയുക يَوْمَ ഒരു ദിവസം يَأْتِيهِمْ അതവർക്ക് വരുന്ന لَيْسَ അതല്ല مَصْرُوفًا തിരിച്ചുവിടപ്പെടുന്നത് عَنْهُمْ അവ രിൽനിന്ന് وَحَاقَ ഇറങ്ങിവരുക (അനുഭവപ്പെടുക)യും ചെയ്യും بِهِم അവരിൽ مَا كَانُوا അവരായിരുന്ന യാതൊന്ന് بِهِ അതിനെപ്പറ്റി يَسْتَهْزِئُونَ അവർ പരിഹസിക്കും

എല്ലാ ജീവവസ്തുക്കളുടെയും അന്നദാതാവ് അല്ലാഹുവാണെന്ന് കഴിഞ്ഞ വചന ത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും സ്രഷ്ടാവും, അധിപതിയും അവൻ തന്നെയാണെന്നും, മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചതിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്താണെന്നും പ്രസ്താ വിക്കുന്നു. ആകാശഭൂമികളെ ആറ് ദിവസങ്ങളിലായിട്ടാണ് സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യത്തെപ്പറ്റിയും, അല്ലാഹുവിന്റെ 'അർശി'നെ (സിംഹാസനത്തെ) പ്പറ്റിയും അഅ്റാഫ്: 54 ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ, സജദഃ, ഫുർഖാൻ മുതലായ സൂറതുകളിലും ഏറെക്കുറെ വിവരണം കാണാം. അവിടങ്ങളി ലൊന്നും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വിഷയം ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താ വിച്ചിരിക്കുന്നു. وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ (അവന്റെ അർശ് വെള്ളത്തിലായിരുന്നു) എന്നത്രെ അത്. അതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ പ്രത്യേകമൊന്ന് ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്.

ഇമാം അഹ്മദ്, ബുഖാരി, മുസ്ലിം (റ) മുതലായവർ രേഖപ്പെടുത്തിയ ചില ഹദീഥു കളിൽ നബിﷺ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും മുമ്പ് അല്ലാഹു

ഉണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ 'അർശ്' വെള്ളത്തിന്മേലായിരുന്നു. 'ദിക്റി'ൽ (പ്രമാണരേഖയിൽ) അവൻ എല്ലാം എഴുതുക (രേഖപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്തു. പിന്നീടവൻ ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചു'. ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള ഹദീഥുകളും രിവായത്തുകളും പലതും വേറെയും കാണാം. ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിക്കുകയും, അവ രൂപം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ മുമ്പത്തെ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ചാണ് وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ (അവന്റെ അർശ് വെള്ളത്തിൻമേലായിരുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞതെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാചകത്തിൽനിന്നും, നബിﷺയുടെ ഈ പ്രസ്താവനയിൽ നിന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, 'വെള്ളം' (الْمَاءِ) കൊണ്ട് ഇവിടെ വിവക്ഷ നമുക്ക് സുപരിചിതമായ അർത്ഥത്തിലുള്ള വെള്ളമായിരിക്കുവാൻ തരമില്ല. ഏതായാലും വെള്ളം (الْمَاءِ) എന്ന് പറയാവുന്ന ഒരു വസ്തു ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് തീർച്ചതന്നെ. ശാസ്ത്രീയ നിരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് അത് വേണ്ടതുപോലെ വ്യക്തമാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നതുകൊണ്ട് ആ വാസ്തവത്തിന് ദോഷമൊന്നുമില്ല. നമുക്ക് അറിയാത്തതിനെപ്പറ്റി 'അല്ലാഹുവിനറിയാം' എന്ന് സമാധാനിക്കുവാനേ നമുക്ക് നിവൃത്തിയുള്ളൂ. അത് നമ്മുടെ കടമയുമാണ്.

ജീവികൾക്ക് ആഹാരമാർഗങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയതും, എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും സൃഷ്ടിച്ചതും അല്ലാഹുവാണെന്ന് ഓർമിപ്പിച്ചതിനെ തുടർന്ന് لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا (നിങ്ങളിൽ ആരാണ് കൂടുതൽ നല്ല കർമം ചെയ്യുന്നവരെന്ന് നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി) എന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇവിടെ ഒരു സംഗതി മനസ്സിരുത്തേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലാഹുവാണ് ലോകസ്രഷ്ടാവും, നിയന്താവുമെന്ന് ക്വുർആനിൽ അല്ലാഹു ഇടക്കിടെ ഓർമപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കാറുണ്ട്. ഇതിന്റെ ആവശ്യം കേവലം ചരിത്രം പഠിപ്പിക്കലോ, ശാസ്ത്രം വിവരിക്കലോ അല്ല. അവൻ മാത്രമാണ് ഇലാഹും, റബ്ബും (ആരാധ്യനും, രക്ഷിതാവും) എന്നും, അവനെ ആരാധിച്ചും അനുസരിച്ചും ജീവിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ് അവന്റെ സൃഷ്ടികൾ എന്നും ബുദ്ധിജീവികളെ ഓർമിപ്പിക്കുകയാണതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അതിലേക്കാണ് മേൽ പ്രസ്താവനകളോട് ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി എന്ന വാക്യം വിരൽചൂണ്ടുന്നത്. ഓരോരുത്തനും എന്ത് പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹുവിന് കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടിയല്ല ഈ പരീക്ഷണം. കാരണം, അതവന് മുമ്പേ അറിയുന്നതാണ്. ഓരോരുത്തന്റെയും പ്രവർത്തനം അനുഭവത്തിൽ വരുത്തുമാറാക്കി അത് രേഖപ്പെടുത്തുകയും, തദടിസ്ഥാനത്തിൽ അവർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകുകയുമാണ് പരീക്ഷണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. പ്രതിഫലനടപടിയാകട്ടെ, മരണാനന്തരം പരലോകത്ത് വെച്ചാണ്താനും. അതുകൊണ്ട് അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരെപ്പറ്റിയാണ് അടുത്ത വാക്യങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

പരലോക നിഷേധികളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇങ്ങനെ പറയാം: സ്രഷ്ടാവും രക്ഷിതാവും അന്നദാതാവുമൊക്കെ അല്ലാഹുവാണെന്ന് സമ്മതിച്ചാൽ തന്നെയും മരണാനന്തര ജീവിതത്തെയും, പ്രതിഫലനടപടിയെയും അവർ സമ്മതിക്കുവാൻ ഒരുക്കമില്ല. അതിനെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ, ഇതൊക്കെ തനി ജാലവിദ്യയാണ്- അല്ലെങ്കിൽ- ആഭി

ചാരമാണ്- ഞങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഉപായമാണ്- എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞു തള്ളിക്കളയുകയാണവർ ചെയ്യുന്നത്. തൽക്കാലം ആ നിഷേധത്തിന്റെ പേരിൽ അവർക്ക് ശിക്ഷയൊന്നും നൽകാതെ കുറച്ച് കാലം വരെ അവർക്ക് ഒഴിവ് കൊടുത്താൽ, അപ്പോഴും തന്നെ അവർ പരിഹാസവും നിഷേധവും തുടരുകയാണ് ചെയ്യുക. നബി ﷺ താക്കീത് ചെയ്യുന്ന ആ ശിക്ഷ എന്താണ് എനിയും ഉണ്ടാവാത്തത്? അങ്ങനെ ഒന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് കാണേണ്ടതല്ലേ? എന്നൊക്കെയായിരിക്കും അവർ പറയുക. ഈ പരിഹാസവും നിഷേധവും അങ്ങ് മാറ്റിവെക്കുകയാണവർക്ക് നല്ലത്. ആ ശിക്ഷ ഒരിക്കൽ അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുകതന്നെ ചെയ്യും. അത് വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നെ അതുതട്ടിനീക്കുവാനോ, അതിൽ നിന്ന് ഒഴിവാകുവാനോ സാധ്യമാകുന്നതല്ല.

أُمَّة (ഉമ്മത്ത്) എന്ന വാക്കിനാണ് ഇവിടെ 'കാലയളവ്' എന്ന് നാം അർത്ഥം കല്പിച്ചത്. 'സമുദായം' അഥവാ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേകമാർഗത്തിലും സമ്പ്രദായത്തിലും യോജിക്കുന്ന സമൂഹം എന്ന അർത്ഥത്തിലാണത് സാധാരണയായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. വേറെ പല അർത്ഥങ്ങളിലും അത് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ക്വുർആനിൽ തന്നെയും അതിന് താഴെ പറയുന്നതുപോലുള്ള ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം:- കാലയളവ് എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഇവിടെയെന്നപോലെ സൂ: യൂസുഫ് 45 ലും,മാതൃകാനേതാവ് (الامام المقتدى) എന്ന അർത്ഥത്തിൽ നഹ്ൽ 120 ലും, മതവും നടപടിമാർഗവും (الدِين وَالملة) എന്നീ അർത്ഥങ്ങളിൽ സുഖ്റുഫ് 23 ലും, ഒരു സംഘം ആളുകൾ (جَمَاعَة) എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ക്വസ്വസ് 23 ലും, ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ (طَائِفَة) എന്ന അർത്ഥത്തിൽ അഅ്റാഫ് 159 ലും ഉപയോഗിച്ചു കാണാം. നബിമാരുടെ സമുദായങ്ങളെപ്പറ്റി ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ, അവർ ഏതൊരു ജനതയിലേക്ക് റസൂലായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അവരെ (أُمة الدَعْوَة) ഉദ്ദേശിച്ചും, അവരുടെ ദൗത്യം സ്വീകരിച്ച ജനങ്ങളെ (أمة الاجابة) മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചും അത് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഒന്നാമത്തെ അർത്ഥത്തിൽ യൂനുസ് 47 ലും, രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥത്തിൽ ആലുഇംറാൻ 110 ലും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അതത് സ്ഥലങ്ങളുടെ സന്ദർഭം കൊണ്ട് ഈ അർത്ഥവ്യത്യാസങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

വിഭാഗം- 2

وَلَئِنْ أَذَقْنَا ٱلْإِنسَـٰنَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَـٰهَا مِنْهُ إِنَّهُۥ لَيَـُٔوسٌ كَفُورٌ ﴿٩﴾

﴿9﴾ നമ്മുടെ പക്കൽനിന്ന് വല്ല കാരുണ്യത്തെയും നാം മനുഷ്യന് ആസ്വദിപ്പിക്കുകയും, പിന്നീടതിനെ അവനിൽ നിന്ന് നാം നീക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും അവൻ, വളരെ നിരാശനും, നന്ദികെട്ടവനുമായിരിക്കും.

وَلَئِنْ أَذَقْنَٰهُ نَعْمَآءَ بَعْدَ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ ٱلسَّيِّـَٔاتُ عَنِّىٓ ۚ إِنَّهُۥ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١٠﴾

﴿10﴾ അവനെ ബാധിച്ച ഒരു ദുരിതത്തിന് ശേഷം, അവന് നാം ഒരനുഗ്രഹം ആസ്വദിപ്പിച്ചുവെങ്കിലാകട്ടെ, അവൻ നിശ്ചയമായും പറയും: 'എന്നിൽനിന്ന് തിൻമകൾ പോയി(ക്കഴിഞ്ഞു)!' (അതെ,) നിശ്ചയമായും അവൻ, ആഹ്ളാദഭരിതനും, അഹങ്കാരിയുമായിരിക്കും;

إِلَّا ٱلَّذِينَ صَبَرُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾

﴿11﴾ ക്ഷമിക്കുകയും, സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരൊഴികെ. അക്കൂട്ടർ- അവർക്ക് പാപമോചനവും, വലുതായ പ്രതിഫലവും ഉണ്ടായിരിക്കും.

﴿9﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَا നാം ആസ്വദി(അനുഭവി)പ്പിച്ചുവെങ്കിൽ الْإِنْسَانَ മനുഷ്യന്, മനുഷ്യനെ مِنَّا നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്ന്, നമ്മുടെ വകയായി رَحْمَةً ഒരു കാരുണ്യം, വല്ല കരുണയും ثُمَّ പിന്നീട് نَزَعْنَاهَا അതിനെ നാം നീക്കം ചെയ്തു مِنْهُ അവനിൽനിന്ന് إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ لَيَئُوسٌ (വളരെ) നിരാശൻ (തന്നെ) ആയിരിക്കും كَفُورٌ നന്ദികെട്ട, നന്ദികെട്ടവൻ ആയിരിക്കും ﴿10﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ നാം അവന് ആസ്വദിപ്പിച്ചുവെങ്കിൽ نَعْمَاءَ ഒരു അനുഗ്രഹം, സുഖസന്തോഷം بَعْدَ ضَرَّاءَ ഒരു കഷ്ടപ്പാടിന് (ദുരന്തത്തിന്) ശേഷം مَسَّتْهُ അവനെ ബാധിച്ചതായ لَيَقُولَنَّ നിശ്ചയമായും അവൻ പറയും ذَهَبَ പോയി (കഴിഞ്ഞുപോയി) السَّيِّئَاتُ തിൻമകൾ عَنِّي എന്നിൽനിന്ന് إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ لَفَرِحٌ ആഹ്ളാദ (സന്തോഷ) ഭരിതൻ തന്നെയായിരിക്കും فَخُورٌ അഹങ്കാരി (ദുരഭിമാനി)യായിരിക്കും. ﴿11﴾ إِلَّا الَّذِينَ യാതൊരുവരൊഴികെ صَبَرُوا അവർ ക്ഷമിച്ചു وَعَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമങ്ങൾ أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ لَهُمْ അവർക്കുണ്ട് مَغْفِرَةٌ പാപമോചനം وَأَجْرٌ പ്രതിഫലവും كَبِيرٌ വലിയ, വമ്പിച്ച

മനുഷ്യന്റെ പൊതുവെയുള്ള ചില ദുഃസ്വഭാവങ്ങളെയാണ് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. സുഖത്തിലും, സന്തോഷത്തിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതിനിടക്ക് വല്ല കഷ്ടതയോ, ബുദ്ധിമുട്ടോ നേരിടുമ്പോഴേക്കും ഭാവിയെക്കുറിച്ച് നിരാശയും, മുമ്പ് ലഭിച്ചിരുന്ന സുഖസൗകര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് നന്ദികേടും പ്രകടമാക്കുക. നേരെമറിച്ച് ബുദ്ധിമുട്ടിലും വിഷമത്തിലും കഴിഞ്ഞുകൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കെ വല്ല അനുഗ്രഹവും സിദ്ധിക്കുമ്പോൾ അതിൽ മതിമറന്ന് ആഹ്ളാദിക്കുകയും, അഹങ്കാരവും ദുരഭിമാനവും പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. ക്ഷമാശീലരും സൽക്കർമികളുമായ ആളുകൾ മാത്രമേ ഈ ദുർഗുണങ്ങൾ തീണ്ടാത്തവരായി ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂവെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ഒരു നബി വചനം ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു. തിരുമേനി പറയുന്നു: 'സത്യവിശ്വാസിയുടെ കാര്യം അൽഭുതംതന്നെ. അവന്റെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവന് ഗുണകരമായിരിക്കും. അവന്നൊര് സന്തോഷം ബാധിച്ചാൽ അവൻ നന്ദി കാണിക്കും. അപ്പോൾ, അതവന് ഗുണമായിത്തീരുന്നു. അവന്നൊരു ദുരിതം ബാധിച്ചാൽ അവൻ ക്ഷമ കാണിക്കുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ അതും അവന് ഗുണമായിത്തീരുന്നു. ഇത് സത്യവിശ്വാസികൾക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും ഇല്ലാത്തതാണ്.' (ബു ; മു)

فَلَعَلَّكَ تَارِكُۢ بَعۡضَ مَا يُوحَىٰٓ إِلَيۡكَ وَضَآئِقُۢ بِهِۦ صَدۡرُكَ أَن يَقُولُواْ لَوۡلَآ أُنزِلَ عَلَيۡهِ كَنزٌ أَوۡ جَآءَ مَعَهُۥ مَلَكٌۚ إِنَّمَآ أَنتَ نَذِيرٞۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾

﴾12﴿ (നബിയേ) നിനക്ക് 'വഹ്‌യ്' [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകപ്പെടുന്നതിൽ ചിലത് നീ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവനും, അത് മൂലം നിന്റെ നെഞ്ച് [ഹൃദയം] ഇടുങ്ങിയവനുമായേക്കും! [അങ്ങനെ ഉണ്ടാവരുത്] 'ഇയാളുടെ [നബിയുടെ]മേൽ വല്ല നിക്ഷേപവും ഇറക്കപ്പെടുകയോ, ഇയാളുടെ കൂടെ വല്ല മലക്ക് വരുകയോ ചെയ്യാത്തതെന്താണ്' എന്ന് അവർ പറയുന്നതിനാൽ! നിശ്ചയമായും, നീ ഒരു താക്കീതുകാരൻ മാത്രമാകുന്നു.

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, എല്ലാ കാര്യത്തിലും (അധികാരം) ഏറ്റെടുത്തവനുമാകുന്നു.

﴾12﴿ فَلَعَلَّكَ എന്നാൽ (ഒരുപക്ഷേ) നീ ആയേക്കാം (ആയേക്കുമോ) تَارِكُۢ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന (വിട്ടുകളയുന്ന)വൻ بَعۡضَ ചിലതിനെ مَا يُوحَىٰ വഹ്‌യ് നൽകപ്പെടുന്നതിൽ إِلَيۡكَ നിനക്ക്, നിന്നിലേക്ക് وَضَآئِقُۢ بِهِۦ അതുമൂലം ഇടുങ്ങി (ഞെരുങ്ങി)യവനും صَدۡرُكَ നിന്റെ നെഞ്ച് (ഹൃദയം) أَن يَقُولُواْ അവർ പറയുന്നതിനാൽ لَوۡلَآ أُنزِلَ ഇറക്കപ്പെടാത്തതെന്ത്, ഇറക്കപ്പെട്ടുകൂടെ عَلَيۡهِ അയാളുടെമേൽ, ഇയാൾക്ക് كَنزٌ വല്ല നിക്ഷേപവും, ഒരുനിധി أَوۡ جَآءَ അല്ലെങ്കിൽ വരുക مَعَهُۥ അയാളുടെ (ഇയാളുടെ) കൂടെ, ഒപ്പം مَلَكٌ വല്ല മലക്കും, ഒരു മലക്ക് إِنَّمَآ أَنتَ നിശ്ചയമായും നീ (മാത്രം- തന്നെ) نَذِيرٌ ഒരു താക്കീതുകാരൻ (മാത്രം-തന്നെ) وَٱللَّهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിലും, എല്ലാ വസ്തുവിൻമേലും وَكِيلٌ അധികാരം- ഉത്തരവാദം- കാവൽ) ഏറ്റെടുത്തവനാണ്, ഏൽപിക്കപ്പെട്ടവനാണ്.

മുശ്‌രിക്കുകൾ നിഷേധത്തിൽ ശഠിച്ചു നിൽക്കുകയും, പരിഹാസ വാക്കുകളും ദുഷ്തർക്കങ്ങളും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ നബിﷺക്ക് വളരെ മനോവേദനയുണ്ടായിരുന്നു. وَلَقَدۡ نَعۡلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدۡرُكَ (അവർ പറഞ്ഞുവരുന്നത് നിമിത്തം

നിന്റെ നെഞ്ച്-ഹൃദയം-ഇടുങ്ങിപ്പോകുന്നുവെന്ന് നാം അറിയുകതന്നെ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. 15 : 97) ഇയാൾ ഒരു ദൈവദൂതനാണെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് അയാൾക്ക് വല്ല നിക്ഷേപവും ഇറക്കപ്പെടുന്നില്ല? അല്ലെങ്കിൽ അവനെ സത്യപ്പെടുത്തുമാറ് വല്ല മലക്കുകളും എന്തുകൊണ്ട് അവനോടൊപ്പം അയക്കപ്പെടുന്നില്ല? എന്നും മറ്റുമുള്ള പല കുതർക്കങ്ങളും നടത്തുക അവരുടെ പതിവായിരുന്നു. ഇതുപോലെ വേറെയും പല തർക്കങ്ങളും അവർ ഉന്നയിച്ചിരുന്നതായി ഫുർകാൻ 7,8 ; ഇസ്റാഉ്: 90-93 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. അവരുടെ ഇത്തരം വാക്കുകൾ കാരണം നബിﷺയുടെ മനസ്സ് വേദനിക്കുകയോ, അവിടുന്ന് പ്രബോധനത്തിൽ വല്ല അയവോ വിട്ടുവീഴ്ചയോ വരുത്തുകയോ ചെയ്യരുത്. ഭവിഷ്യത്തുകളെപ്പറ്റി താക്കീത് നൽകുക മാത്രമേ നബിﷺക്ക് കടമയുള്ളൂ. അത് ചെയ്താൽ മതി. അതിനപ്പുറമുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹു ആയിക്കൊള്ളും. സകലകാര്യത്തിന്റെയും മുഴുവൻ അധികാരം ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ളവൻ അല്ലാഹുവാണ്. എന്ന് നബിﷺയെ അല്ലാഹു സമാധാനിപ്പിക്കുകയാണ്:

أَمْ يَقُولُونَ ٱفْتَرَىٰهُ ۖ قُلْ فَأْتُوا۟ بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهِۦ مُفْتَرَيَـٰتٍ وَٱدْعُوا۟ مَنِ ٱسْتَطَعْتُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمْ صَـٰدِقِينَ ﴿١٣﴾

﴾13﴿ അതല്ല, അവർ പറയുന്നുവോ: 'അവൻ ഇത് കെട്ടിച്ചമച്ചിരിക്കയാണ്' എന്ന്?! നീ പറയുക: 'എന്നാൽ ഇതുപോലെയുള്ള കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഒരു പത്ത് 'സൂറത്ത്' [അദ്ധ്യായം]കൾ നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവിൻ; അല്ലാഹുവിന് പുറമെ, നിങ്ങൾക്ക് സാധ്യമായവരെ(യെല്ലാം) നിങ്ങൾ (സഹായത്തിന്) വിളിച്ചുകൊള്ളുവിൻ, നിങ്ങൾ സത്യം പറയുന്നവരാണെങ്കിൽ! [അതൊന്ന് കാണാമല്ലോ!]

فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا۟ لَكُمْ فَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّمَآ أُنزِلَ بِعِلْمِ ٱللَّهِ وَأَن لَّآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَهَلْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ ﴿١٤﴾

﴾14﴿ എന്നിട്ട് അവർ [നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നവർ] നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകിയില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം: അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവോടെ മാത്രമാണത് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും, അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ലെന്നും ! അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് കീഴൊതുങ്ങുന്നവർ ആയിരിക്കുമോ?!'

﴾13﴿ أَمْ يَقُولُونَ അതല്ല (ഒരുപക്ഷേ) അവർ പറയുന്നുവോ ٱفْتَرَاهُ അവൻ (ഇവൻ) അത് (ഇത്) കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയെന്ന് قُلْ നീ പറയുക فَأْتُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ വരുവിൻ بِعَشْرِ പത്തുകൊണ്ട് سُوَرٍ സൂറത്ത് (അദ്ധ്യായം) കൾ مِثْلِهِ അത് (ഇതു)

പോലെയുള്ള مُفْتَرَيَاتٍ കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെട്ട وَادْعُوا നിങ്ങൾ വിളിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ مَنِ اسْتَطَعْتُمْ നിങ്ങൾക്ക് സാധ്യമായവരെ مِنْ دُونِ കൂടാതെ, പുറമെ اللَّهِ അല്ലാഹുവി നെ, അല്ലാഹുവിന്റെ إِنْ كُنْتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ صَادِقِينَ സത്യം പറയുന്നവർ ﴾14﴿ فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا എന്നിട്ടവർ ഉത്തരം ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് فَاعْلَمُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ അറിയുവിൻ أَنَّمَا أُنْزِلَ അത് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് بِعِلْمِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവോടെ (മാത്രം) وَأَنْ لَا إِلَٰهَ ആരാധ്യനില്ലെന്നും إِلَّا هُوَ അവനല്ലാതെ فَهَلْ أَنْتُمْ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) നിങ്ങൾ ആകുന്നുവോ مُسْلِمُونَ മുസ്‌ലിം കൾ, കീഴൊതുങ്ങിയവർ

സൂറതുൽ ഫുർകാൻ 4 ലും മറ്റും കാണാവുന്നതുപോലെ, 'ക്വുർആൻ അല്ലാഹുവി ങ്കൽനിന്നുള്ളതൊന്നുമല്ല; മുഹമ്മദ് കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ഒരു നുണയാണത്; വേറെ ചിലർ അവനെ അതിന് സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്' എന്നിങ്ങനെയുള്ള മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ആരോപണ ങ്ങൾക്ക് മറുപടിയാണിത്. നിങ്ങളുടെ വാദം ശരിയാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിനെമാത്രം ഒഴിവാക്കി നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളടക്കം നിങ്ങൾക്ക് സാധ്യമാകുന്ന ആരെയും സഹായ ത്തിന് വിളിച്ചുകൂട്ടിക്കൊണ്ട് ക്വുർആന്റെ അദ്ധ്യായങ്ങൾക്ക് തുല്യമായ ഒരു പത്ത് അദ്ധ്യായം നിങ്ങളൊന്ന് രചിച്ചുകൊണ്ടുവരുവിൻ. എന്നിട്ട് ആർക്കും അതിന് കഴിയാതെ വരുകയാണെങ്കിൽ - കഴിയുകയില്ലെന്ന് തീർച്ച തന്നെ- നിങ്ങളുടെ ആരോപണം തികച്ചും പൊള്ളയാണെന്ന് സ്പഷ്ടമായി. അതെ, ക്വുർആൻ അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവോടെ അവൻ അവതരിപ്പിച്ചതാണെന്ന് അതോടെ തെളിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. എന്നിരിക്കെ, ക്വുർആനും, അതിന്റെ പരമപ്രധാന സിദ്ധാന്തമായ തൗഹീദും അംഗീകരിച്ചു മുസ്‌ലിംകളായിത്തീരു വാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ് നിങ്ങൾ. അതിന് നിങ്ങൾ തയ്യാറുണ്ടോ? എന്ന് അവരോട് ചോദി ക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബിﷺയോട് കൽപിക്കുന്നു.

ക്വുർആന്റേതുപോലുള്ള പത്ത് സൂറത്തുകൾ നിർമിക്കുവാനാണ് ഇവിടെ അവരെ അല്ലാഹു വെല്ലുവിളിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതുപോലെ വേറെ ഒരു ക്വുർആൻ കൊണ്ടുവരു വാൻ സൂ: ഇസ്റാഉ് 88ലും ഒരു സൂറത്തെങ്കിലും കൊണ്ടുവരുവാൻ അൽബക്വറഃ 23, 24 ലും യൂനുസ്: 38 ലും വെല്ലുവിളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വെല്ലുവിളികളെ സംബന്ധിച്ച് കൂടുതൽ വിവരം അവിടങ്ങളിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

مَن كَانَ يُرِيدُ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا
وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَـٰلَهُمْ فِيهَا
وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾

﴾15﴿ ആരെങ്കിലും ഐഹിക ജീവിതത്തെയും, അതിന്റെ അലങ്കാരത്തെയും ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നാൽ അവർക്ക് അവരുടെ പ്രവർത്തന(ഫല)ങ്ങളെ അതിൽ വെച്ച് നാം നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്: അവരാകട്ടെ, അതിൽ വെച്ച് നഷ്ടപ്പെടുത്തപ്പെടുകയുമില്ല.

أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ
إِلَّا ٱلنَّارُ ۖ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا۟ فِيهَا

﴾16﴿ പരലോകത്ത് വെച്ച് നരകമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ഇല്ലാത്തവരത്രെ അക്കൂട്ടർ; അവർ പണിതു

وَبَٰطِلٌ مَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

[പ്രവർത്തിച്ചു] വെച്ചത് അവിടെ പൊളിഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്യും; അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് (അവിടെ) നിഷ്ഫലമായിരിക്കും.

﴾15﴿ مَنْ كَانَ ആർ ആയി, വല്ലവനും ആയിരുന്നാൽ يُرِيدُ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു الْحَيَاةَ ജീവിതത്തെ الدُّنْيَا ഐഹിക, ഇഹത്തിലെ وَزِينَتَهَا അതിന്റെ അലങ്കാരത്തെ (ഭംഗിയെ)യും نُوَفِّ നാം നിറവേറ്റി (പൂർത്തിയാക്കി) കൊടുക്കും إِلَيْهِمْ അവർക്ക് أَعْمَالَهُمْ അവരുടെ പ്രവർത്തന (കർമ)ങ്ങൾ فِيهَا അതിൽവെച്ചു وَهُمْ അവർ, അവരാകട്ടെ فِيهَا അതിൽ, അവിടത്തിൽ لَا يُبْخَسُونَ അവർ നഷ്ടപ്പെടുത്തപ്പെടുകയില്ല. ﴾16﴿ أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ الَّذِينَ യാതൊരുവരാണ് لَيْسَ لَهُمْ അവർക്ക് ഇല്ല فِي الْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ إِلَّا النَّارُ നരകമല്ലാതെ وَحَبِطَ പൊളിഞ്ഞു പോകുന്നതുമാണ് مَا صَنَعُوا അവർ പണിതത്, ചെയ്തത് فِيهَا അവിടെ وَبَاطِلٌ നിഷ്ഫലമായതുമാണ് مَا كَانُوا അവരായിരുന്നത് يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കും.

ഭൗതിക ജീവിതത്തെയും, അതിലെ സുഖസൗകര്യങ്ങളെയും ജീവിതലക്ഷ്യമാക്കുന്നവരും, പാരത്രിക നന്മയെക്കാൾ ഐഹിക നന്മകൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകുന്നവരുമായ ആളുകൾ ഈ ലോകത്ത് വെച്ച് ചെയ്യുന്ന നല്ല കർമങ്ങളുടെ ഫലം ഇവിടെ വെച്ച് തന്നെ അല്ലാഹു അവർക്ക് കൊടുത്തുതീർക്കും. പരലോകത്ത് ആ കർമങ്ങൾ മൂലം അവർക്ക് യാതൊരു പ്രയോജനവും സിദ്ധിക്കുകയില്ല. അവിടെ നരകശിക്ഷ മാത്രമായിരിക്കും അവർക്കാധാരം. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം ക്വുർആൻ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കും, വിശ്വസിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഐഹിക നേട്ടങ്ങൾക്ക് പാരത്രികനേട്ടങ്ങളെക്കാൾ വില കൽപിക്കുന്നവർക്കും ബാധകമാണ് ഈ താക്കീത്. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

സൂറതുൽ ഇസ്റാഇൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ ... عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا (സാരം: ആരെങ്കിലും ക്ഷണികമായ ഈ ലോകത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ അവർക്ക് - നാം വേണമെന്ന് വെക്കുന്നവർക്ക്- നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് നാം വേഗമങ്ങ് നൽകുന്നതാണ്. പിന്നീട് അവന് നാം നരകത്തെ ഏർപ്പെടുത്തുന്നു. ആക്ഷേപവിധേയനും നിന്ദ്യനുമായിക്കൊണ്ട് അവൻ അതിൽ കടന്നെരിയുന്നതാണ്. ആരെങ്കിലും പരലോകത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുകയും, സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് അതിന് വേണ്ടി അതിന്റെതായ പരിശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ ആ പരിശ്രമം നന്ദിപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതായിരിക്കും. എല്ലാവർക്കും- അക്കൂട്ടർക്കും ഇക്കൂട്ടർക്കും- തന്നെ, നിന്റെ റബ്ബിന്റെ ദാനത്തിൽ നിന്ന് നാം അയച്ചുകൊടുക്കും. നിന്റെ റബ്ബിന്റെ ദാനം മുടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടതായിരിക്കയില്ല.... (ഇസ്റാഉ് 18 - 20). സൂഃ ശൂറായിൽ പറയുന്നു: مَنْ كَانَ يُرِيدُ ..... الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ (സാരം: ആരെങ്കിലും പരലോകത്തെ കൃഷിയെ - അഥവാ വരുമാനത്തെ- ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം അവന് അവന്റെ കൃഷിയിൽ നാം വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കും. ആരെങ്കിലും ഇഹലോകത്തെ കൃഷിയെ - വരുമാനത്തെ- ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം, അവന് അതിൽനിന്നും നാം നൽകും. പരലോകത്തിൽ അവന്

യാതൊരു ഓഹരിയും ഇല്ലതാനും. (ശൂറാ 20) ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചായിരിക്കും കർമങ്ങൾ കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതെന്നും, ഓരോരുത്തനും അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതാണ് ലഭിക്കുന്നതെന്നും ഹദീഥിൽ വന്നിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമത്രെ.

വായു, വെള്ളം, ഭക്ഷണം, ആരോഗ്യം, ധനം, കീർത്തി, സ്വാധീനം എന്നിങ്ങനെ കണക്കറ്റ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നല്ലവരെന്നോ ചീത്തപ്പെട്ടവരെന്നോ വ്യത്യാസം കൂടാതെ എല്ലാവർക്കും ഈ ലോകത്ത് അല്ലാഹു - അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതോതിൽ- നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പരലോകത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കാത്തവരുടെ സൽക്കർമഫലങ്ങൾ അതോടെ അവസാനിക്കുന്നതും പരലോകത്തുവെച്ച് ശിക്ഷമാത്രം അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്നതുമാണ്. നേരെ മറിച്ച് പരലോകത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് അതിന് പുറമേ അവിടെ വെച്ചും വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെയെല്ലാം ആകെ സാരം. സൂ: അഹ്ക്വാഫിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ.....عَذَابَ الْهُونِ (സാരം: അവിശ്വാസികൾ നരകത്തിങ്കൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം അവരോട് പറയപ്പെടും: നിങ്ങളുടെ വിശിഷ്ടവസ്തുക്കളെയെല്ലാം ഐഹിക ജീവിതത്തിൽവെച്ച് നിങ്ങൾ പാഴാക്കിക്കളയുകയും, അവയെക്കൊണ്ട് നിങ്ങൾ സുഖമെടുക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നി, ഇന്ന് നിങ്ങൾക്ക് നിന്ദ്യതയുടെ ശിക്ഷ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നു. (അഹ്ക്വാഫ് 20) അല്ലാഹു തുടർന്ന് പറയുന്നു:-

أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِۦ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِن قَبْلِهِۦ كِتَٰبُ مُوسَىٰٓ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۚ

﴾17﴿ അപ്പോൾ യാതൊരുവനോ? അവൻ തന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നും വ്യക്തമായ ഒരു തെളിവോടെയാകുന്നു; അവങ്കൽ [റബ്ബിങ്കൽ] നിന്നുള്ള ഒരു സാക്ഷി അതിനെ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; (കൂടാതെ) അതിന് മുമ്പായി മാതൃക [വഴികാട്ടി]യും, കാരുണ്യവുമായിക്കൊണ്ട് മൂസായുടെ (വേദ) ഗ്രന്ഥമുണ്ടുതാനും. [ഇവനുണ്ടോ ഐഹിക ജീവിതത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കുന്നവനെപ്പോലെ ക്വുർആനിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നു?!]

أُو۟لَٰٓئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِۦ ۚ وَمَن يَكْفُرْ بِهِۦ مِنَ ٱلْأَحْزَابِ فَٱلنَّارُ مَوْعِدُهُۥ ۚ فَلَا تَكُ فِى مِرْيَةٍ مِّنْهُ ۚ إِنَّهُ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا

(ഇങ്ങനെയുള്ള) അക്കൂട്ടർ ഇതിൽ [ക്വുർആനിൽ] വിശ്വസിക്കുന്നതാണ്. കക്ഷികളിൽനിന്ന് ഇതിൽ ആർ അവിശ്വസിക്കുന്നുവോ, എന്നാൽ നരകമത്രെ അവന്റെ വാഗ്ദത്തസ്ഥാനം. ആകയാൽ, നീ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് യാതൊരു സന്ദേഹത്തിലും ആയിരിക്കരുത്; നിശ്ചയമായും, ഇത് നിന്റെ

റബ്ബിങ്കൽനിന്നുള്ള യഥാർത്ഥമത്രെ. എങ്കിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികപേരും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾

﴾17﴿ أَفَمَنْ അപ്പോൾ യാതൊരുവനോ كَانَ അവനായിരിക്കുന്നു, ആകുന്നു عَلَىٰ بَيِّنَةٍ വ്യക്തമായ തെളിവോടെ مِّن رَّبِّهِ തന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന് وَيَتْلُوهُ അതിനോട് അടുത്ത്, (തുടർന്ന്) കൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു شَاهِدٌ ഒരു സാക്ഷി مِّنْهُ അവങ്കൽനിന്നുള്ള وَمِن قَبْلِهِ അതിന്റെ മുമ്പായിഉണ്ട് താനും كِتَابُ مُوسَىٰ മൂസായുടെ ഗ്രന്ഥം إِمَامًا മാതൃകയായി- വഴികാട്ടിയായി وَرَحْمَةً കാരുണ്യമായും أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ يُؤْمِنُونَ بِهِ അവർ ഇതിൽ (അതിൽ) വിശ്വസിക്കുന്നതാണ്, വിശ്വസിക്കും وَمَن يَكْفُرْ ആർ (വല്ലവനും) അവിശ്വസിക്കുന്നുവോ بِهِ ഇതിൽ, അതിൽ مِنَ الْأَحْزَابِ (സഖ്യ) കക്ഷികളിൽ നിന്ന്, (ശത്രു) സംഘങ്ങളിൽപെട്ട فَالنَّارُ എന്നാൽ നരകം, നരകമത്രെ مَوْعِدُهُ അവന്റെ വാഗ്ദത്തസ്ഥാനം, വാഗ്ദത്തം فَلَا تَكُ ആകയാൽ നീ ആയിരിക്കരുത് فِي مِرْيَةٍ വല്ല സന്ദേഹത്തിലും مِّنْهُ ഇതിനെ (അതിനെ)പ്പറ്റി إِنَّهُ الْحَقُّ നിശ്ചയമായും അത് യഥാർത്ഥമാണ് مِن رَّبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് وَلَٰكِنَّ പക്ഷേ, എങ്കിലും أَكْثَرَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ അധികവും لَا يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ താൽപര്യം ഇങ്ങനെ വിവരിക്കാം: മനുഷ്യൻ സ്വതവേ തന്നെ തന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്ന് ലഭിച്ച വ്യക്തമായ ചില തെളിവുകളോടെയാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. ചിന്താശക്തി, വിവേചനബുദ്ധി, സത്യം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള നൈസർഗികബോധം മുതലായവ അല്ലാഹു അവന് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതിനെത്തുടർന്ന് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ഖുർആനാകുന്ന ഒരു സാക്ഷിയും അതിനെ പിൻതാങ്ങി അവയെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു. മാത്രമല്ല, അതിന് മുമ്പ് തന്നെ മൂസാ നബി (അ)യുടെ കൈക്ക് അവതരിച്ചിട്ടുള്ള തൗറാത്താകുന്ന വേദഗ്രന്ഥവും നിലവിലുണ്ട്. അതാകട്ടെ, പിൻപറ്റുവാനും മാതൃകയാക്കുവാനും പര്യാപ്തമായ ഒരു അനുഗൃഹീത ഗ്രന്ഥവുമാണ്. അതും തന്നെ ഖുർആന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ സത്യപ്പെടുത്തുകയും അതിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ നേരെ കണ്ണടക്കാതെ അവയെ വിലയിരുത്തുന്ന ആളുകൾ ഖുർആനിലും അതിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. നേരെമറിച്ച് അവയുടെ നേരെ കണ്ണടച്ചു ഭൗതിക ജീവിതവും അതിലെ സുഖസൗകര്യങ്ങളും കൊണ്ട് തൃപ്തിയടയുന്ന സത്യനിഷേധികളെപ്പോലെ അവർ ഒരിക്കലും അവിശ്വസിക്കുകയില്ല. അവിശ്വസിക്കുന്നവർ ഏത് കക്ഷിയിൽപെട്ടവരായിരുന്നാലും അവർക്കാധാരം നരകമായിരിക്കും. അവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഖുർആനെക്കുറിച്ച് ആരും യാതൊരു സംശയവും കരുതേണ്ടതില്ല. അത് അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച യഥാർത്ഥ സത്യം തന്നെയാണ്. പക്ഷേ, വേണ്ടത്ര തെളിവുകളുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അധികമാളും അതിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കാതിരിക്കുകയാണെന്ന്മാത്രം. അതെ, അഹന്ത, ദുർവാശി, അനുകരണം, അന്ധവിശ്വാസം, അസൂയ, ഗർവ്വ്, ചിന്താവിഹീനത ആദിയായ പല കാരണങ്ങളാൽ വിശ്വസിക്കാത്തതാണവർ. അതുകൊണ്ട് ഖുർആൻ സത്യസന്ധമല്ലെന്നോ, അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ളതല്ലെന്നോ വരുന്നില്ല.

فَلَا تَكُ فِى مِرْيَةٍ مِّنْهُ (ആകയാൽ അതിനെ സംബന്ധിച്ച് നീ യാതൊരു സന്ദേഹത്തിലും ആയിരിക്കരുത്) എന്ന വാക്യത്തിലെ നിർദ്ദേശം നബിﷺ യെക്കാൾ മറ്റുള്ളവരെ ബാധിക്കുന്നതാണ്. ക്വുർആനെപ്പറ്റി ഒരു കാരണവശാലും ഒരുസംശയവും ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ അവകാശമില്ലാത്ത ആളാണല്ലോ നബി തിരുമേനിﷺ. بَيِّنَةٍ (തെളിവ്) شَاهِدٌ (സാക്ഷി) എന്നീ വാക്കുകൾകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ മേൽ വിവരിച്ചതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലായല്ലോ. വേറെനിലക്കും ആ വാക്കുകൾക്ക് ഇവിടെ വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ യുക്തമായി തോന്നിയ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചാണ് ഈ വിവരണം നാം സ്വീകരിച്ചത്.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ ٱلْأَشْهَٰدُ هَٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ كَذَبُوا۟ عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ أَلَا لَعْنَةُ ٱللَّهِ عَلَى ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٨﴾

﴿18﴾ ആരാണ്, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമച്ചവനെക്കാൾ അക്രമിയായുള്ളവൻ?! [ആരുമില്ല] അക്കൂട്ടർ, തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ പ്രദർശിപ്പിക്ക [ഹാജറാക്ക]പ്പെടുന്നതാണ്; സാക്ഷികൾ പറയുകയും ചെയ്യും: 'ഇക്കൂട്ടർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ മേൽ വ്യാജം പറഞ്ഞവരാകുന്നു. അല്ലാ! (അറിഞ്ഞേക്കുക:) അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപം അക്രമികളുടെ മേലുണ്ടാവട്ടെ.

ٱلَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُم بِٱلْءَاخِرَةِ هُمْ كَٰفِرُونَ ﴿١٩﴾

﴿19﴾ അതായത്, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് തടയുകയും, അതിന് വക്രത(യുണ്ടാവണമെന്ന്) ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ (മേൽ); അവരാകട്ടെ- പരലോകത്തിൽ അവിശ്വസിച്ചവരുമാണവർ.'

﴿18﴾ وَمَنْ ആരാണ് أَظْلَمُ അധികം അക്രമി مِمَّنِ افْتَرَىٰ കെട്ടിച്ചമച്ചവനെക്കാൾ عَلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ كَذِبًا വ്യാജം أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ يُعْرَضُونَ അവർ പ്രദർശിപ്പിക്ക(കാട്ട - ഹാജറാക്ക)പ്പെടും عَلَىٰ رَبِّهِمْ അവരുടെ റബ്ബിങ്കൽ وَيَقُولُ പറയുകയും ചെയ്യും الْأَشْهَادُ സാക്ഷികൾ, ഹാജറുള്ളവർ (രംഗത്തുള്ളവർ) هَٰؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടരത്രെ, ഇവർ الَّذِينَ كَذَبُوا വ്യാജം (കള്ളം) പറഞ്ഞവർ عَلَىٰ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ മേൽ أَلَا അല്ലാ, അറിയുക لَعْنَةُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപം عَلَى الظَّالِمِينَ അക്രമികളുടെ മേൽ ഉണ്ടാവട്ടെ, ഉണ്ടായിരിക്കും ﴿19﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ തിരിഞ്ഞുകളയുന്ന (തിരിച്ചു വിടുന്ന)വർ عَن سَبِيلِ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ وَيَبْغُونَهَا അതിന് ആഗ്രഹിക്കുകയും, തേടുകയും عِوَجًا വളവ്, വക്രത وَهُمْ അവരാകട്ടെ بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ هُمْ كَافِرُونَ അവർ അവിശ്വാസികളാണ് (താനും)

ഇഹത്തിൽ വെച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കള്ളം കെട്ടിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ആളുകൾക്ക് മഹ്ശർ മഹാസമ്മേളന സമയത്ത് അനുഭവപ്പെടാനിരിക്കുന്ന അപമാനവും വഷളത്തവും അല്ലാഹു മുൻകൂട്ടി അറിയിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ അവർ അവിടെ ഹാജരാക്കപ്പെടുമ്പോൾ, അവരെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് അവർ മുമ്പ് ചെയ്തിരുന്ന അക്രമങ്ങളും അനീതികളും അവിടെ പരസ്യപ്പെടുത്തുകയും, അവർ ശപിക്കപ്പെട്ടവരായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽനിന്ന് സ്വയം തെറ്റിപ്പോകുക, മറ്റുള്ളവരെ തെറ്റിപ്പിക്കുക, സത്യ സനാതന മാർഗത്തെ വക്രവും കൊള്ളരുതാത്തതുമായി ചിത്രീകരിക്കുക മുതലായ കൃത്യങ്ങളായിരുന്നുവല്ലോ അവർ ചെയ്തിരുന്നത്. അതെല്ലാം അവിടെവച്ച് അവരെപ്പറ്റി പരസ്യപ്പെടുത്തും.

അല്ലാഹുവിന് സമന്മാരോ മക്കളോ ഉണ്ടെന്ന വാദം, അവന്റെ അടുക്കൽ വല്ലവരും ശുപാർശ നടത്തി തങ്ങൾക്ക് രക്ഷകിട്ടുമെന്ന വാദം, പരലോകജീവിതത്തെയും പ്രതിഫല നടപടികളെയും കുറിച്ചുള്ള നിഷേധം, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും പ്രവാചകൻമാരും മുഖേന വ്യക്തമായി അറിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളുടെ നിഷേധം, അവയെ കൽപിച്ചുകൂട്ടി ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യൽ ആദിയായവയെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കള്ളം പറഞ്ഞുണ്ടാക്കൽ തന്നെ. സാക്ഷികൾ (الاشهاد) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ, മലക്കുകൾ, പ്രവാചകൻമാർ, സജ്ജനങ്ങൾ എന്നിവരെല്ലാം ഉൾപെടുമായിരിക്കും. സ്വന്തം അവയവങ്ങൾ പോലും പാപികൾക്കെതിരായി സാക്ഷി പറയുമെന്ന് (41: 20; 36: 65 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ) അല്ലാഹു അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്താനും. സൂറതു മുഅ്മിനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: إِنَّا لَنَنصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ...... سُوءُ الدَّارِ (സാരം: ഐഹിക ജീവിതത്തിലും, സാക്ഷികൾ നിലകൊള്ളുന്ന ദിവസത്തിലും നമ്മുടെ റസൂലുകളെയും, വിശ്വസിച്ചവരെയും നിശ്ചയമായും നാം സഹായിക്കും. അതായത്, അക്രമികൾക്ക് അവരുടെ ഒഴികഴിവ് ഉപകാരം ചെയ്യാത്ത ദിവസത്തിൽ. അവർക്ക് ശാപമുണ്ടായിരിക്കും. അവർക്ക് കടുത്ത വാസസ്ഥലമുണ്ടായിരിക്കും. (40: 51, 52)

ഇബ്നുഉമർ (റ)ൽ നിന്ന് അഹ്മദ്, ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം (റ) മുതലായ പലരും ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീഥിന്റെ സാരം ഇങ്ങനെയാകുന്നു:- റസൂൽﷺ ഇപ്രകാരം പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു: 'സത്യവിശ്വാസിയെ അല്ലാഹു അടുത്തുവരുത്തി അവന്റെ കാവലിലാക്കുകയും, (മറ്റു) മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് അവരെ മറച്ചു നിറുത്തുകയും, അവന്റെ പാപങ്ങളെ അവനെക്കൊണ്ട് ഏറ്റു പറയിക്കുകയും ചെയ്യും. അവനോട് അവൻ പറയും: ഇന്ന പാപം നിനക്കറിയാമോ? അവൻ പറയും: റബ്ബേ, എനിക്കറിയാം, അങ്ങനെ അവന്റെ പാപങ്ങളെ അവനെക്കൊണ്ട് സമ്മതിപ്പിക്കുകയും, താൻ നാശത്തിൽ പതിച്ചു (ശിക്ഷക്കർഹനായി) എന്ന് അവന് മനസ്സിൽ തോന്നുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അല്ലാഹു: എന്നാൽ, ഇഹത്തിൽവെച്ച് നിനക്ക് ഞാൻ അവയെ (മറ്റുള്ളവർ കാണാതെ) മറച്ചുതന്നു. ഇന്ന് നിനക്ക് ഞാൻ അവയെ പൊറുത്തു തരുന്നു. പിന്നീട് അവന്റെ നന്മകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഗ്രന്ഥം അവന് നൽകപ്പെടും. അവിശ്വാസിയും, കപടവിശ്വാസിയുമാകട്ടെ, അവരെക്കുറിച്ച് സാക്ഷികൾ പറയും: ......هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ (ഇക്കൂട്ടർ, തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ പേരിൽ കളവ് പറഞ്ഞവരാണ്. അല്ലാ! , അറിഞ്ഞേക്കുക: അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപം അക്രമികളുടെ മേലുണ്ടാവട്ടെ)' ഈ അക്രമികളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:-

أُوْلَـٰٓئِكَ لَمْ يَكُونُواْ مُعْجِزِينَ فِي ٱلْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِنْ أَوْلِيَآءَ ۘ يُضَـٰعَفُ لَهُمُ ٱلْعَذَابُ ۚ مَا كَانُواْ يَسْتَطِيعُونَ ٱلسَّمْعَ وَمَا كَانُواْ يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾

《20》 അക്കൂട്ടർ, ഭൂമിയിൽവെച്ച് (അല്ലാഹുവിനെ) അശക്തരാ(ക്കി തോൽപി)ക്കുന്നവരായിരുന്നില്ല; അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ അവർക്ക് യാതൊരു രക്ഷാകർത്താക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നുമില്ല. അവർക്ക് ശിക്ഷ ഇരട്ടിയായി നൽകപ്പെടുന്നതാണ്. അവർക്ക് കേൾക്കുവാൻ സാധ്യമായിരുന്നില്ല; അവർ കണ്ടറിഞ്ഞിരുന്നുമില്ല.

《20》 أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ لَمْ يَكُونُوا അവരായിരുന്നില്ല, ആയിട്ടില്ല مُعْجِزِينَ അസാധ്യ (അശക്ത)മാക്കുന്ന (തോൽപിക്കുന്ന)വർ فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ വെച്ച് وَمَا كَانَ ഉണ്ടായിരുന്നതുമില്ല لَهُمْ അവർക്ക് مِنْ دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ, അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ مِنْ أَوْلِيَاءَ രക്ഷാകർത്താക്കളിൽ നിന്ന് (ആരും) ബന്ധുമിത്രങ്ങളായി (ഒരുവരും) يُضَاعَفُ ഇരട്ടിയായി നൽകപ്പെടും لَهُمُ അവർക്ക് الْعَذَابُ ശിക്ഷ مَا كَانُوا അവരായിരുന്നില്ല يَسْتَطِيعُونَ അവർ(ക്കു) സാധ്യമാകു(മായിരുന്നില്ല) السَّمْعَ കേൾക്കുവാൻ وَمَا كَانُوا അവരായിരുന്നതുമില്ല يُبْصِرُونَ അവർ കണ്ടറിയും

വേണ്ടുന്നതൊന്നും കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുവാനോ, കണ്ടറിയുവാനോ കൂട്ടാക്കാത്ത നിലപാടാണവർ ഇഹത്തിൽ വെച്ച് കൈക്കൊണ്ടിരുന്നത്. അതാണവർക്ക് ഇത്രയും കടുത്ത അനുഭവം നേരിടുവാൻ കാരണം. വല്ല അഭയമോ സഹായമോ സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ പിടിയിൽ പെടാതെ അവനെ തോൽപിച്ചു രക്ഷപ്പെടുമാറുള്ള രക്ഷകർത്താക്കളും ഭൂമിയിൽ അവർക്കുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടൊന്നുമല്ല ഇഹലോകത്ത് വെച്ച് അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കാതിരുന്നത്. ശിക്ഷാനടപടി പരലോകത്ത് വെച്ചായിരിക്കുമെന്നുള്ള അവന്റെ നിശ്ചയം അനുസരിച്ചാകുന്നു അത്, എന്ന് സാരം. അവരുടെ കുറ്റത്തിന്റെ ഗൗരവത്തിനും കാഠിന്യത്തിനും പുറമെ, മറ്റുള്ളവരെക്കൂടി വഴിതെറ്റിക്കുന്നവരായിരുന്നുവല്ലോ അവർ. അതാണവർക്ക് ഇരട്ടിക്കണക്കിൽ ശിക്ഷ ലഭിക്കുവാനുള്ള കാരണം. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

أُوْلَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُواْ يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾

《21》 അക്കൂട്ടരത്രെ, തങ്ങളെത്തന്നെ (സ്വയം) നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവർ. അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചിരുന്നത് (എല്ലാം) അവരെ വിട്ടു തെറ്റി (മറഞ്ഞു) പോകുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي ٱلْـَٔاخِرَةِ هُمُ ٱلْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾

《22》 നിസ്സംശയമത്രെ, അവർ തന്നെയാണ് പരലോകത്തിൽ ഏറ്റവും നഷ്ടക്കാർ എന്നുള്ളത്!

﴾21﴿ أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ الَّذِينَ خَسِرُوا നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവരാണ് أَنفُسَهُمْ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ, ദേഹങ്ങളെ (തങ്ങളെത്തന്നെ) وَضَلَّ പിഴച്ചു(തെറ്റി -മറഞ്ഞു -പാഴായി) പോകുകയും ചെയ്യും عَنْهُم അവരെ വിട്ട്, അവരിൽ നിന്ന് مَّا كَانُوا അവരായിരുന്നത് يَفْتَرُونَ അവർ കെട്ടിച്ചമക്കും ﴾22﴿ لَا جَرَمَ കുറ്റമല്ല, തെറ്റല്ല, നിസ്സംശയം (യഥാർത്ഥം തന്നെ-സത്യമായും) വിരോധമില്ല, ഒഴിവില്ല أَنَّهُمْ അവർ (ആകുന്നു) എന്നത് فِي الْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ هُمُ അവർ തന്നെ (യാണ്) الْأَخْسَرُونَ അധികം നഷ്ടപ്പെട്ടവർ (എന്നത്)

لَا جَرَمَ (ലാ-ജറമ) എന്ന വാക്കിന്റെ ഘടനയെയും സാക്ഷാൽ അർത്ഥത്തെയും കുറിച്ച് ഭാഷാപണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ പല അഭിപ്രായങ്ങളാണുള്ളത്. എങ്കിലും അതിന്റെ തൊട്ടുപറയുന്ന കാര്യം സംശയരഹിതവും, ന്യായയുക്തവുമാണെന്ന അർത്ഥത്തിലാണതിന്റെ പ്രയോഗം എന്നുള്ളതിൽ എല്ലാവരും യോജിക്കുന്നു.

അവിശ്വാസികളായ അക്രമകാരികളുടെ പര്യവസാനത്തെപ്പറ്റി വിവരിച്ചശേഷം സത്യവിശ്വാസികളായ സൽകർമികളുടെ ഭാവി എന്തായിരിക്കുമെന്ന് തുടർന്നു വിവരിക്കുന്നു:

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَأَخْبَتُوٓا۟ إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٢٣﴾

﴾23﴿ നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് (മടങ്ങി) വിനയപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ, അക്കൂട്ടർ-സ്വർഗത്തിന്റെ ആൾക്കാരാകുന്നു. അവരതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

﴾23﴿ إِنَّ നിശ്ചയമായും الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർ وَعَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമങ്ങൾ وَأَخْبَتُوا അവർ വിനയപ്പെടുക (ഭക്തിപ്പെടുക)യും ചെയ്തു إِلَىٰ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ സ്വർഗക്കാരാകുന്നു هُمْ فِيهَا അവർ അതിൽ خَالِدُونَ നിത്യവാസികളാകുന്നു.

സത്യവിശ്വാസികളുടെ പര്യവസാനത്തെപ്പറ്റി ചുരുക്കി വിവരിച്ചശേഷം രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും ഇടക്ക് ഉപമാരൂപത്തിൽ ഒരു താരതമ്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.:-

۞ مَثَلُ ٱلْفَرِيقَيْنِ كَٱلْأَعْمَىٰ وَٱلْأَصَمِّ وَٱلْبَصِيرِ وَٱلسَّمِيعِ ۚ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

﴾24﴿ (ഈ) രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും ഉപമ, അന്ധനും ബധിരനും, കാണുന്നവനും കേൾക്കുന്നവനും (എന്ന) പോലെയാകുന്നു. ഇവർ (രണ്ട് കൂട്ടരും) ഉപമയിൽ സമമാകുമോ?! അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ആലോചിച്ച് നോക്കുന്നില്ലേ?!

അവിശ്വാസികളെ അന്ധൻമാരോടും ബധിരൻമാരോടും, സത്യവിശ്വാസികളെ കാഴ്ചയും കേൾവിയും ഉള്ളവരോടും ഉപമിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

വിഭാഗം-3

നബിﷺയെയും, ക്വുർആനെയും നിഷേധിക്കുന്ന ഈ മുശ്‌രിക്കുകളെപ്പോലെ, മുൻപ്രവാചകൻമാരെയും അവരുടെ പ്രബോധനങ്ങളെയും നിഷേധിച്ചിരുന്ന ചില സമുദായങ്ങളുടെ കഥയാണ് തുടർന്നു വിവരിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്തെ സമുദായമായ നൂഹ് നബി (അ) യുടെ സമുദായത്തിന്റെ കഥകൊണ്ട് തന്നെ അതാരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു:-

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِۦٓ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾

﴾25﴿ **നൂഹിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിലേക്ക് നാം അയക്കുകയുണ്ടായി; (അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:) 'നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് സ്പഷ്ടമായ ഒരു താക്കീതുകാരനാകുന്നു;**

أَن لَّا تَعْبُدُوٓا۟ إِلَّا ٱللَّهَ ۖ إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٢٦﴾

﴾26﴿ **(അതായത്) നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കരുതെന്ന്. വേദനയേറിയ ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷയെ നിങ്ങളുടെ മേൽ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.'**

﴾25﴿ وَلَقَدْأَرْسَلْنَا നാം അയക്കുകയുണ്ടായി, അയച്ചിട്ടുണ്ട് نُوحًا നൂഹിനെ إِلَىٰقَوْمِهِۦ തന്റെ ജനതയിലേക്ക് إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് نَذِيرٌ താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ്) കാരനാണ് مُبِينٌ സ്പഷ്ടമായ ﴾26﴿ أَنْلَاتَعْبُدُوٓا۟ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുതെന്ന് إِلَّااللَّهَ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ إِنِّيٓأَخَافُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ عَذَابَيَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ أَلِيمٍ വേദനയേറിയ

فَقَالَ ٱلْمَلَأُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِن قَوْمِهِۦ مَا نَرَىٰكَ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرَىٰكَ ٱتَّبَعَكَ إِلَّا ٱلَّذِينَ هُمْ أَرَاذِلُنَا بَادِىَ ٱلرَّأْىِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ

﴾27﴿ **അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിൽനിന്ന് അവിശ്വസിച്ചവരായ പ്രധാനികൾ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനായിട്ടല്ലാതെ നിന്നെ ഞങ്ങൾ കാണുന്നില്ല; ഞങ്ങളിൽ ഏറ്റവും താണവരായുള്ളവരല്ലാതെ- (അതും) പ്രഥമ വീക്ഷണത്തിൽ (ചിന്തിക്കാതെ)- നിന്നെ (ആരും) പിൻപറ്റിയതായി ഞങ്ങൾ കാണുന്നുമില്ല; ഞങ്ങളെക്കാൾ നിങ്ങൾക്ക് വല്ല ശ്രേഷ്ഠതയും (ഉള്ളതായും) ഞങ്ങൾ**

عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَٰذِبِينَ ﴿٢٧﴾

കാണുന്നില്ല. എന്നല്ല, നിങ്ങളെ വ്യാജം പറയുന്നവരായാണ് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നത്.'

﴾27﴿ فَقَالَ അപ്പോൾ പറഞ്ഞു الْمَلَأُ പ്രമാണികൾ, പ്രധാനികൾ, സംഘക്കാർ الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരായ مِن قَوْمِهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിൽ നിന്ന് مَا نَرَاكَ നിന്നെ ഞങ്ങൾ കാണുന്നില്ല إِلَّا بَشَرًا ഒരു മനുഷ്യനായല്ലാതെ مِثْلَنَا ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള وَمَا نَرَاكَ നിന്നെ ഞങ്ങൾ കാണുന്നുമില്ല اتَّبَعَكَ നിന്നെ പിൻപറ്റിയതായി إِلَّا الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരൊഴികെ هُمْ അവർ أَرَاذِلُنَا ഞങ്ങളിലെ ഏറ്റം താണവരാണ്, അധമരാണ് بَادِيَ الرَّأْيِ പ്രഥമമായ അഭിപ്രായത്തിൽ, പ്രഥമവീക്ഷണത്തിൽ وَمَا نَرَىٰ ഞങ്ങൾ കാണുന്നുമില്ല لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് عَلَيْنَا ഞങ്ങളെക്കാൾ مِن فَضْلٍ ഒരു ശ്രേഷ്ഠതയും بَلْ പക്ഷേ, എന്നല്ല نَظُنُّكُمْ നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു, ഭാവിക്കുന്നു كَاذِبِينَ വ്യാജം പറയുന്നവരായി.

സത്യനിഷേധികളായ ആ പ്രമാണിവർഗത്തിന്റെ മറുപടിയിൽനിന്ന് അവരുടെ അഹന്തയും മൂഢതയും ഒരുപോലെ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. ഒന്നാമതായി: നൂഹ്(അ) ഒരു മനുഷ്യനാണ്- മലക്കല്ല- എന്നാണവരുടെ ആരോപണം. മനുഷ്യരെ ഉപദേശിക്കുവാൻ മനുഷ്യനല്ലാതെ പറ്റുകയില്ലെന്നും, മലക്ക് ഉപദേശകനായി നിയോഗിക്കപ്പെടുന്നത് അപ്രായോഗികമാണെന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കിയില്ല. താണതരക്കാരായആളുകളാണ് അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റിയിരിക്കുന്നത്; അതാകട്ടെ, ശരിക്കും ആലോചിക്കാതെ പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശം ശരിയാണെന്ന് ധരിച്ചുവശായതുമാണ്. ഇതാണ് രണ്ടാമത്തെ ആരോപണം. ഔന്നത്യത്തിന്റെ കുത്തകവാദവും, അധമത്വത്തിന്റെ മുദ്രകുത്തലും പ്രമാണിവർഗത്തിന്റെ എക്കാലത്തുമുള്ള പതിവാണ്. ഒരു കാര്യം സത്യമോ ന്യായമോ ആണെന്നുള്ളതിന്റെ ലക്ഷണം അക്കാര്യം സ്വീകരിക്കുന്നവർ പ്രമാണികളോ താണ നിലവാരത്തിലുള്ളവരോ ആയിരിക്കലല്ലല്ലോ. മാത്രമല്ല, മിക്കവാറും എല്ലായ്പ്പോഴും സത്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ ആദ്യം മുന്നോട്ടുവരുക ദുർബല വിഭാഗക്കാരും സാധാരണക്കാരുമായിരിക്കും താനും. പ്രമാണി വർഗത്തിന്റെ അഹന്തയും ദുരഭിമാനവും അതിന് വിലങ്ങുതടിയായിരിക്കലാണ് പതിവ്.

ഏതൊരു റസൂലിനെയും അയക്കുമ്പോൾ, അതത് നാട്ടിലെ സുഖലോലുപൻമാരായ ആളുകൾ തങ്ങളുടെ പൂർവ്വാചാരങ്ങളെ കൈവിടുവാൻ വിസമ്മതിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല എന്ന് അല്ലാഹുതന്നെ (43 : 23 ൽ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. റോമാചക്രവർത്തിയായ ഹിറക്ലിയൂസിനെ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് നബി തിരുമേനിﷺയുടെ കത്ത് കിട്ടിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം ശാമിലുണ്ടായിരുന്ന അബൂസുഫ്‌യാനെ (റ) വിളിപ്പിച്ച് നബിﷺയെപ്പറ്റി പലതും അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ നബിﷺയെ പിൻപറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് പ്രമാണി വിഭാഗമോ, ദുർബലവിഭാഗമോ എന്ന് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. ദുർബല വിഭാഗത്തിൽപെട്ടവരാണെന്നായിരുന്നു അബൂസുഫ്‌യാന്റെ (റ) മറുപടി. റസൂലുകളുടെ അനുയായികൾ അങ്ങനെത്തന്നെ ആയിരിക്കുമെന്ന് അപ്പോൾ ഹിറക്ലിയൂസ് പറയുകയുണ്ടായി. നൂഹ് നബി (അ)യിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നവർ ചെറുപ്പ് പണിക്കാരും മറ്റുമാ

യിരുന്നുവെന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്; അല്ലാഹുവിനറിയാം. നബി തിരുമേനിﷺയിൽ ആദ്യ മാദ്യം വിശ്വസിച്ച പലരും ദുർബലരും സാധുക്കളുമായിരുന്നുവെന്നുള്ളത് പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

നൂഹ് (അ)നെ പിൻപറ്റിയ ആ നിസ്സാരൻമാർപോലും നൂഹ് (അ) പറയുന്നതിന്റെ ന്യായാന്യായതകളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാതെ വഞ്ചിതരായതാണെന്നാണല്ലോ പ്രമാണി വർഗത്തിന്റെ ആരോപണം. പ്രവാചകൻമാരുടെ ദൗത്യസന്ദേശങ്ങൾ വക്രതയില്ലാത്തതും, പ്രഥമ വീക്ഷണംകൊണ്ട് തന്നെ സത്യത ബോധ്യപ്പെടുന്നതുമായിരിക്കും. അവിടെ വിമർശനത്തിനോ കൂടുതൽ ചിന്തക്കോ ആവശ്യമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. അതേ സമയത്ത് പ്രമാണിവർഗത്തിൽ സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടാകുന്ന ദുഃസ്വാർത്ഥങ്ങളൊന്നും സാധാരണക്കാരെ തീണ്ടിയിരിക്കുകയുമില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് സാധാരണക്കാർ പ്രവാചകൻമാരെ പിൻപറ്റുവാൻ മടികൂടാതെ മുമ്പോട്ടുവരുവാൻ കാരണമാകുന്നത്. നിഷേധികളുടെ മൂന്നാമത്തെ ആക്ഷേപം, നൂഹ് നബി (അ)ക്കും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവർക്കും തങ്ങളെക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ട യോഗ്യതകളൊന്നും കാണുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ്. അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ധനം, പ്രതാപം മുതലായ ഭൗതിക നേട്ടങ്ങളാണല്ലോ യോഗ്യതയുടെ അളവുകോൽ. ആത്മീയാഭിവൃദ്ധി, മനഃസംസ്കാരം, സാൻമാർഗികനിഷ്ഠ പോലുള്ള ഗുണങ്ങളൊന്നും അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ യോഗ്യതയായി കാണുകയുമില്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഈ ആക്ഷേപവും പരിഗണനീയമാകുന്നില്ല.

قَالَ يَٰقَوْمِ أَرَءَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّى وَءَاتَىٰنِى رَحْمَةً مِّنْ عِندِهِۦ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنتُمْ لَهَا كَٰرِهُونَ ﴿٢٨﴾

﴿28﴾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (പറയുവിൻ): ഞാൻ എന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവോടെ ആയിരിക്കുകയും, അവന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള ഒരു കാരുണ്യം എനിക്ക് അവൻ നൽകിയിരിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ,- എന്നിട്ട്, നിങ്ങൾക്കത് (കണ്ടറിയുവാൻ കഴിയാതെ) അന്ധമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു (വെങ്കിൽ എന്ത് ചെയ്യും)?! നിങ്ങൾ അതിനെ വെറുക്കുന്നവരായിരിക്കെ, അതിന് നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ നിർബന്ധം ചെലുത്തുകയോ?!'

﴿28﴾ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു يَاقَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളേ أَرَأَيْتُمْ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (പറയുവിൻ) إِنْ كُنْتُ ഞാനാകുന്നുവെങ്കിൽ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ തെളിവിൻമേൽ, തെളിവോടെ مِنْ رَبِّي എന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന് وَآتَانِي അവൻ എനിക്ക് നൽകുകയും ചെയ്തു رَحْمَةً കാരുണ്യം مِنْ عِنْدِهِ അവന്റെ പക്കൽനിന്ന് فَعُمِّيَتْ എന്നിട്ട് അത് അന്ധമാക്കപ്പെട്ടു (കാണാൻ കഴിയാതായി) عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക് أَنُلْزِمُكُمُوهَا അതിന് നിങ്ങളെ

(നിങ്ങളോട്) ഞങ്ങൾ നിർബന്ധിക്കുമോ وَأَنتُمْ നിങ്ങളായിരിക്കെ لَهَا അതിനെ, അതിനോട് كَارِهُونَ വെറുക്കുന്നവർ, അതൃപ്തർ.

തെളിവ് വളരെ വ്യക്തമായിരുന്നിട്ടും നിങ്ങൾക്കത് കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാതെ വരുകയാണെങ്കിൽ വേണ്ടാ, നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചേ തീരൂ എന്ന് ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ നിർബന്ധിക്കുന്നില്ല. നിർബന്ധത്തിന്റെ പ്രശ്നമേ ഇതിലില്ല എന്ന് സാരം. കാരുണ്യം (رَحْمَةً) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ച പ്രവാചകത്വവും ദിവ്യസന്ദേശങ്ങളുമാകുന്നു. ഇത് രണ്ടും അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യംകൊണ്ട് മാത്രം സിദ്ധിക്കുന്നതാണല്ലോ. അദ്ദേഹം തുടരുന്നു:-

وَيَٰقَوْمِ لَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا ۖ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِ ۚ وَمَآ أَنَا۠ بِطَارِدِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ ۚ إِنَّهُم مُّلَٰقُوا۟ رَبِّهِمْ وَلَٰكِنِّىٓ أَرَىٰكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾

﴿29﴾ 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, ഇതിന്റെ [ഈ പ്രബോധനത്തിന്റെ] പേരിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് (പ്രതിഫലമായി) യാതൊരു ധനവും ചോദിക്കുന്നില്ല.

എന്റെ പ്രതിഫലം അല്ലാഹുവിന്റെ മേലല്ലാതെ (ബാധ്യത) ഇല്ല. ഞാൻ വിശ്വസിച്ചവരെ ആട്ടിക്കളയുന്നവനല്ലതാനും. (കാരണം) അവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നവരാകുന്നു. എങ്കിലും ഞാൻ, നിങ്ങളെ അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ഒരു (മൂഢ) ജനതയായി കാണുന്നു.

وَيَٰقَوْمِ مَن يَنصُرُنِى مِنَ ٱللَّهِ إِن طَرَدتُّهُمْ ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾

﴿30﴾ 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, ഞാനവരെ ആട്ടിവിട്ടാൽ, ആരാണ് അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് എന്നെ സഹായിച്ച്(ച്ചു രക്ഷി)ക്കുന്നത്?! അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ (ഒട്ടും) ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നില്ലേ?!

وَلَآ أَقُولُ لَكُمْ عِندِى خَزَآئِنُ ٱللَّهِ وَلَآ أَعْلَمُ ٱلْغَيْبَ وَلَآ أَقُولُ إِنِّى مَلَكٌ وَلَآ أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِىٓ أَعْيُنُكُمْ لَن يُؤْتِيَهُمُ ٱللَّهُ خَيْرًا ۖ

﴿31﴾ '(ജനങ്ങളേ) അല്ലാഹുവിന്റെ ഖജാനകൾ എന്റെ പക്കലുണ്ടെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നുമില്ല; ഞാൻ അദൃശ്യകാര്യം അറിയുകയുമില്ല; ഞാൻ ഒരു മലക്കാണെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നുമില്ല; നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ അവഗണിച്ചു (നിസ്സാരമാക്കി) കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച് 'അവർക്ക് അല്ലാഹു ഒരു ഗുണവും

ٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِىٓ أَنفُسِهِمْ ۖ إِنِّىٓ إِذًا لَّمِنَ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿٣١﴾

നൽകുന്നതേയല്ല' എന്നും ഞാൻ പറയുന്നില്ല.

അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളിൽ (അഥവാ മനസ്സുകളിൽ) ഉള്ളതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്. നിശ്ചയമായും ഞാൻ (അങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ) അപ്പോൾ അക്രമികളിൽ പെട്ടവൻ തന്നെയായിരിക്കും.'

﴾29﴿ وَيَاقَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളേ لاَأَسْأَلُكُمْ ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കു(ആവശ്യപ്പെടു)ന്നില്ല عَلَيْهِ ഇതിന്റെ പേരിൽ, ഇതിന് مَالًا ഒരു ധനവും إِنْ أَجْرِيَ എന്റെ പ്രതിഫലമല്ല إِلَّا അല്ലാതെ, ഒഴികെ عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ وَمَا أَنَا ഞാനല്ല താനും بِطَارِدِ ആട്ടിക്കളയുന്നവനേ الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെ إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ مُلَاقُو കണ്ടുമുട്ടുന്നവരാകുന്നു رَبِّهِمْ അവരുടെ റബ്ബുമായി وَلَكِنِّي എങ്കിലും ഞാൻ أَرَاكُمْ നിങ്ങളെ ഞാൻ കാണുന്നു قَوْمًا ഒരു ജനതയായി تَجْهَلُونَ അറിയാത്ത (വിഡ്ഢികളായ) ﴾30﴿ وَيَاقَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളേ مَنْ يَنْصُرُنِي എന്നെ ആർ സഹായിക്കും مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് إِنْ طَرَدْتُهُمْ അവരെ ഞാൻ ആട്ടിവിട്ടെങ്കിൽ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ആലോചിച്ചു (ഓർത്തു) നോക്കുന്നില്ലേ ﴾31﴿ وَلَا أَقُولُ ഞാൻ പറയുന്നുമില്ല لَكُمْ നിങ്ങളോട് عِنْدِي എന്റെ പക്കലുണ്ടെന്ന് خَزَائِنُ ഖജാനകൾ, ഭണ്ഡാരങ്ങൾ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ وَلَا أَعْلَمُ ഞാൻ അറിയുന്നുമില്ല الْغَيْبَ അദൃശ്യം, മറഞ്ഞ കാര്യം وَلَا أَقُولُ ഞാൻ പറയുന്നുമില്ല إِنِّي مَلَكٌ ഞാൻ മലക്കാണെന്ന് وَلَا أَقُولُ ഞാൻ പറയുന്നുമില്ല لِلَّذِينَ تَزْدَرِي അവഗണിക്കുന്ന (നിസ്സാരമാക്കുന്ന)വരെപ്പറ്റി أَعْيُنُكُمْ നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ അവർക്ക് നൽകുകയേ ഇല്ലെന്ന് اللهُ അല്ലാഹു خَيْرًا ഗുണം, ഒരു നന്മയും اللهُ أَعْلَمُ അല്ലാഹു നല്ലവണ്ണം (ഏറ്റം) അറിയുന്നവനാണ് بِمَا യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി فِي أَنْفُسِهِمْ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളിലുള്ള (മനസ്സിലുള്ള) إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ إِذًا അപ്പോൾ, എന്നാൽ, എങ്കിൽ لَمِنَ الظَّالِمِينَ അക്രമികളിൽപെട്ടവൻ തന്നെ

ആ ജനതയുടെ ആരോപണങ്ങൾക്കും കുതർക്കങ്ങൾക്കും നൂഹ് നബി (അ) നൽകിയ മറുപടിയാണിതെല്ലാം. യാതൊരു വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെയും സഹായം കൂടാതെ തന്നെ അതിലടങ്ങിയ ആശയങ്ങൾ വ്യക്തമാണ്. അതിൽ നിന്ന് നാം പലതും പഠിച്ചു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ആ മറുപടി ഇത്ര വിശദമായി ഇവിടെ അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അത്കൊണ്ട് ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ പാഠങ്ങളിൽ ചിലത് ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് ഉപകാരമായിരിക്കും. ഉദാഹരണമായി:-

(1) മതോപദേശം നൽകുന്നവരും, സൻമാർഗത്തിലേക്ക് ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്ന

വരും അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള പ്രതിഫലമല്ലാതെ, ജനങ്ങളിൽനിന്ന് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ആവശ്യപ്പെടുകയോ പ്രതീക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്.

(2) ജനങ്ങൾ ഉന്നതവർഗത്തിലോ പ്രമാണിവർഗത്തിലോ പെട്ടവരാണോ അല്ലേ എന്നുള്ളതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സത്യവിശ്വാസത്തെയും സൻമാർഗിക കാര്യങ്ങളെയും വിലയിരുത്തിക്കൂടാത്തതാണ്.

(3) ദുർബ്ബലരും സാധുക്കളുമായ ആളുകളായിരിക്കും നല്ല കാര്യങ്ങളിലേക്ക് അധികം മുന്നോട്ടുവരുക.

(4) ഒരു നല്ല കാര്യത്തിൽ മുന്നിട്ട് നിൽക്കുന്നവർ കേവലം താഴേകിടയിലുള്ളവരായതിന്റെ പേരിൽ, മേലേകിടയിലുള്ളവർ അറച്ചു നിൽക്കുന്ന പക്ഷം അതവരുടെ വിഡ്ഢിത്തമാണെന്ന് അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയല്ലാതെ, താഴേകിടക്കാരെ അവഗണിച്ചു കളയുവാൻ പാടില്ല.

(5) പ്രവാചകൻമാർക്ക് പോലും അദൃശ്യമായ കഴിവുകളോ, അദൃശ്യ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവോ ഇല്ല. എന്നിരിക്കെ, പ്രവാചകത്വം പോലുമില്ലാതെ മഹാത്മാക്കളോ, സജ്ജനങ്ങളോ ആയതിന്റെ പേരിൽ ആർക്കും അത് രണ്ടും ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകാവതല്ല.

നൂഹ് നബി (അ)യുടെ ഹൃദയസ്പൃക്കായ ഈ നീണ്ട പ്രസ്താവനകൾക്ക് ആ ജനതയിൽ നിന്നുണ്ടായ പ്രതികരണം നോക്കുക:-

قَالُواْ يَٰنُوحُ قَدْ جَٰدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَٰلَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿٣٢﴾

﴿32﴾ അവർ പറഞ്ഞു: 'നൂഹേ, നീ ഞങ്ങളോട് തർക്കിച്ചു. അങ്ങനെ ഞങ്ങളോടുള്ള തർക്കം നീ (വളരെ) വർദ്ധിപ്പിച്ചു. എനി നീ ഞങ്ങളോട് താക്കീത് ചെയ്യുന്ന കാര്യം [ആ ശിക്ഷ] ഞങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവരിക; നീ സത്യം പറയുന്നവനാണെങ്കിൽ! [അതൊന്ന് കാണാമല്ലോ]

﴿32﴾ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു يَانُوحُ നൂഹേ قَدْجَادَلْتَنَا ഞങ്ങളോട് നീ തർക്കം നടത്തിക്കഴിഞ്ഞു, തർക്കിച്ചിട്ടുണ്ട് فَأَكْثَرْتَ അങ്ങനെ നീ വർദ്ധിപ്പിച്ചു جِدَالَنَا ഞങ്ങളോടുള്ള തർക്കം فَأْتِنَا എനി നീ ഞങ്ങൾക്ക് വാ, കൊണ്ടുവാ بِمَاتَعِدُنَا നീ ഞങ്ങളെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നതുമായി, വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നത് إِنْ كُنْتَ നീ ആണെങ്കിൽ مِنَ الصَّادِقِينَ സത്യം പറയുന്നവരിൽപെട്ട (വൻ)

ഇതായിരുന്നു ആ ധിക്കാരികളുടെ പ്രതികരണം! അവരുടെ അഹന്തയും, ഔദ്ധത്യവും, പരിഹാസവും അതികഠിനം തന്നെ! ആ മഹാനുഭാവൻ അവസാനമായി പറയുന്നത് നോക്കുക:-

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُم بِهِ ٱللَّهُ إِن شَآءَ وَمَآ أَنتُم بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾

﴾33﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹു മാത്രമാണത് നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവരുക. അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ. നിങ്ങൾ (അവനെ) അശക്തരാ(ക്കി തോൽപി)ക്കുന്നവരല്ലതാനും.

وَلَا يَنفَعُكُمْ نُصْحِىٓ إِنْ أَرَدتُّ أَنْ أَنصَحَ لَكُمْ إِن كَانَ ٱللَّهُ يُرِيدُ أَن يُغْوِيَكُمْ ۚ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾

﴾34﴿ 'നിങ്ങൾക്ക് ഉപദേശം നൽകുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, എന്റെ ഉപദേശം നിങ്ങൾക്ക് ഉപകരിക്കുകയുമില്ല; നിങ്ങളെ വഴിപിഴവിലാക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ. അവൻ നിങ്ങളുടെ റബ്ബത്രെ. അവനിലേക്ക് തന്നെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.'

﴾33﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു إِنَّمَا يَأْتِيكُم നിങ്ങൾക്ക് വരും, കൊണ്ടുവരും بِهِ അതുകൊണ്ട്, അതിനെ ٱللَّهُ അല്ലാഹു (മാത്രം) إِن شَآءَ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ وَمَآ أَنتُم നിങ്ങളല്ല താനും بِمُعْجِزِينَ അശക്തരാക്കുന്നവർ (തോൽപിക്കുന്നവർ). ﴾34﴿ وَلَا يَنفَعُكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുകയുമില്ല نُصْحِىٓ എന്റെ ഉപദേശം, ഗുണകാംക്ഷ إِنْ أَرَدتُّ ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ أَنْ أَنصَحَ ഞാൻ ഉപദേശിക്കുവാൻ, ഗുണം കാംക്ഷിക്കുവാൻ لَكُمْ നിങ്ങളെ, നിങ്ങൾക്ക് إِن كَانَ ആണെങ്കിൽ ٱللَّهُ അല്ലാഹു يُرِيدُ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു (വെങ്കിൽ) أَن يُغْوِيَكُمْ നിങ്ങളെ വഴിപിഴവിലാക്കുവാൻ هُوَ അവൻ رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബാണ് وَإِلَيْهِ അവനിലേക്കുതന്നെ تُرْجَعُونَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു.

നിങ്ങളോട് താക്കീത് ചെയ്യപ്പെടുന്ന ശിക്ഷ ഇറക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ എനിക്ക് യാതൊരു പങ്കോ, സ്വാധീനമോ ഇല്ല. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ അവൻ അത് നടപ്പിൽ വരുത്തുമെന്ന് മാത്രമേ എനിക്ക് പറയുവാനുള്ളൂ. എന്നാൽ ഒരു കാര്യം നിങ്ങളുടെ ഓർമയിലിരിക്കട്ടെ; ശിക്ഷ വരുന്നപക്ഷം, അവനെ തോൽപിച്ചു നിങ്ങൾക്ക് രക്ഷപ്പെടാമെന്ന് നിങ്ങൾ ധരിക്കേണ്ട. നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികളിൽ നിങ്ങൾ മാറ്റം വരുത്താതെ ശഠിച്ചു നിൽക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് നിങ്ങളെ വഴിപിഴച്ച ദുർമാർഗികളാക്കി സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാനാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു. ആകയാൽ, നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുവാൻ എനിയും ഞാൻ ഒരുങ്ങിയിട്ട് അതുകൊണ്ട് ഫലം ഉണ്ടാവാൻ വഴി കാണുന്നില്ല. നിങ്ങൾ എന്ത്തന്നെ പറഞ്ഞാലും ശരി, നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് അല്ലാഹുവാണ്. അവങ്കലേക്ക് തന്നെ നിങ്ങൾ മടങ്ങുകയും ചെയ്യും. ഈ ധിക്കാരത്തിന്റെ ഫലം അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് കാണാം. എന്നൊക്കെയാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. എത്ര മനോവേദനയോടുകൂടിയായിരിക്കും അദ്ദേഹം ഇതെല്ലാം പറയുന്നതെന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക! അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

أَمْ يَقُولُونَ ٱفْتَرَىٰهُ ۖ قُلْ إِنِ ٱفْتَرَيْتُهُۥ فَعَلَىَّ إِجْرَامِى وَأَنَا۠ بَرِىٓءٌ مِّمَّا تُجْرِمُونَ ﴿٣٥﴾

﴿35﴾ അഥവാ അവർ പറയുന്നുവോ: 'അതദ്ദേഹം കെട്ടിച്ചമച്ചിരിക്കുകയാണെന്ന്?! പറയുക: 'ഞാനത് കെട്ടിച്ചമച്ചുവെങ്കിൽ, ഞാൻ ചെയ്ത കുറ്റം എന്റെ മേലായിരിക്കും. നിങ്ങൾ കുറ്റം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ഞാൻ (ബാധ്യത) ഒഴിവായവനുമാണ്'.

﴿35﴾ أَمْ അതല്ല, അഥവാ, അതോ يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നു(വോ) افْتَرَاهُ അതദ്ദേഹം അത് കെട്ടിച്ചമച്ചുവെന്ന് قُلْ നീ പറയുക إِنِ افْتَرَيْتُهُ ഞാനത് കെട്ടിച്ചമച്ചുവെങ്കിൽ فَعَلَيَّ എന്നാൽ എന്റെ മേലാണ് إِجْرَامِي എന്റെ കുറ്റം ചെയ്യൽ (ഞാൻ ചെയ്ത കുറ്റം) وَأَنَا ഞാനാകട്ടെ, ഞാനും (തന്നെ) بَرِيءٌ (ബാധ്യത) ഒഴിവായവനാണ് مِمَّا تُجْرِمُونَ നിങ്ങൾ കുറ്റം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന്

ഈ വചനം, നൂഹ് നബി (അ)യെയും ജനതയെയും സംബന്ധിച്ച് തന്നെയാണെന്നാണ് ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പലരും പറഞ്ഞുകാണുന്നത്. ഇതൊക്കെ നൂഹ് (അ) വൃഥാ കെട്ടിപ്പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുകയാണെന്നാണ് ആ ജനത പറയുന്നതെങ്കിൽ- വാസ്തവത്തിൽ അതാണവരുടെ വാദവും- അവരോട് ഇന്നിന്നപ്രകാരം മറുപടി പറയണമെന്ന് നൂഹ് (അ)നോടുള്ള കൽപനയായിരിക്കും അപ്പോൾ ഇത്. ഞാൻ ഇതൊക്കെ എന്റെ സ്വന്തം വകയായി പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നതാകയാൽ അതിന്റെ ശിക്ഷയും ബാധ്യതയും നിങ്ങൾക്കില്ല. എനിക്ക് മാത്രമായിരിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അനേകം കുറ്റങ്ങളും തോന്നിയവാസങ്ങളും ചെയ്തുകൊണ്ടേയിരിക്കുകയാണ്. അതിന്റെയെല്ലാം ബാധ്യതയും ശിക്ഷയും നിങ്ങളും പേറേണ്ടിവരും. അതിൽ നിന്ന് ഞാൻ ശുദ്ധനുമായിരിക്കും. ഇക്കാര്യം നിങ്ങൾ ഓർമിച്ചിരിക്കണമെന്ന് സാരം.

ഖത്താദഃ (റ) മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഈ വചനം. നൂഹ് (അ)നെയും ജനതയെയും കുറിച്ചുള്ള സംസാരത്തിന്നിടയിൽ, ആ ജനത ചെയ്തതുപോലെ നബി തിരുമേനിﷺയുടെ പേരിൽ കള്ളവാദം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന മക്കാ മുശ്‌രിക്കുകളെപ്പറ്റി നബിﷺയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ഇടവാക്യ(جملة معترضة)മാണിത്. ഈ അഭിപ്രായമാണ് ഇബ്നുകഥീറും, ഇമാം റാസിയും (റ) മറ്റു ചിലരും സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നതും. കൂടുതൽ നന്നായി തോന്നുന്നതും ഇതുതന്നെ. الله أعلم

വിഭാഗം- 4

وَأُوحِىَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُۥ لَن يُؤْمِنَ مِن قَوْمِكَ إِلَّا مَن قَدْ ءَامَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا۟ يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

﴿36﴾ നൂഹിന് 'വഹ്‌യ്' [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകപ്പെട്ടു: 'നിന്റെ ജനങ്ങളിൽനിന്ന് വിശ്വസിച്ചു കഴിഞ്ഞവരല്ലാതെ (എനി ആരും) വിശ്വസിക്കുന്നതേയല്ല. ആകയാൽ അവർ ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നീ സങ്കടപ്പെടരുത്.

وَٱصۡنَعِ ٱلۡفُلۡكَ بِأَعۡيُنِنَا وَوَحۡيِنَا وَلَا تُخَٰطِبۡنِي فِي ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓاْ

﴾37﴿ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിലായും, നമ്മുടെ 'വഹ്‌യ്' അനുസരിച്ചും നീ കപ്പൽ നിർമിക്കുകയും ചെയ്യുക. (ആ) അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ കാര്യത്തിൽ നീ എന്നെ അഭിമുഖീകരിക്കുക [എന്നോടപേക്ഷിക്കുക]യും ചെയ്യരുത്.

إِنَّهُم مُّغۡرَقُونَ ﴿٣٧﴾

നിശ്ചയമായും അവർ മുക്കിനശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരാകുന്നു.'

﴾36﴿ وَأُوحِيَ വഹ്‌യ് നൽകപ്പെട്ടു إِلَىٰ نُوحٍ നൂഹിലേക്ക്, നൂഹിന് أَنَّهُۥ അത് (കാര്യം ആണ്) എന്ന് لَن يُؤۡمِنَ വിശ്വസിക്കുകയേ ഇല്ല مِن قَوۡمِكَ നിന്റെ ജനതയിൽ നിന്ന് إِلَّا مَنۡ യാതൊരുവരല്ലാതെ قَدۡ ءَامَنَ വിശ്വസിച്ചുകഴിഞ്ഞ فَلَا تَبۡتَئِسۡ അതിനാൽ നീ സങ്കടപ്പെടേണ്ട, വിഷമപ്പെടരുത് بِمَا كَانُوا۟ അവരായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് يَفۡعَلُونَ അവർ ചെയ്യുക, പ്രവർത്തിക്കുക ﴾37﴿ وَٱصۡنَعِ നീ ഉണ്ടാക്കുക (നിർമിക്കുക)യും ചെയ്യുക ٱلۡفُلۡكَ കപ്പൽ بِأَعۡيُنِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിലായി وَوَحۡيِنَا നമ്മുടെ വഹ്‌യിലായും (വഹ്‌യ് പ്രകാരവും) وَلَا تُخَٰطِبۡنِي എന്നെ നീ അഭിമുഖീകരിക്കുകയും ചെയ്യരുത് فِي ٱلَّذِينَ യാതൊരുവരിൽ, ഒരു കൂട്ടരുടെ കാര്യത്തിൽ ظَلَمُوٓا۟ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ച إِنَّهُم നിശ്ചയമായും അവർ مُّغۡرَقُونَ മുക്ക(മുക്കി നശിപ്പിക്ക)പ്പെടുന്ന വരാകുന്നു.

തൊള്ളായിരത്തി അമ്പത് കൊല്ലക്കാലം നൂഹ് (അ) ആ ജനങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടി. (29: 14) ഇക്കാലമത്രയും രാപ്പകൽ ഭേദമന്യെ ആ ജനതയെ അദ്ദേഹം സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കും, തൗഹീദിലേക്കും ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ ധിക്കാരവും നിഷേധവും വർദ്ധിച്ചതേയുള്ളു. (കൂടുതൽ വിവരം സൂഃ നൂഹിൽ കാണാം) നേരത്തെ വിശ്വസിച്ചുകഴിഞ്ഞ ആളുകളല്ലാതെ- അവർ അൽപം സാധുക്കളായിരുന്നുതാനും- എനി ആരും വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അവരെ ഉൻമൂലനം ചെയ്യത്തക്ക ഒരു ശിക്ഷ- ജലപ്രളയം- വരുവാൻ പോകുന്നു. അതിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് രക്ഷപ്പെടുവാനായി ഒരു കപ്പൽ നിർമിച്ചുകൊള്ളണം. അതിന്റെ നിർമാണം എന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലും, നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചും ആയിരിക്കുകയും വേണം എന്നൊക്കെ നൂഹ് നബി (അ)ക്ക് അല്ലാഹു വഹ്‌യ് നൽകി. വിശ്വസിക്കാത്ത ആ അക്രമികളുടെ കാര്യത്തിൽ യാതൊരു അപേക്ഷയും, അനുതാപവും നടത്തരുതെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ പ്രത്യേകം ഉണർത്തുകയും ചെയ്തു.

കപ്പൽ നിർമാണത്തെപ്പറ്റി മുമ്പ് മനുഷ്യസമുദായത്തിന് പരിചയമില്ല. അതുകൊണ്ട് കപ്പലിന്റെ ആകൃതിയും, നിർമിക്കേണ്ട രീതിയുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് ലഭിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അതാണ് നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിലും നമ്മുടെ വഹ്‌യനുസരിച്ചും (بِأَعۡيُنِنَا وَوَحۡيِنَا) എന്ന വാക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. പലകകളും, ആണികളുമുള്ളത് (ذات الواح ودسر) എന്ന് സൂറത്തുൽ ഖമറിൽ അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമത്രെ. കപ്പൽ കേവലം വളരെ ചെറുതൊന്നുമല്ലായിരുന്നുവെന്ന് 40-ാം വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

അതിന്റെ വലുപ്പത്തെയും സ്വഭാവത്തെയും പറ്റി പലരും പല പ്രകാരത്തിൽ പറഞ്ഞു കാണാമെങ്കിലും മിക്കവാറും അവ ഇസ്റാഈലീ വാർത്തകളിൽപെട്ടവയാകുന്നു. ബൈബ്ളിൽ അതിന്റെ നീളം മുന്നൂറുമുഴവും, വീതി അമ്പതുമുഴവും, ഉയരം മുപ്പതുമുഴവുമായിരുന്നുവെന്നും, അത് മൂന്ന് തട്ടുള്ളതായിരുന്നുവെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (ഉൽപത്തി 6 ൽ 14– 16) വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. വലുപ്പവും ആകൃതിയും അറിയുന്നതിൽ പ്രത്യേക പ്രയോജനമൊന്നുമില്ലല്ലോ.

وَيَصۡنَعُ ٱلۡفُلۡكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيۡهِ مَلَأٞ مِّن قَوۡمِهِۦ سَخِرُواْ مِنۡهُۚ

﴿38﴾ അദ്ദേഹം കപ്പൽ നിർമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽനിന്ന് ഓരോ (പ്രമാണി) സംഘവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കലൂടെ നടക്കുമ്പോഴൊക്കെയും അവർ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പരിഹസിക്കും.

قَالَ إِن تَسۡخَرُواْ مِنَّا فَإِنَّا نَسۡخَرُ مِنكُمۡ كَمَا تَسۡخَرُونَ ﴿٣٨﴾

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘ഞങ്ങളെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പരിഹസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ പരിഹസിക്കുന്നതുപോലെ നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചും (വഴിയെ) പരിഹസിക്കുന്നതാണ്.

فَسَوۡفَ تَعۡلَمُونَ مَن يَأۡتِيهِ عَذَابٞ يُخۡزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيۡهِ عَذَابٞ مُّقِيمٌ ﴿٣٩﴾

﴿39﴾ ‘എന്നാൽ, വഴിയെ നിങ്ങൾക്കറിയാം: ആർക്കാണ് അപമാനപ്പെടുത്തുന്ന ശിക്ഷ വരുകയെന്ന്, ആരുടെ മേലാണ് നിലനിൽക്കുന്ന ശിക്ഷ ഇറങ്ങുകയെന്നും!’

﴿38﴾ وَيَصۡنَعُ അദ്ദേഹം നിർമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, നിർമിക്കുകയാണ് الْفُلْكَ കപ്പൽ وَكُلَّمَا مَرَّ നടക്കു(നടന്നു പോകു)മ്പോഴെല്ലാം عَلَيۡهِ അദ്ദേഹത്തിലൂടെ (അടുക്കൽകൂടി) مَلَأٌ ഒരു സംഘം, കൂട്ടക്കാർ مِنۡ قَوۡمِهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് سَخِرُوا അവർ പരിഹസി(കളിയാ)ക്കുന്നതാണ് مِنۡهُ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു إِنۡ تَسۡخَرُوا നിങ്ങൾ പരിഹസിക്കുന്ന പക്ഷം مِنَّا ഞങ്ങളെപ്പറ്റി فَإِنَّا എന്നാൽ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ, നാം نَسۡخَرُ ഞങ്ങൾ പരിഹസിക്കും مِنۡكُمۡ നിങ്ങളെപ്പറ്റി كَمَا تَسۡخَرُونَ നിങ്ങൾ പരിഹസിക്കുന്നതുപോലെ. ﴿39﴾ فَسَوۡفَ എന്നാൽ വഴിയെ, പിറകെ تَعۡلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയും مَنۡ ആർ, ആരാണ് يَأۡتِيهِ അവന്ന് വരും, തനിക്ക് വരുന്നത് عَذَابٌ ശിക്ഷ, വല്ല ശിക്ഷയും يُخۡزِيهِ അവനെ അപമാനിക്കുന്ന, വഷളാക്കുന്ന وَيَحِلُّ

ഇറങ്ങി വരുകയും عَلَيۡهِ തന്റെ മേൽ عَذَابٌ ശിക്ഷ مُقِيمٌ നിലനിൽക്കുന്ന (മുറിയാത്ത).

'പ്രവാചകപ്രവർത്തനം വിട്ടേച്ച് ഇപ്പോൾ ആശാരിപ്പണിയാണോ' എന്നും മറ്റുമൊക്കെ അവർ നൂഹ് (അ) നെ പരിഹസിച്ചിരുന്നതായി രിവായത്തുകൾ കാണാം. രിവായത്തുകളില്ലെങ്കിൽ പോലും ഊഹിക്കാവുന്നതത്രെ അത്.

حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَ أَمۡرُنَا وَفَارَ ٱلتَّنُّورُ قُلۡنَا ٱحۡمِلۡ فِيهَا مِن كُلٍّ زَوۡجَيۡنِ ٱثۡنَيۡنِ وَأَهۡلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيۡهِ ٱلۡقَوۡلُ وَمَنۡ ءَامَنَۚ

﴾40﴿ അങ്ങനെ (അവസാനം) നമ്മുടെ കൽപന വരുകയും, അടുപ്പ് (ഉറവ് പൊട്ടി) തിളച്ചുമറിയുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, നാം പറഞ്ഞു: 'എല്ലാ വസ്തുക്കളിൽനിന്നും രണ്ട് (വീതം) ഇണകളെയും, നിന്റെ വീട്ടുകാരെ (അഥവാ സ്വന്തക്കാരെ)യും നീ അതിൽ കയറ്റിക്കൊള്ളുക; ആർക്കെതിരിൽ (ശിക്ഷയുടെ) വാക്ക് മുൻകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ അവരൊഴികെ, വിശ്വസിച്ചവരെയും (കയറ്റിക്കൊള്ളുക)

وَمَآ ءَامَنَ مَعَهُۥٓ إِلَّا قَلِيلٞ ﴿٤٠﴾

അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം അൽപം ആളുകളല്ലാതെ വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലതാനും.

﴾40﴿ حَتَّىٰٓ അങ്ങനെ إِذَا جَآءَ വന്നപ്പോൾ أَمۡرُنَا നമ്മുടെ കൽപന, കാര്യം وَفَارَ പൊട്ടി ഒഴുകുകയും, തിളച്ചുമറിയുകയും ٱلتَّنُّورُ അടുപ്പ്, തീക്കൂട് قُلۡنَا നാം പറഞ്ഞു ٱحۡمِلۡ നീ വഹിക്കുക (കയറ്റുക) فِيهَا അതിൽ مِن كُلٍّ എല്ലാറ്റിൽ നിന്നും زَوۡجَيۡنِ രണ്ടിണകളെ ٱثۡنَيۡنِ (ഈ) രണ്ട് وَأَهۡلَكَ നിന്റെ ആൾക്കാരെ (കുടുംബത്തെ- സ്വന്തക്കാരെ- വീട്ടുകാരെ)യും إِلَّا مَن യാതൊരുവരൊഴികെ سَبَقَ عَلَيۡهِ അവരുടെമേൽ മുൻകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ٱلۡقَوۡلُ വാക്ക്, വാർത്ത وَمَنۡ ءَامَنَ വിശ്വസിച്ചവരെയും وَمَآ ءَامَنَ വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലതാനും مَعَهُۥٓ അദ്ദേഹമൊന്നിച്ച് إِلَّا قَلِيلٞ അൽപം (ആളുകൾ) അല്ലാതെ.

۞ وَقَالَ ٱرۡكَبُواْ فِيهَا بِسۡمِ ٱللَّهِ مَجۡرٜىٰهَا وَمُرۡسَىٰهَآۚ إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٞ رَّحِيمٞ ﴿٤١﴾

﴾41﴿ അദ്ദേഹം (അവരോട്) പറയുകയും ചെയ്തു: 'നിങ്ങൾ അതിൽ കയറിക്കൊള്ളുവിൻ; അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിലാണ് അതിന്റെ സഞ്ചാരവും, അതിന്റെ നിറുത്തവും [നങ്കൂരമിടലും]. നിശ്ചയമായും എന്റെ റബ്ബ് വളരെ പൊറുക്കുന്നവ

നും, കരുണാനിധിയും തന്നെയാണ്.'

﴾41﴿ وَقَالَ അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു ارْكَبُوا നിങ്ങൾ കയറുവിൻ, സവാരി ചെയ്യുവിൻ, വാഹനമേറുവിൻ فِيهَا അതിൽ بِسْمِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിലാണ് مَجْرَاهَا അതിന്റെ നടത്തം, സഞ്ചാരം وَمُرْسَاهَا അതിന്റെ നങ്കൂരമിടലും إِنَّ رَبِّي നിശ്ചയമായും എന്റെ റബ്ബ് لَغَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ തന്നെ رَحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

جَاءَ أَمْرُنَا (നമ്മുടെ കൽപന വന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ച കൽപന വന്നു എന്നത്രെ. എന്നാൽ, وَفَارَ التَّنُّورُ (അടുപ്പ് തിളച്ചുമറിഞ്ഞു) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥവും ഉദ്ദേശ്യവും പല പ്രകാരത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. تَنُّور (തന്നൂർ) എന്ന പദത്തിന് 'അടുപ്പ്, റൊട്ടി ചുടാനുള്ള അപ്പക്കൂട്' എന്നീ അർത്ഥങ്ങളാണ് അധികമാളും നൽകിയിരിക്കുന്നത്. 'ഭൂകമ്പം' എന്നൊരർത്ഥം ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ)ൽ നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. വേറെയും അർത്ഥങ്ങളും പറയപ്പെടാതില്ല. ആ അർത്ഥങ്ങളെ ആധാരമാക്കി ചില കഥകളും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അടുപ്പ്, തീക്കുണ്ട് എന്നീ അർത്ഥങ്ങളുള്ള ഒരു പദമാണ് وَطِيس (വത്വീസ്). യുദ്ധം പോലെയുള്ള ആപത്തുകൾ മൂർദ്ധന്യത്തിലെത്തുമ്പോൾ حمى الوطيس (അടുപ്പ് പതച്ചു) എന്ന് അലങ്കാരരൂപത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി പറയാറുണ്ട്. അതുപോലെ, കാര്യം 'ഗൗരവത്തിലെത്തി' എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു അലങ്കാര പ്രയോഗമാണ് فَارَ التَّنُّورُ എന്നത്രെ ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ഇബ്നുകഥീർ (റ) പറയുകയാണ്: 'അതായത് തീയിന്റെ സ്ഥാനമായ അടുപ്പുകളിൽ നിന്നും വെള്ളം പൊട്ടിഒഴുകി മറിയുമാറ് ഭൂമിയിലാകെ ഉറവുപൊടിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. മുൻഗാമികളിലും പിൽക്കാല പണ്ഡിതൻമാരിലുമുള്ള ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ അഭിപ്രായം ഇതാണ്.' تَنُّور എന്ന പദത്തിന്റെ മറ്റു ചില അർത്ഥങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് അതെല്ലാം ഒറ്റപ്പെട്ട അഭിപ്രായങ്ങളാണെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

احْمِلْ فِيهَا مِن كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ (അതിൽ എല്ലാറ്റിൽ നിന്നും ഈരണ്ട് ഇണകൾ കയറ്റുക) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം എല്ലാ ജീവികളിൽനിന്നും ആണും പെണ്ണുമായി രണ്ടെണ്ണമെന്നാണ് അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. ജീവികളും ജീവികളല്ലാത്തവയുമായ എല്ലാ വസ്തുക്കളിൽനിന്നും ഈരണ്ടെണ്ണമെന്നും ചിലർക്കഭിപ്രായമുണ്ട്. ഇത് കുറേ വിദൂരമായി തോന്നുന്നു. ഒരുപക്ഷേ, ജീവികളിൽനിന്നും മറ്റുള്ള ഉപകരണവസ്തുക്കളിൽനിന്നും ആവശ്യമായതും, സൗകര്യപ്പെട്ടതുമൊക്കെ ഈരണ്ടെണ്ണം എന്നും ഉദ്ദേശ്യമാകാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും നൂഹ് നബി (അ)യും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടുകാരും, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ച സത്യവിശ്വാസികളും അതിൽ കയറി രക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നുള്ളത് തീർച്ചതന്നെ. പക്ഷേ, വീട്ടുകാരിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു മകൻ ഒഴിവാണെന്ന് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ഭാര്യയും ഒഴിവായിരുന്നുവെന്നും, അവൾ അവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിലായിരുന്നുവെന്നും സൂ: തഹ്‌രീം: 10-ാം വചനത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. അവിശ്വാസികളിൽപെട്ട ആരെയും കപ്പലിൽ കയറ്റിയിരിക്കുകയില്ലെന്ന് إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ (ആർക്കെതിരിൽ

വാക്ക് മുൻ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവോ അവരൊഴികെ) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് സ്പഷ്ടവുമാണ്. നൂഹ് നബി(അ)യിൽ വിശ്വസിച്ചവരുടെ എണ്ണം വളരെ കുറവായിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു തന്നെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. എണ്ണം നിർണയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ചില രിവായത്തുകളും കാണാം. ഒന്നിലും എൺപതിലധികമുള്ളതായി വന്നിട്ടില്ല.

مَجْرِيهَا (മജ്‌രീഹാ) എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് مَجْرَاهَا (മജ്‌റാഹാ) എന്നും വായനയുണ്ട്. അർത്ഥത്തിൽ പറയത്തക്ക വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ലതാനും. ارْكَبُوا فِيهَا (നിങ്ങൾ അതിൽ കയറിക്കൊള്ളുവീൻ) എന്ന വാചകവും بِسْمِ اللهِ (അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിലാണ്) എന്ന് തുടങ്ങിയ വാചകവും കൂടി ഒരേ വാചകമായിട്ടാണ് പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം നൽകിക്കാണുന്നത്. അതനുസരിച്ച് ആ വാചകത്തിന്റെ സാരം, അത് സഞ്ചരിക്കുകയും, നിറുത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, 'അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ' എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടായിരിക്കണം നിങ്ങൾ അതിൽ കയറിയിരിക്കുന്നത് എന്നായിരിക്കും. വാഹനം കയറുമ്പോഴും ഇറങ്ങുമ്പോഴും 'ബിസ്മി' ചൊല്ലുകയും, സന്ദർഭോചിതമായ സ്തുതികീർത്തനവും, പ്രാർത്ഥനയും നടത്തുകയും വേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ക്വുർആൻ കൊണ്ടും ഹദീഥ്കൊണ്ടും സ്ഥാപിതമായതാണ് താനും.

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَب مَّعَنَا وَلَا تَكُن مَّعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾

﴿42﴾ അത് [കപ്പൽ] അവരെയും കൊണ്ട് മലകളെപ്പോലുള്ള (വമ്പിച്ച) തിരമാലയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്; നൂഹ് തന്റെ മകനെ- അവൻ ഒരു അകന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നു - വിളിച്ചു (പറഞ്ഞു): 'എന്റെ കുഞ്ഞുമകനേ! ഞങ്ങളോടൊപ്പം കയറിക്കൊള്ളുക; നീ അവിശ്വാസികളുടെ കൂടെ ആയിരിക്കരുത്.'

قَالَ سَآوِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ ۚ

﴿43﴾ അവൻ പറഞ്ഞു: 'വെള്ളത്തിൽ നിന്നും' എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന വല്ല മലയിലേക്കും (പോയി) ഞാൻ അഭയം പ്രാപിച്ചുകൊള്ളാം.'

قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَن رَّحِمَ ۚ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿٤٣﴾

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയിൽനിന്ന് അവൻ കരുണചെയ്തവർക്കല്ലാതെ ഇന്ന് രക്ഷനൽകുന്ന ഒന്നുമില്ല. അവർ രണ്ടാൾക്കുമിടയിൽ തിരമാല മറയിടുകയും ചെയ്തു; അങ്ങനെ, അവൻ മുക്കിനശിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരിലായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

﴿42﴾ وَهِيَ അത് تَجْرِي സഞ്ചരിക്കുന്നു, നടക്കുകയാണ് بِهِمْ അവരെയും കൊണ്ട് فِي مَوْجٍ തിരമാലയിൽ كَالْجِبَالِ മലകളെപ്പോലെയുള്ള وَنَادَىٰ വിളിക്കുകയും ചെയ്തു

نُوحٌ നൂഹ് ابْنَهُ തന്റെ മകനെ, പുത്രനെ وَكَانَ അവനായിരുന്നു فِي مَعْزِلٍ ഒരു അകന്ന(വിട്ട) സ്ഥലത്തിൽ يَابُنَيَّ എന്റെ കുഞ്ഞുമോനേ (പ്രിയമകനേ) ارْكَبْ നീ കയറിക്കൊള്ളുക مَعَنَا ഞങ്ങളൊന്നിച്ച്, കൂടെ وَلَا تَكُنْ നീ ആയിരിക്കരുത് مَعَ الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെ കൂടെ. ﴾43﴿ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു سَآوِي ഞാൻ അഭയം പ്രാപിച്ചു (ചെന്നുചേർന്നു)കൊള്ളാം إِلَى جَبَلٍ വല്ല മലയിലേക്കും يَعْصِمُنِي എന്നെ കാക്കുന്ന, രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന مِنَ الْمَاءِ വെള്ളത്തിൽനിന്ന് قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു لَا عَاصِمَ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന (കാക്കുന്ന)തൊന്നുമില്ല الْيَوْمَ ഇന്ന് مِنْ أَمْرِ കൽപനയിൽ നിന്ന് اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ إِلَّا مَنْ رَحِمَ അവൻ കരുണചെയ്തവർക്കല്ലാതെ وَحَالَ മറയിടുകയും ചെയ്തു بَيْنَهُمَا അവർക്ക് രണ്ടാൾക്കുമിടയിൽ الْمَوْجُ തിര, തിരമാല فَكَانَ എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ) അവനായിത്തീർന്നു مِنَ الْمُغْرَقِينَ മുക്കിക്കൊല്ലപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ

മകൻ അവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവനായിരുന്നു. അതിനാൽ അവൻ കപ്പലിൽ കയറിയില്ല. പുത്രവാത്സല്യം സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. ആ നിലക്ക് അവൻ കപ്പലിൽ കയറി രക്ഷപ്പെടുകയും, അങ്ങനെ അവിശ്വാസം ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ കാരണമാവുകയും ചെയ്താൽ കൊള്ളാമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. എങ്കിലും, പ്രവാചകപുത്രനായതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനാ നിയമത്തിൽ മാറ്റം വരുകയില്ലല്ലോ.

وَقِيلَ يَٰٓأَرْضُ ٱبْلَعِى مَآءَكِ وَيَٰسَمَآءُ أَقْلِعِى وَغِيضَ ٱلْمَآءُ وَقُضِىَ ٱلْأَمْرُ وَٱسْتَوَتْ عَلَى ٱلْجُودِىِّ ۖ وَقِيلَ بُعْدًا لِّلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٤٤﴾

﴾44﴿ പറയപ്പെട്ടു: 'ഭൂമിയേ, നിന്റെ വെള്ളം നീ വിഴുങ്ങുക; ആകാശമേ, നീ വിരമിക്കുക [നിറുത്തുക] യും ചെയ്യുക.' വെള്ളം വറ്റുകയും, കാര്യം തീരുമാനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അത് [കപ്പൽ] 'ജൂദി' (മല)യുടെമേൽ (ചെന്ന്) ഉറച്ചുനിൽക്കുകയും ചെയ്തു. 'അക്രമികളായ ജനങ്ങൾക്ക് വിദൂരം! [കാരുണ്യത്തിൽനിന്നും അവർ എത്രയോ അകന്നുപോയി!]' എന്ന് പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

﴾44﴿ وَقِيلَ പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു يَاأَرْضُ ഭൂമിയെ ابْلَعِي നീ വിഴുങ്ങുക مَاءَكِ നിന്റെ വെള്ളം وَيَاسَمَاءُ ആകാശമേ أَقْلِعِي നീ വിരമിക്കുക, പിൻമാറുക وَغِيضَ വറ്റിപ്പോകുകയും ചെയ്തു الْمَاءُ വെള്ളം وَقُضِيَ തീരുമാനിക്കപ്പെടുക (കഴിയുക)യും ചെയ്തു الْأَمْرُ കാര്യം, കൽപന وَاسْتَوَتْ ശരിപ്പെടുക (നിലകൊള്ളുക- ഉറച്ചു നിൽക്കുക)യും ചെയ്തു عَلَى الْجُودِيِّ ജൂദിയിൻമേൽ وَقِيلَ പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു بُعْدًا വിദൂരം, അകലം لِلْقَوْمِ ജനങ്ങൾക്ക് الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ

ആകാശത്ത് നിന്ന് അതികഠിനമായി മഴ വർഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഭൂമിയിൽ എല്ലാ ഇടത്തുനിന്നും ഉറവും വമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെയാണ് ജലപ്രളയം ഉണ്ടായി ത്തീർന്നത്. സൂഃ ക്വമറിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: .... فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَمِرٍ (സാരം: കുത്തിച്ചൊരിയുന്ന ഒരു വെള്ളവും കൊണ്ട് ആകാശത്തിന്റെ കവാടങ്ങളെ നാം തുറന്നു വിട്ടു. ഭൂമിയെ നാം ഉറവുകൾ പൊട്ടി ഒഴുക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ നിർണയം ചെയ്യപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞ ഒരു കാര്യത്തിൽ ആ വെള്ളം കൂട്ടിമുട്ടി) ധിക്കാരി വർഗത്തെ നശി പ്പിക്കുകയെന്നുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ തീരുമാനം നടപ്പിൽ വന്നപ്പോൾ, ആകാശത്തോട് മഴ നിറുത്തുവാനും, ഭൂമിയോട് ഉറവ് നിറുത്തുവാനും അവൻ കൽപന കൊടുത്തു. അങ്ങനെ, വെള്ളം വാർന്നു. കപ്പൽ– അല്ലാഹു പറഞ്ഞപോലെ– ജൂദിമലയിൽ അണ ഞ്ഞുനിലകൊള്ളുകയും ചെയ്തു.

ജൂദിമല അൽജസീറഃ (മെസപൊത്തേമ്യ)യിലാണെന്നും, മൂസ്വലിലാണെന്നും ക്വുർ ആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞു കാണാം. മുൻകാലത്ത് രാജ്യാതിർത്തികൾക്ക് കൃത്യത യില്ലായിരുന്നതും, കാലാന്തരത്തിലുണ്ടായ അതിർത്തിമാറ്റങ്ങളും നോക്കുമ്പോൾ ഇത് രണ്ടും ശരിയായിരിക്കുവാൻ ന്യായമുണ്ട്. അൽജസീറഃക്കും, മൂസ്വലിനും കിഴക്കായി, ഇപ്പോൾ അർമീനിയായിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതും, സമതലങ്ങളും, പല മലകളും ഉൾക്കൊ ള്ളുന്നതുമായ അറാറാത്ത് പ്രദേശങ്ങളിലെ ഒരു മലയാണ് 'ജൂദി' മല. (*) ഈ പേർ അത്ര പ്രസിദ്ധമല്ല. കപ്പൽ നിന്ന മലക്ക് പ്രത്യേകമുള്ള പേരാണത്. ശൂദി എന്നും ചിലർ പറയാറുണ്ട്; അറാറാത്ത് എന്ന പേരിലാണ് പൊതുവെ അറിയപ്പെടുന്നത്. ബൈബ്ളിലും ഈ പേരത്രെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. (ഉൽപത്തി: 8ൽ4.) ക്വത്താദഃ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി, ഒരു പ്രസിദ്ധ ചരിത്രകാരനും കൂടിയായ ഇബ്നുകഥീർ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'അൽജസീറഃയിൽ പെട്ട ജൂദിമലയിൽ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായി ക്കൊണ്ട് നൂഹ് നബി(അ) യുടെ കപ്പലിനെ അല്ലാഹു അവശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ സമുദായത്തിലെ ആദ്യകാലക്കാർ അത് കാണുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനുശേഷ മുണ്ടായ എത്രയോകപ്പലുകൾ നശിച്ചു ചാമ്പലായിത്തീർന്നുപോയി'. ക്വത്താദഃ (റ) ഇത് പറഞ്ഞിട്ട് ആയിരത്തിൽപരം കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോയെങ്കിലും ഇക്കാലത്തും അതിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശങ്ങളും, അന്വേഷണങ്ങളും ചരിത്ര ഗവേഷകൻമാ രിൽ നിന്ന് നിലച്ചുപോയിട്ടില്ല. അറാറത്ത് മലഞ്ചരുവിൽ വളരെ അടി ഉയരത്തിൽ വെച്ച് ഒരു അമേരിക്കൻ പുരാവസ്തു ഗവേഷകസംഘം നൂഹ് (അ) ന്റെ കപ്പലിന്റേതെന്ന് അനു മാനിക്കപ്പെടുന്ന ഏതാനും അവശിഷ്ടങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയതായും അതിന്മേൽ അവർ ഗവേ ഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായും പതിനഞ്ച് കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് വർത്തമാന പത്ര ങ്ങളിൽ (**) നാം കാണുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സൂഃ അൻകബൂത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവി ച്ചത് ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു: '.....അദ്ദേഹത്തെയും കപ്പലിലുള്ളവരെയും നാം രക്ഷപ്പെ ടുത്തി. അതിനെ നാം ലോകർക്ക് ദൃഷ്ടാന്തമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.' فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ – العنكبوت : 15

(*) സ്ഥലങ്ങളെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കുവാൻ 4 ഉം 5 ഉം ഭൂപടങ്ങൾ നോക്കുക

(**) പത്രത്തിൽ നിന്നുള്ള ഉദ്ധരണി സൂഃ അൻബിയാഇനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാന ക്കുറിപ്പിൽ കാണാം.

وَنَادَىٰ نُوحٌ رَّبَّهُۥ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ٱبۡنِي مِنۡ أَهۡلِي وَإِنَّ وَعۡدَكَ ٱلۡحَقُّ وَأَنتَ أَحۡكَمُ ٱلۡحَٰكِمِينَ ﴿٤٥﴾

﴿45﴾ നൂഹ് തന്റെ റബ്ബിനെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട്) പറഞ്ഞു: 'എന്റെ റബ്ബേ! നിശ്ചയമായും, എന്റെ മകൻ എന്റെ വീട്ടുകാരിൽ (അഥവാ സ്വന്തക്കാരിൽ)പെട്ടവനും, നിന്റെ വാഗ്ദാനം യഥാർത്ഥമായുള്ളതുമാണ്. നീയാകട്ടെ, വിധികർത്താക്കളിൽ വെച്ച് ഏറ്റം (വലിയ) വിധികർത്താവുമാകുന്നു (വല്ലോ)!'

قَالَ يَٰنُوحُ إِنَّهُۥ لَيۡسَ مِنۡ أَهۡلِكَۖ إِنَّهُۥ عَمَلٌ غَيۡرُ صَٰلِحٖۖ فَلَا تَسۡـَٔلۡنِ مَا لَيۡسَ لَكَ بِهِۦ عِلۡمٌۖ إِنِّيٓ أَعِظُكَ أَن تَكُونَ مِنَ ٱلۡجَٰهِلِينَ ﴿٤٦﴾

﴿46﴾ അവൻ [റബ്ബ്] പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും, അവൻ നിന്റെ വീട്ടുകാരിൽ [സ്വന്തക്കാരിൽ] പെട്ടവനല്ല. (കാരണം) അവൻ നന്നല്ലാത്ത ഒരു പ്രവൃത്തി (ക്കാരൻ) ആകുന്നു. ആകയാൽ, നിനക്ക് അറിവില്ലാത്ത കാര്യം (സംബന്ധിച്ചു) എന്നോട് നീ ചോദിക്കരുത്. നീ (അറിവില്ലാത്ത) വിഡ്ഢികളുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീരുമെന്നതിനാൽ, ഞാൻ നിന്നെ ഉപദേശിക്കുകയാണ്.

قَالَ رَبِّ إِنِّيٓ أَعُوذُ بِكَ أَنۡ أَسۡـَٔلَكَ مَا لَيۡسَ لِي بِهِۦ عِلۡمٌۖ وَإِلَّا تَغۡفِرۡ لِي وَتَرۡحَمۡنِيٓ أَكُن مِّنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ﴿٤٧﴾

﴿47﴾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ റബ്ബേ! എനിക്ക് അറിവില്ലാത്ത കാര്യം (സംബന്ധിച്ച്) നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ നിന്നോട് ശരണം തേടുന്നു. എനിക്ക് നീ പൊറുത്തുതരുകയും, എന്നോട് നീ കരുണ ചെയ്യുകയും ചെയ്യാത്ത പക്ഷം, ഞാൻ നഷ്ടക്കാരിൽ പെട്ടവനായിത്തീരും!'

﴿45﴾ وَنَادَىٰ വിളിച്ചു نُوحٌ നൂഹ് رَبَّهُ തന്റെ റബ്ബിനെ فَقَالَ എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ إِنَّ ٱبْنِي നിശ്ചയമായും എന്റെ മകൻ, പുത്രൻ مِنْ أَهْلِي എന്റെ വീട്ടുകാരിൽ (സ്വന്തക്കാരിൽ)പെട്ടവനാകുന്നു وَإِنَّ وَعْدَكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ വാഗ്ദാനം ٱلْحَقُّ യഥാർത്ഥമാണ് (താനും) وَأَنتَ നീയാകട്ടെ أَحْكَمُ ഏറ്റം (വലിയ) വിധികർത്താവാകുന്നു ٱلْحَاكِمِينَ വിധികർത്താക്കളിൽ, ﴿46﴾ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു يَانُوحُ നൂഹേ إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ لَيْسَ അല്ല, അവനല്ല مِنْ أَهْلِكَ നിന്റെ വീട്ടുകാരിൽ (സ്വന്തക്കാ

രിൽ) പെട്ട (വൻ) إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ عَمَلٌ ഒരു പ്രവൃത്തി (പ്രവൃത്തിക്കാരൻ) ആകുന്നു غَيْرُ صَالِحٍ നല്ലവനല്ലാത്ത فَلَا تَسْأَلْنِي ആകയാൽ എന്നോട് ചോദിക്കരുത് مَا لَيْسَ ഇല്ലാത്തത് لَكَ നിനക്ക് بِهِۦ അതിനെപ്പറ്റി عِلْمٌ അറിവ്, ഒരു വിവരവും إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ أَعِظُكَ നിന്നെ ഉപദേശിക്കുന്നു, നിനക്ക് സദുപദേശം നൽകുന്നു أَن تَكُونَ നീ ആയിത്തീരുമെന്നതിനാൽ مِنَ الْجَاهِلِينَ വിഡ്ഢികളിൽ (വിവരമില്ലാത്തവരിൽ)പെട്ട(വൻ) ﴾47﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ إِنِّي أَعُوذُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ശരണം (രക്ഷ)തേടുന്നു بِكَ നിന്നിൽ, നിന്നോട് أَنْ أَسْأَلَكَ ഞാൻ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നതിനെ ക്കുറിച്ച് مَا لَيْسَ ഇല്ലാത്തത് لِي بِهِۦ എനിക്ക് അതിനെപ്പറ്റി عِلْمٌ അറിവ്, വിവരം وَإِلَّا تَغْفِرْ നീ പൊറുത്ത് തരാത്തപക്ഷം لِي എനിക്ക് وَتَرْحَمْنِي എനിക്ക് കരുണ ചെയ്യുകയും أَكُن ഞാനായിരിക്കും, ആയിത്തീരും مِنَ الْخَاسِرِينَ നഷ്ടപ്പെട്ടവരിൽ പെട്ട(വൻ)

നിന്റെ സ്വന്തക്കാരെയും കപ്പലിൽ കയറ്റിക്കൊള്ളുക (وَأَهْلَكَ) എന്ന് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തോട് കൽപിച്ചിരുന്നതാണ്. അപ്പോൾ, തന്റെ മകനും അതിൽ ഉൾപെടുമെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതി. കപ്പലിൽ കയറുന്നവരെയെല്ലാം രക്ഷപ്പെടുത്താമെന്നാണല്ലോ ആ കൽപനയുടെ അർത്ഥം. ശിക്ഷയുടെ വാക്ക് മുൻകഴിഞ്ഞവരൊഴികെ (إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ) എന്ന ഉപാധിയിൽ മകൻ ഉൾപെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം അന്നേരം അറിഞ്ഞിരുന്നതുമില്ല. അങ്ങനെ, മകൻ രക്ഷപ്പെടാൻ മാർഗം കാണാതെ വന്നപ്പോൾ മകന്റെ കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനോട് സങ്കടപ്പെട്ടു. വാസ്തവത്തിൽ, അദ്ദേഹം ആ കൽപന മനസ്സിലാക്കിയതിൽ അദ്ദേഹത്തിന് പിഴവ് പറ്റിയിട്ടുണ്ടെന്ന് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ മനസ്സിലാക്കി. സ്വന്തം മകനെന്ന നിലക്ക് അവൻ ബന്ധപ്പെട്ടവനാണെങ്കിലും അവൻ ദുർവൃത്തനായ- അഥവാ അവിശ്വാസികളുടെ- ആളാണെന്ന നിലക്ക് അദ്ദേഹവുമായി ബന്ധം മുറിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും, അവൻ അവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നശിച്ചുപോകേണ്ടവൻ തന്നെയാണെന്നും, അവിശ്വാസികളാരും പ്രവാചകന്റെ ആൾക്കാരായിരിക്കുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ കുടുംബത്തിൽപെട്ട സ്വന്തക്കാർക്കെല്ലാം രക്ഷ കിട്ടുമെന്ന് നൂഹ് (അ) ധരിച്ചു. ആ ധാരണ ശരിയല്ലെന്നും, മതബന്ധത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട സ്വന്തക്കാർക്ക് മാത്രമാണ് രക്ഷാവാഗ്ദാനമുള്ളതെന്നും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ പഠിപ്പിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ വന്ന ധാരണപ്പിഴവ് തിരുത്തിയതോടൊപ്പം തന്നെ, കാര്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാതെ ഇതുപോലെ മര്യാദയില്ലാത്ത ചോദ്യവും അപേക്ഷയും മേലിൽ നടത്തരുതെന്നും, അത് വിഡ്ഢികളുടെ സ്വഭാവമാണെന്നും, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ ഉപദേശിച്ചു. സംഗതി മനസ്സിലായ അദ്ദേഹം തന്റെ പക്കൽ വന്നു പോയ അവിവേകത്തെപ്പറ്റി പശ്ചാത്തപിക്കുകയും അല്ലാഹുവിനോട് മാപ്പിനും കരുണക്കും അപേക്ഷിക്കുകയും, മേലിൽ ഇത്തരം അവിവേകങ്ങൾ തന്റെ പക്കൽ വന്നുപോകാതെ കാത്തുരക്ഷിക്കേണമെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതും, മനസ്സിരുത്തേണ്ടതുമായ ചില കാര്യങ്ങൾ:

(1) നൂഹ് (അ) തന്റെ മകനെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിനോട് സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചത് അല്ലാ

ഹുവിന്റെ ഏതെങ്കിലും വിധിവിലക്കുകളെ അദ്ദേഹം ലംഘിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പാപ കൃത്യമായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയതിൽ വന്നുപോയ ഒരു അബദ്ധം മാത്രമാണത്. എങ്കിലും പ്രവാചകവര്യനും, ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആളുമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനപദവിക്ക് യോജിച്ചതായിരുന്നില്ല ആ ചോദ്യം. ആ നിലക്ക് അതൊരു പാപമെന്നോണം ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. പാപമല്ലെങ്കിലും പ്രവാചകൻമാർ ഇങ്ങനെയുള്ള ന്യൂനതകളിൽ നിന്നുപോലും പരിശുദ്ധരായിരിക്കണമെന്നതാണ് ഇതിലടങ്ങിയ തത്വം. അതുകൊണ്ടാണ് പ്രവാചകൻമാരിൽനിന്ന് നിസ്സാരമായ വല്ല പാകപ്പിഴവുകളുണ്ടാകുമ്പോഴേക്കും ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ അല്ലാഹു ഉടനെ തിരുത്തുന്നത്:

(2) ആഭിജാത്യം കൊണ്ടോ, പ്രവാചകൻമാരടക്കമുള്ള മഹാൻമാരുമായി അടുത്ത ബന്ധമുള്ളതുകൊണ്ടോ ആർക്കും അല്ലാഹുവിങ്കൽ രക്ഷകിട്ടുകയില്ല. ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും രക്ഷാശിക്ഷകൾക്ക് നിദാനം ആ വ്യക്തിയുടെ വിശ്വാസവും കർമവും തന്നെയായിരിക്കും.

(3) കുടുംബപരമായ ചാർച്ചാ ബന്ധത്തെക്കാൾ ശക്തമായ ബന്ധം മതവിശ്വാസം വഴിയുള്ള ബന്ധമാകുന്നു. നൂഹ് (അ)ന്റെ മകനും അദ്ദേഹവും തമ്മിൽ പിതൃപുത്രബന്ധമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവൻ തന്റെ സ്വന്തക്കാരിൽ പെട്ടവനല്ല (إِنَّهُۥ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ) എന്നാണല്ലോ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെയാണ് മുസ്‌ലിംകളുടെ വിമതസ്ഥരായ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്ക് ഇസ്‌ലാമിൽ പരസ്പരം സ്വത്തവകാശം വരെ ഇല്ലാതാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും.

قِيلَ يَٰنُوحُ ٱهْبِطْ بِسَلَٰمٍ مِّنَّا وَبَرَكَٰتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰٓ أُمَمٍ مِّمَّن مَّعَكَ ۚ

﴾48﴿ പറയപ്പെട്ടു: 'നൂഹേ, നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്നുള്ള ശാന്തിയോടെ നീ ഇറങ്ങിക്കൊള്ളുക; നിന്റെമേലും, നിന്റെ കൂടെയുള്ളവരിൽനിന്നു(ണ്ടാകുവാനു)ള്ള സമുദായങ്ങളുടെമേലും അനുഗ്രഹാശിസ്സുകളോടെയും (ഇറങ്ങിക്കൊള്ളുക).

وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٨﴾

ചില സമുദായങ്ങളാകട്ടെ, അവർക്ക് നാം സൗഖ്യം നൽകിയേക്കും; പിന്നീട് അവർക്ക് നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നും വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ബാധിക്കുകയും ചെയ്യും.'

﴾48﴿ قِيلَ പറയപ്പെട്ടു يَانُوحُ നൂഹേ اهْبِطْ നീ ഇറങ്ങുക, ഇറങ്ങിപ്പോയിക്കൊള്ളുക بِسَلَامٍ സമാധാനത്തോടെ, ശാന്തിയുമായി مِنَّا നമ്മിൽ നിന്നുള്ള وَبَرَكَاتٍ ബർക്കത്ത് (അഭിവൃദ്ധി- അനുഗ്രഹാശിസ്സു)കളോടെ عَلَيْكَ നിന്റെ മേൽ (പേരിൽ) وَعَلَىٰ أُمَمٍ ചില സമുദായങ്ങളുടെ മേലും مِمَّنْ യാതൊരുവരിൽ നിന്നുള്ള (ഉണ്ടാകുന്ന) مَعَكَ നിന്റെ കൂടെയുള്ള وَأُمَمٌ ചില സമുദായങ്ങളാകട്ടെ سَنُمَتِّعُهُمْ അവർക്ക് നാം സുഖം നൽകി

عَذَابٌ ശിക്ഷ أَلِيمٌ വേദനയേറിയ. يَمَسُّهُم ثُمَّ പിന്നെ അവരെ സ്പർശിക്കും, ബാധിക്കും مِّنَّا നമ്മിൽ നിന്ന് ...യേക്കും

പ്രളയം അടങ്ങിയപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള സമാധാനവും ശാന്തിയും ലഭിച്ചവരായും, അനുഗ്രഹാശിസ്സുകൾക്ക് പാത്രമായവരായുംകൊണ്ട് ഭൂമിയിലേക്ക് ഇറങ്ങിക്കൊള്ളുവാനുള്ള ഉത്തരവാണിത്. കപ്പലിലുണ്ടായിരുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് മാത്രമല്ല, അവരിൽനിന്ന് ഭാവിയിലുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്ന സമുദായങ്ങളിലെ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് കൂടി ഈ ആശീർവാദം ബാധകമാണെന്നും, അവരിലുണ്ടാകുന്ന അവിശ്വാസികൾക്ക് ഈ അനുഗ്രഹം ബാധകമല്ലെന്നും, കുറച്ചുകാലം അവർക്ക് ഭൂമിയിൽ സുഖാനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകപ്പെടുമെന്നും, പിന്നീട് ശിക്ഷ തന്നെയായിരിക്കും ആധാരമെന്നും കൂടി ഓർമിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ചരിത്രസംഭവത്തെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് നബിﷺയോടായി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

تِلْكَ مِنْ أَنۢبَآءِ ٱلْغَيْبِ نُوحِيهَآ إِلَيْكَ ۖ مَا كُنتَ تَعْلَمُهَآ أَنتَ وَلَا قَوْمُكَ مِن قَبْلِ هَـٰذَا ۖ فَٱصْبِرْ ۖ إِنَّ ٱلْعَـٰقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

﴾49﴿ (നബിയേ) അവ(യൊക്കെ) അദൃശ്യവാർത്തകളിൽ പെട്ടതാകുന്നു: അവ നിനക്ക് നാം 'വഹ്‌യ്' നൽകുന്നു. നീയാകട്ടെ, നിന്റെ ജനതയാകട്ടെ, ഇതിന് മുമ്പ് അവ അറിയുമായിരുന്നില്ല. ആകയാൽ, നീ ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളുക. നിശ്ചയമായും, (ശുഭ) പര്യവസാനം സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്കായിരിക്കും.

﴾49﴿ تِلْكَ അത്, അവ مِنْ أَنۢبَآءِ വാർത്തകളിൽപെട്ടതാണ് ٱلْغَيْبِ അദൃശ്യത്തിന്റെ نُوحِيهَا അവ (അത്) നാം വഹ്‌യ് നൽകുന്നു إِلَيْكَ നിനക്ക് مَا كُنتَ നീ ആയിരുന്നില്ല تَعْلَمُهَا അവ അറിയും أَنتَ നീ وَلَا قَوْمُكَ നിന്റെ ജനതയുമില്ല مِن قَبْلِ മുമ്പ് هَـٰذَا ഇതിന്റെ فَٱصْبِرْ ആകയാൽ ക്ഷമിക്കുക إِنَّ ٱلْعَاقِبَةَ നിശ്ചയമായും പര്യവസാനം لِلْمُتَّقِينَ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്കാണ്.

നബി തിരുമേനിﷺയും, അവിടുത്തെ ജനതയായ അറബികളും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി മുൻപരിചയമില്ലാത്തവരാകകൊണ്ട് ഈ സംഭവവും, ഇതുപോലെയുള്ള പ്രാചീനകാല സംഭവങ്ങളും അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തികച്ചും അജ്ഞാതങ്ങളാകുന്നു. അപ്പോൾ, പ്രസ്തുത സംഭവങ്ങളെ യഥാർത്ഥ രൂപത്തിൽ നബിﷺക്ക് വിവരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള വഹ്‌യ് കൊണ്ടാണെന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. നൂഹ് (അ)ന്റെ ജനത അദ്ദേഹത്തിനെതിരിൽ നടത്തിയ ധിക്കാരനിഷേധങ്ങളുടെ ഫലം അവർ അനുഭവിച്ചതുപോലെ, ഈ മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ധിക്കാരത്തിനും താമസിയാതെ അറുതി വരുത്തുകയും, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് രക്ഷ നൽകുകയും ചെയ്യും. അതുവരെ ക്ഷമയും സഹനവും കൈക്കൊള്ളണം. സത്യപ്രബോധനത്തിനെതിരെ ജനങ്ങളിൽ നിഷേധവും മൽസരവും പ്രകടമാക്കുന്നത് മുമ്പ് മുതൽക്കേയുള്ള പതിവാണ് എന്നൊക്കെ സാരം.

വിഭാഗം - 5

നൂഹ് നബി (അ)യുടെശേഷം, വന്ന ചില പ്രവാചകൻമാരുടെയും, അവരുടെ സമുദായങ്ങൾ അവരുടെനേരെ കൈക്കൊണ്ട നിലപാടുകളുടെയും ചരിത്രം തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നതു ഹൂദ് നബി (അ)യുടെയും സമുദായത്തിന്റെയും ചരിത്രമാണ് അവയിൽ ആദ്യത്തേത്. ഈ വിഷയകമായി മുമ്പ് സൂറത്തുൽ അഅ്റാഫിലും, താഴെ മുഅ്മിനൂൻ, ശുഅറാഉ്, അഹ്ക്വാഫ് മുതലായ സൂറത്തുകളിലും വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഓരോ സ്ഥലത്തും വിവരിക്കുമ്പോൾ മറ്റേ സ്ഥലത്ത് കാണപ്പെടാത്ത ചില വിവരങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കും. ഇത് ക്വുർആന്റെ പ്രത്യേക വിവരണ ശൈലികളിൽ ഒന്നാണ് താനും.

وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۚ قَالَ يَـٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَـٰهٍ غَيْرُهُۥٓ ۖ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾

﴾50﴿ 'ആദ്' ഗോത്രത്തിലേക്ക് അവരുടെ സഹോദരൻ ഹൂദിനെയും (നാം അയച്ചു). അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ; അവനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ആരാധ്യനുമില്ല. നിങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവരല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

يَـٰقَوْمِ لَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا عَلَى ٱلَّذِى فَطَرَنِىٓ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾

﴾51﴿ 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, ഇതിന്റെ [ഈ പ്രബോധനത്തിന്റെ] പേരിൽ നിങ്ങളോട് ഞാൻ ഒരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല. എന്റെ പ്രതിഫലം എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവന്റെ മേൽ അല്ലാതെ (ബാധ്യത) ഇല്ല. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടു(ത്ത് ഗ്രഹി)ക്കുന്നില്ലേ?!

وَيَـٰقَوْمِ ٱسْتَغْفِرُوا۟ رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوٓا۟ إِلَيْهِ يُرْسِلِ ٱلسَّمَآءَ عَلَيْكُم مِّدْرَارًا

﴾52﴿ എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് പാപമോചനം തേടുകയും, പിന്നെ അവങ്കലേക്ക് പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; (എന്നാൽ) അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ആകാശത്തെ [മഴയെ] സമൃദ്ധമായി അയച്ചുതരുന്നതാണ്.

وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا۟ مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾

നിങ്ങളുടെ ശക്തിയിലേക്ക് (കൂടുതൽ) ശക്തി അവൻ നിങ്ങൾക്ക് വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. നിങ്ങൾ കുറ്റവാളികളായിക്കൊണ്ട് തിരിഞ്ഞുകളയുകയും അരുത്.

﴾50﴿ وَإِلَىٰ عَادٍ ആദിലേക്കും (ആദ്ഗോത്രത്തിലേക്കും) أَخَاهُمْ അവരുടെ സഹോദ
രനെ هُودًا ഹൂദിനെ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു يَاقَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളേ اعْبُدُوا നിങ്ങൾ
ആരാധിക്കുവിൻ اللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ مَا لَكُمْ നിങ്ങൾക്കില്ല مِنْ إِلَٰهٍ ഒരാരാധ്യനും,ദൈ
വവും غَيْرُهُ അവനല്ലാതെ إِنْ أَنْتُمْ നിങ്ങളല്ല إِلَّا مُفْتَرُونَ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവരല്ലാതെ. ﴾51﴿
يَاقَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളേ لَا أَسْأَلُكُمْ നിങ്ങളോട് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നില്ല عَلَيْهِ ഇതിന്റെ
(അതിന്റെ) പേരിൽ أَجْرًا ഒരു പ്രതിഫലം إِنْ أَجْرِيَ എന്റെ പ്രതിഫലം ഇല്ല(അല്ല) إِلَّا عَلَى
മേലല്ലാതെ الَّذِي فَطَرَنِي എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവന്റെ أَفَلَا تَعْقِلُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ
ബുദ്ധി കൊടുക്കുന്നില്ലേ, ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലേ. ﴾52﴿ وَيَاقَوْمِ (വീണ്ടും)എന്റെ ജനങ്ങളേ
اسْتَغْفِرُوا നിങ്ങൾ പാപമോചനം തേടുവിൻ رَبَّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് ثُمَّ പിന്നെ,
പുറമെ تُوبُوا إِلَيْهِ അവനിലേക്ക് നിങ്ങൾ പശ്ചാത്തപിക്കുവിൻ يُرْسِلِ അവൻ അയച്ചു
തരും السَّمَاءَ ആകാശം (മഴ) عَلَيْكُمْ നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങൾക്ക് مِدْرَارًا സമൃദ്ധമായി,
തുടർന്നൊഴുകിക്കൊണ്ട് وَيَزِدْكُمْ നിങ്ങൾക്കവൻ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും قُوَّةً ശക്തി,
ഊക്ക് إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ നിങ്ങളുടെ ശക്തിയിലേക്ക് (ശക്തിയിൽ കൂടി) وَلَا تَتَوَلَّوْا നിങ്ങൾ
തിരിഞ്ഞുകളയുകയും അരുത് مُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളായിക്കൊണ്ട്.

യമൻ പ്രദേശങ്ങളിൽപെട്ട അഹ്ക്വാഫ് (*) ആയിരുന്നു പ്രാചീന ഗോത്രമായ ആദ് (عاد الاولى) വർഗത്തിന്റെ വാസസ്ഥലം. അവർ വിഗ്രഹാരാധകരായിരുന്നു. അവരുടെ ഗോത്രത്തിലും കുടുംബത്തിലുമുള്ള ആളായിരുന്നു ഹൂദ് (അ). അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തെ 'അവരുടെ സഹോദരൻ' എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവരുടെ വിഗ്രഹാരാധന തുടങ്ങിയ തോന്നിയവാസങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടാണ് 'നിങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവരല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല' എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. തന്റെ പ്രബോധനംകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പ്രതിഫലമല്ലാതെ- നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള യാതൊരു പ്രതിഫലവും ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്ന് നൂഹ് നബി (അ)യെപ്പോലെത്തന്നെ അദ്ദേഹവും ജനങ്ങളെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ, തന്റെ പ്രബോധനം നിഷ്കളങ്കമാണെന്നും, അതിൽ സ്വാർത്ഥതാൽപര്യങ്ങളൊന്നും ഇല്ലെന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി. എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരെയും പോലെ, അദ്ദേഹത്തിനും പ്രഥമപ്രധാനമായി ഉപദേശിക്കുവാനുണ്ടായിരുന്നത് അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കരുതെന്ന തൗഹീദ് തന്നെ.

ആദ് വർഗത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ വളരെ കയ്യൂക്കും മെയ്യൂക്കുമുള്ള ഒരു വർഗമായിരുന്നു. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിച്ചും, അവനിലേക്ക് ഖേദിച്ച് മടങ്ങിയും വന്നാൽ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് മഴ സമൃദ്ധമാക്കിത്തരുകയും, നിങ്ങളുടെ നിലവിലുള്ള ശക്തിയിലൂടെ എനിയും നിങ്ങൾക്ക് ശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിൽ നിന്നുതന്നെ ഇത് മനസ്സിലാക്കാം. ഞങ്ങളെക്കാൾ ഊക്കുള്ളവർ ആരാണുള്ളതെന്ന് അഹങ്കാരപൂർവ്വം അവർ പറയുകയും ചെയ്തിരുന്നു. (41: 15) പശ്ചാത്താപവും, പാപബോധവും പരലോകത്തുവച്ച് മാത്രമല്ല, ഇഹത്തിൽവെച്ചും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം കൂടുതൽ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ കാരണമാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഇതുപോലെ നൂഹ് നബി (അ)യും അദ്ദേഹത്തിന്റെ

(*) പടം 5 ഉം മറ്റും നോക്കുക.

ജനതയോട് പറഞ്ഞതായി സൂഃ നൂഹിൽ അല്ലാഹു അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (റ)ൽ നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീഥിൽ നബിﷺ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി വന്നിരിക്കുന്നു: 'ആരെങ്കിലും പാപമോചനം തേടൽ കൈവിടാതിരുന്നാൽ അവന് അല്ലാഹു എല്ലാ ഞെരുക്കത്തിൽ നിന്നും രക്ഷാമാർഗം നൽകുകയും, എല്ലാ ദുഃഖവിചാരങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തി നൽകുകയും, അവൻ കണക്കാക്കാത്ത വിധത്തിലൂടെ അവന് ഉപജീവനം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.' (അ; ദ; ജ.)

قَالُوا۟ يَـٰهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِىٓ ءَالِهَتِنَا عَن قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾

﴿53﴾ അവർ പറഞ്ഞു: 'ഹൂദേ, നീ ഞങ്ങൾക്ക് (വ്യക്തമായ) ഒരു തെളിവും കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല; നിന്റെ വാക്കിനാൽ ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളെ [ദൈവങ്ങളെ] ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരല്ലതാനും; ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നവരുമല്ല.

إِن نَّقُولُ إِلَّا ٱعْتَرَىٰكَ بَعْضُ ءَالِهَتِنَا بِسُوٓءٍ ۗ قَالَ إِنِّىٓ أُشْهِدُ ٱللَّهَ وَٱشْهَدُوٓا۟ أَنِّى بَرِىٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

﴿54﴾ 'ഞങ്ങളുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളിൽ ചിലത് നിനക്ക് വല്ല തിൻമയും ബാധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ ഞങ്ങൾ (ഒന്നും) പറയുന്നില്ല.' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ' ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു- നിങ്ങളും സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊള്ളുവിൻ- നിങ്ങൾ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽനിന്ന് ഞാൻ ഒഴിവായവനാണെന്ന്;-

---

﴿53﴾ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു يَاهُودُ ഹൂദേ مَاجِئْتَنَا നീ ഞങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടില്ല بِبَيِّنَةٍ(ഒരു വ്യക്തമായ) തെളിവുമായി, തെളിവും കൊണ്ട് وَمَانَحْنُ ഞങ്ങളല്ലതാനും بِتَارِكِي ഉപേക്ഷിക്കുന്നവർ آلِهَتِنَا ഞങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻമാരെ (ദൈവങ്ങളെ) عَنْ قَوْلِكَ നിന്റെ വാക്കിനാൽ. وَمَانَحْنُ ഞങ്ങളല്ലതാനും لَكَ നിന്നെ بِمُؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ. ﴿54﴾ إِنْ نَقُولُ ഞങ്ങൾ പറയുന്നില്ല إِلَّا اعْتَرَاكَ നിനക്ക് ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നല്ലാതെ بَعْضُ ചിലത് آلِهَتِنَا ഞങ്ങളുടെ ആരാധ്യരിൽ (ദൈവങ്ങളിൽ) بِسُوءٍ വല്ല തിന്മയെയും قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു إِنِّي أُشْهِدُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു اللهَ അല്ലാഹുവിനെ وَاشْهَدُوا നിങ്ങളും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവിൻ أَنِّي ഞാൻ (ആകുന്നു) എന്ന് بَرِيءٌ ഒഴിവായവൻ, നിരപരാധി, ബാധ്യതയില്ലാത്തവൻ مِمَّا تُشْرِكُونَ നിങ്ങൾ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽനിന്ന്

مِن دُونِهِۦ ۖ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونِ ﴿٥٥﴾

﴿55﴾ '(അതെ) അവന് പുറമെ [അവനോട് പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്ന്]. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ എല്ലാവരും (കൂടി) എന്നോട് തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചുകൊള്ളുക; പിന്നെ, നിങ്ങൾ എനിക്ക് താമസം നൽകേണ്ട!

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى ٱللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمۚ

﴿56﴾ 'നിശ്ചയമായും, എന്റെ റബ്ബും, നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഞാൻ ഭരമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു.

مَّا مِن دَآبَّةٍ إِلَّا هُوَ ءَاخِذٌۢ بِنَاصِيَتِهَآ إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾

ഒരു (ജീവ) ജന്തുവും തന്നെ, അവൻ അതിന്റെ നെറുകയെ പിടിക്കുന്ന [അതിനെ അടക്കിഭരിക്കുന്ന]വൻ ആയല്ലാതെ ഇല്ല. നിശ്ചയമായും, എന്റെ റബ്ബ് നേരെയുള്ള (ചൊവ്വായ) പാതയിലാണ്.

فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَقَدْ أَبْلَغْتُكُم مَّآ أُرْسِلْتُ بِهِۦٓ إِلَيْكُمْۚ

﴿57﴾ 'എനി, നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകളയുകയാണെങ്കിൽ, എന്നെ നിങ്ങളിലേക്ക് യാതൊന്നുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അത് (ഇതാ) നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ എത്തിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ട്.

وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُۥ شَيْـًٔاۚ

എന്റെ റബ്ബ് നിങ്ങളല്ലാതെ ഒരു ജനതയെ (നിങ്ങൾക്ക് പകരം) പിന്നാലെ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യും. അവന്ന് നിങ്ങൾ യാതൊന്നും (തന്നെ) ഉപദ്രവം ചെയ്കയുമില്ല.

إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ حَفِيظٌ ﴿٥٧﴾

നിശ്ചയമായും, എന്റെ റബ്ബ് എല്ലാ വസ്തുവിന്റെയും മേൽ(നോട്ടം ചെയ്ത്) കാത്തുപോരുന്നവനാകുന്നു.'

﴿55﴾ مِن دُونِهِ അവന് പുറമെ فَكِيدُونِي അതിനാൽ നിങ്ങളെന്നോട് തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുക جَمِيعًا എല്ലാവരും ثُمَّ പിന്നീട് لَا تُنظِرُونِي എനിക്ക് നിങ്ങൾ താമസം നൽകേണ്ട ﴿56﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭരമേൽപിച്ചു عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ رَبِّي എന്റെ റബ്ബായ وَرَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമായ مَا مِن دَابَّةٍ ഒരു ജന്തുവും (ജീവിയും-

ചലിക്കുന്നതും) ഇല്ല إِلَّا هُوَ അവനായിട്ടല്ലാതെ آخِذٌ പിടിക്കുന്നവൻ بِنَاصِيَتِهَا അതിന്റെ നെറുകയെ, മൂർദ്ധാവിനെ, കുടുമയെ إِنَّ رَبِّي നിശ്ചയമായും എന്റെ റബ്ബ് عَلَىٰ صِرَاطٍ പാതയിലാണ് مُسْتَقِيمٍ നേരെയുള്ള, ചൊവ്വായ ﴾57﴿ فَإِن تَوَلَّوْا എനി നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നപക്ഷം فَقَدْ أَبْلَغْتُكُم എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ എത്തിച്ചുകഴിഞ്ഞു (എത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്) مَا യാതൊന്ന്, എന്തോ أُرْسِلْتُ ഞാൻ അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു بِهِ അതുമായി, അതുകൊണ്ട് إِلَيْكُمْ നിങ്ങളിലേക്ക് وَيَسْتَخْلِفُ പിന്നാലെ കൊണ്ടുവരിക (പകരം കൊണ്ടുവരുക - പിന്നിൽ വരുത്തുക)യും ചെയ്യും رَبِّي എന്റെ റബ്ബ് قَوْمًا ഒരു ജനതയെ, വല്ല ജനതയെയും غَيْرَكُمْ നിങ്ങളല്ലാത്ത وَلَا تَضُرُّونَهُ അവന്ന് നിങ്ങൾ ഉപദ്രവം ചെയ്കയുമില്ല شَيْئًا യാതൊന്നും, ഒരു വസ്തുവും إِنَّ رَبِّي നിശ്ചയമായും എന്റെ റബ്ബ് عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവിന്റെമേലും حَفِيظٌ കാത്തുപോരുന്ന (മേൽനോട്ടം നടത്തുന്ന)വനാണ്

ഹൂദ് നബി (അ) ആ ജനതയെ തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ അവരിൽ നിന്നുണ്ടായ പ്രതികരണമാണ് ആദ്യം അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചത്. പിന്നീട് അതിനെത്തുടർന്ന് അദ്ദേഹം അവരോട് പറഞ്ഞ മറുപടികളും ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ ഞങ്ങൾക്ക് മതിയായ തെളിവൊന്നും നൽകിയിട്ടില്ല, നിന്റെ വാക്കിനെ ആസ്പദമാക്കി ഞങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ കൈവെടിയുവാൻ ഞങ്ങൾ തയ്യാറില്ല, നീ പറയുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്ക് വിശ്വാസമില്ല എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞത് അവരുടെ നിഷേധത്തിൽ നിന്നുത്ഭവിച്ച ധിക്കാരം നിമിത്തമാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഇതിനെല്ലാം മകുടം ചാർത്തുമാറ് അന്ധവിശ്വാസത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽനിന്നുത്ഭവിച്ച ഒരു ആരോപണവും! 'ഞങ്ങളുടെ ചില ദൈവങ്ങളിൽ നിന്ന് നിനക്ക് എന്തോ ആപത്ത് ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നേ ഞങ്ങൾക്ക് പറയുവാനുള്ളൂ. അതല്ലാതെ നീ ഇങ്ങനെ പിച്ചുംപേയും പറയുവാൻ കാരണമില്ല.' ഒരു വശത്തിലൂടെ ഇതൊരു ആരോപണമാണെങ്കിൽ മറ്റൊരു വശത്തിലൂടെ ഒരു ഭീഷണികൂടിയാണ്. വിഗ്രഹങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അവരുടെ അന്ധവിശ്വാസവും, മതിപ്പും എത്രമേൽ ഭയങ്കരമാണെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ആദ്ഗോത്രത്തിൽ മാത്രമുള്ള ഒരു വിഡ്ഢിത്തമല്ല ഇത്. വിഗ്രഹങ്ങൾ, ദേവീദേവൻമാർ, ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരോ മരണപ്പെട്ടവരോ ആയ മഹാത്മാക്കൾ, സ്വയം ദിവ്യൻമാരായി അഭിനയിക്കുന്ന മനുഷ്യപ്പിശാചുക്കൾ എന്നുവേണ്ട അല്ലാഹുവല്ലാത്ത ഏത് വസ്തുവെയും ആരാധ്യവസ്തുക്കളായി അംഗീകരിച്ചുവരുന്ന എല്ലാവരിലും കാണപ്പെടാറുള്ള ഒരു വിഡ്ഢിത്തമത്രെ ഇത്. അതായത് അവയെ വകവെക്കാതെ വല്ലതും ആരെങ്കിലും പറയുകയോ പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അവർക്ക് അവയുടെ ശാപകോപങ്ങൾ ബാധിച്ചേക്കുമെന്നും, അതുമൂലം വല്ല ആപത്തും സംഭവിച്ചേക്കുമെന്നുള്ള ധാരണ. ആദ് ജനത പറഞ്ഞതുപോലെ സന്ദർഭം കാണുമ്പോൾ അവർ അത് തുറന്നുതന്നെ പറയുകയും ചെയ്യും. നേരെമറിച്ച് അല്ലാഹുവിനെ വകവെക്കാതെ തോന്നിയവാസങ്ങളിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്ക് അതുമൂലം വല്ല ആപത്തും സംഭവിച്ചേക്കാമെന്ന ധാരണ അങ്ങനെയുള്ളവരിൽ വളരെ ദുർലഭമായേ കാണപ്പെടുകയുള്ളുതാനും.

ഹൂദ് നബി (അ) അവർക്ക് നൽകിയ മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാണ്: നിങ്ങൾ എന്തുതന്നെ ആരോപിച്ചാലും ശരി, അല്ലാഹു അല്ലാതെയുള്ള നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളും ഞാനുമായി ഒരു ബന്ധവുമില്ല. അവയിൽനിന്നെല്ലാം ഞാൻ ഒഴിവായവനാണെന്ന്

ഞാനിതാ അല്ലാഹുവിനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് നിങ്ങളോട് ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. യാതൊരു നീക്കത്തൂക്കവും ഈ വിഷയത്തിൽ എനിക്ക് ചെയ്യാനില്ലെന്നും, നിങ്ങളുമായി ഒരു ഒത്തുതീർപ്പിന് ഞാൻ സന്നദ്ധനല്ലെന്നും നിങ്ങളും ഉറപ്പിച്ചുകൊള്ളുക. ഇക്കാരണത്താൽ നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളുമെല്ലാം ചേർന്നു എനിക്കെതിരിൽ എന്തു ഗൂഢതന്ത്രങ്ങൾ നടത്തിയാലും വിരോധമില്ല. ഒരു വിട്ടുവീഴ്ചയും നൽകാതെ നിങ്ങൾക്ക് തോന്നിയത് നിങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളുക. എന്റെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ അല്ലാഹുവിങ്കൽ അർപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവൻ എന്റെ മാത്രമല്ല, നിങ്ങളുടേയും രക്ഷിതാവും നിയന്താവുമാണ്. നിങ്ങളും ഞാനും അടക്കം എല്ലാ ജീവികളുടെയും ഭരണകൈകാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നവനുമാണ്. നേർക്ക്നേരെ നീതിയുക്തമായ രീതിയിലേ അവൻ എല്ലാ കാര്യവും നടത്തുകയും ചെയ്കയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എത്ര കടുത്ത പരിപാടി ആസൂത്രണം ചെയ്താലും എനിക്കതിൽ ഒട്ടും ഭയമില്ല. എനിയും നിങ്ങൾ ഞാൻ പറയുന്നതൊന്നും വിലവെക്കാതെ നിങ്ങളുടെ ശിർക്ക് മതത്തിൽ തന്നെ ശഠിച്ചുനിൽക്കുവാനാണ് ഭാവമെങ്കിൽ എനിക്ക് പറയുവാനുള്ളത് ഇതാണ്: നിങ്ങളിൽ പ്രബോധനം ചെയ്യാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹു എന്നെ ഏൽപിച്ച ദൗത്യം ഞാനിതാ നിർവ്വഹിച്ചുകഴിഞ്ഞു. നിങ്ങളെ ഇവിടെനിന്ന് ഉന്മൂലനം ചെയ്യുമാറുള്ള വല്ല ശിക്ഷയും അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ബാധിപ്പിച്ചേക്കും. നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്ത് പുതിയ തലമുറകളെ അവൻ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തേക്കും. മറിച്ച് നിങ്ങൾ മൂലം അവന്ന് ഒരു ദോഷവും ഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല.

نَاصِيَة (നാസ്വിയത്ത്) എന്ന വാക്ക് തലയുടെ മുൻഭാഗം, അഥവാ നെറുക് എന്ന അർത്ഥത്തിലും, ആ ഭാഗത്തുള്ള മുടി, അഥവാ കുടുമ എന്ന അർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഒരാൾ മറ്റൊരാളുടെ നിയന്ത്രണത്തിന്നും ചൊൽപടിക്കും വിധേയനാകുമ്പോൾ അവൻ അവന്റെ നെറുക് പിടിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും, അവന്റെ നെറുക് അവന്റെ കയ്യിലാണെന്നും അറബിഭാഷയിൽ പറയപ്പെടാറുണ്ട്. ഇതനുസരിച്ചാണ് 56-ാം വചനത്തിൽ എല്ലാ ജീവികളുടെയും നെറുക് പിടിച്ചവനാണ് അല്ലാഹു എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഹൂദ് (അ) അവസാനമായി അവരെ പൊതുശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് താക്കീത് ചെയ്തുവല്ലോ. അതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَلَمَّا جَآءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَنَجَّيْنَٰهُم مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾

﴾58﴿ നമ്മുടെ കൽപന വന്നപ്പോഴാകട്ടെ, ഹൂദിനെയും, അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരെയും നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്നുള്ള കാരുണ്യം കൊണ്ട് നാം രക്ഷിച്ചു; അതികഠിനമായ ഒരു ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് അവരെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

﴾58﴿ وَلَمَّا جَاءَ വന്നപ്പോൾ, വന്നപ്പോഴാകട്ടെ أَمْرُنَا നമ്മുടെ കൽപന, കാര്യം نَجَّيْنَا നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി هُودًا ഹൂദിനെ وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെയും مَعَهُ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം بِرَحْمَةٍ കാരുണ്യം കൊണ്ട് مِنَّا നമ്മിൽനിന്നുള്ള, നമ്മുടെ വക وَنَجَّيْنَاهُم അവരെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു مِنْ عَذَابٍ ഒരു ശിക്ഷയിൽ

നിന്ന് غَلِيظٍ കടുത്തതായ, കഠിനമായ, കനത്ത

ആദ് ജനതക്ക് ബാധിച്ച ശിക്ഷ ഏഴ് രാവും എട്ട് പകലും തുടർച്ചയായി അടിച്ചുവീശിക്കൊണ്ടിരുന്ന അത്യുഗ്രമായ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റായിരുന്നു. അതിൽ അവർ, ഒന്നടങ്കം കടപുഴകി മറിഞ്ഞുവീണ ഈന്തത്തടി മരങ്ങളെപ്പോലെ ചത്തുവീണൊടുങ്ങി. (സൂഃ ക്വമർ. 19, 20, അൽഹാക്കഃ 6,7)

وَتِلْكَ عَادٌ ۖ جَحَدُوا۟ بِـَٔايَـٰتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا۟ رُسُلَهُۥ وَٱتَّبَعُوٓا۟ أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾

﴾59﴿ അതത്രെ ആദ് ഗോത്രം! അവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിച്ചു; അവന്റെ റസൂലുകളോട് അവർ അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. ദുർവാശിക്കാരായ എല്ലാ സ്വേച്ഛാധികാരികളുടെയും കൽപന അവർ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തു.

﴾59﴿ وَتِلْكَ അത്, അതാ عَادٌ ആദ് جَحَدُوا അവർ നിഷേധിച്ചു بِآيَاتِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ وَعَصَوْا അവർ അനുസരണക്കേടും കാണിച്ചു رُسُلَهُ അവന്റെ റസൂലുകളോട് وَاتَّبَعُوا അവർ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തു أَمْرَ കൽപനയെ كُلِّ جَبَّارٍ എല്ലാ സ്വേച്ഛാധികാരിയുടെയും عَنِيدٍ ദുർവാശിക്കാരായ

അതാണവർക്ക് പറ്റിയ നാശത്തിനൊക്കെ ഹേതു. അതിന്റെ ഫലമോ?-

وَأُتْبِعُوا۟ فِى هَـٰذِهِ ٱلدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ ۗ

﴾60﴿ ഈ ഇഹത്തിൽ (വമ്പിച്ച) ഒരു ശാപത്താൽ അവർ അനുഗമിക്കപ്പെട്ടു; ക്വിയാമത്തുനാളിലും (അനുഗമിക്കപ്പെട്ടു).

أَلَآ إِنَّ عَادًا كَفَرُوا۟ رَبَّهُمْ ۗ أَلَا بُعْدًا لِّعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾

അല്ലാ! (അറിയുക:) നിശ്ചയമായും, ആദ്ഗോത്രം തങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് നന്ദികേട് ചെയ്തു. അല്ലാ! (അറിയുക:) ഹൂദിന്റെ ജനതയായ ആദ് ഗോത്രത്തിന് വിദൂരത! [കാരുണ്യത്തിൽനിന്നും അവർ എത്രയോ വിദൂരം!]

﴾60﴿ وَأُتْبِعُوا അവർ അനുഗമിക്കപ്പെട്ടു (അവരുടെ പിന്നാലെ തുടർന്നു) فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا ഈ ഇഹലോകത്തിൽ لَعْنَةً ശാപം, ഒരു (വമ്പിച്ച) ശാപം وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ക്വിയാമത്ത് നാളിലും أَلَا അല്ലാ, അറിയുക إِنَّ عَادًا നിശ്ചയമായും ആദ് كَفَرُوا അവർ നന്ദികേട്

ചെയ്തു رَبَّهُمْ അവരുടെ റബ്ബിനോട് أَلَا അല്ലാ, അറിയുക بُعْدًا വിദൂരത لِعَادٍ ആദിന് قَوْمِ هُودٍ ഹൂദിന്റെ ജനതയായ

വിഭാഗം – 6

സ്വാലിഹ് നബി (അ)യുടെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയായ ഥമൂദ്ഗോത്രത്തിന്റെയും ചരിത്രമാണ് ഈ വിഭാഗത്തിലുള്ളത്. അഅ്റാഫ്, ശുഅറാഉ്, നംല്, ക്വമർ എന്നീ സൂറത്തുകളിലും മറ്റും ഈ ചരിത്രം വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഥമൂദ്ഗോത്രത്തിന്റെ വാസസ്ഥലമായിരുന്ന അൽഹിജ്റ് (*)നെ സംബന്ധിച്ച ഒരു വിവരണം ശുഅറാഇൽ കാണാവുന്നതാണ്.

۞ وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَٰلِحًا ۚ قَالَ يَٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥ ۖ

﴿61﴾ ഥമൂദ് ഗോത്രത്തിലേക്ക് അവരുടെ സഹോദരൻ സ്വാലിഹിനെയും (നാം അയച്ചു). അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ; അവനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഒരാരാധ്യനുമില്ല.

هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ ٱلْأَرْضِ وَٱسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَٱسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوٓا۟ إِلَيْهِ ۚ إِنَّ رَبِّى قَرِيبٌ مُّجِيبٌ ﴿٦١﴾

അവൻ നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽനിന്നു (സൃഷ്ടിച്ചു)ണ്ടാക്കുകയും, നിങ്ങളെ അതിൽ അധിവസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, അവനോട് നിങ്ങൾ പാപമോചനം തേടുകയും, പിന്നെ അവനിലേക്ക് പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും, എന്റെ റബ്ബ് സമീപസ്ഥനും ഉത്തരം നൽകുന്നവനുമാകുന്നു.'

﴿61﴾ وَإِلَىٰ ثَمُودَ ഥമൂദിലേക്കും أَخَاهُمْ അവരുടെ സഹോദരനെ صَالِحًا സ്വാലിഹിനെ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു يَا قَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളേ اعْبُدُوا നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുവിൻ اللهَ അല്ലാഹുവിനെ مَا لَكُمْ നിങ്ങൾക്കില്ല مِنْ إِلَهٍ ഒരു ആരാധ്യനും غَيْرُهُ അവനല്ലാതെ هُوَ അവൻ أَنْشَأَكُمْ നിങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി مِنَ الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽനിന്ന് وَاسْتَعْمَرَكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ അധിവസിപ്പിക്കുക (കുടിയിരുത്തുക)യും ചെയ്തു فِيهَا അതിൽ فَاسْتَغْفِرُوهُ അതിനാൽ അവനോട് നിങ്ങൾ പാപമോചനം തേടുവിൻ ثُمَّ تُوبُوا പിന്നെ നിങ്ങൾ പശ്ചാത്തപിക്കുവിൻ إِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക് إِنَّ رَبِّي നിശ്ചയമായും എന്റെ റബ്ബ് قَرِيبٌ സമീപസ്ഥനാണ് مُجِيبٌ ഉത്തരം ചെയ്യുന്നവനാണ്

(*) സ്ഥലം 5-ാം ഭൂപടത്തിൽ കാണുക.

നൂഹ് നബി (അ)യും ഹൂദ് നബി (അ)യും അവരുടെ ജനങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചതുപോലെത്തന്നെ സ്വാലിഹ് നബി (അ)യും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളെ തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരുടെയും പ്രധാനമായ വിഷയം അതാണല്ലോ. മനുഷ്യപിതാവായ ആദം നബി (അ)യെ അല്ലാഹു മണ്ണിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചു. പിന്നീടുള്ള മനുഷ്യരുടെ ജനനം മാതാപിതാക്കൾ വഴിയാണെങ്കിലും ഓരോരുത്തരുടെയും ബീജത്തിന്റെ ഉത്ഭവം മണ്ണിൽനിന്നാകുന്നു. അപ്പോൾ- സൂഃ ഹജ്ജ് 5 ലും മറ്റും പറഞ്ഞതുപോലെ- മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചത് മണ്ണിൽനിന്നുതന്നെ. ഭൂമിയിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം അതാണ്. നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുകയും, ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾക്ക്വേണ്ടുന്ന സൗകര്യങ്ങൾ ഒരുക്കിത്തന്ന് അതിൽ നിങ്ങൾക്ക് നിവസിക്കുമാറാക്കുകയും ചെയ്തത് അല്ലാഹു മാത്രമായിരിക്കെ, അവനല്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ ആരാധിക്കുന്നതിന് അർത്ഥമില്ലല്ലോ എന്ന് ഈ വചനത്തിൽ സൂചന കാണാം.

قَالُواْ يَـٰصَـٰلِحُ قَدْ كُنتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَـٰذَآ ۖ أَتَنْهَىٰنَآ أَن نَّعْبُدَ مَا يَعْبُدُ ءَابَآؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِى شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَآ إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٦٢﴾

﴾62﴿ അവർ പറഞ്ഞു: 'സ്വാലിഹേ, ഇതിന് മുമ്പ് തീർച്ചയായും നീ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു അഭിലഷണീയനായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ ആരാധിച്ചു വരുന്നവയെ ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നതിനെ നീ ഞങ്ങളോട് വിരോധിക്കുകയോ?! നീ ഞങ്ങളെ ഏതൊന്നിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നുവോ അതിനെപ്പറ്റി നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ, ആശങ്കാജനകമായ സംശയത്തിൽ തന്നെയാകുന്നു' .

﴾62﴿ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു يَا صَالِحُ സ്വാലിഹേ قَدْ كُنْتَ തീർച്ചയായും നീ ആയിരുന്നു, ആയിരുന്നിട്ടുണ്ട് فِينَا ഞങ്ങളിൽ مَرْجُوًّا ഒരു അഭിലഷണീയൻ قَبْلَ هَذَا ഇതിന്റെ മുമ്പ് أَتَنْهَانَا നീ ഞങ്ങളെ വിരോധിക്കുകയോ, വിലക്കുന്നുവോ أَنْ نَعْبُدَ ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നത് مَا يَعْبُدُ ആരാധിച്ചു വരുന്നതിനെ آبَاؤُنَا ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ وَإِنَّنَا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ لَفِي شَكٍّ സംശയത്തിൽതന്നെയാണ് مِمَّا تَدْعُونَا ഞങ്ങളെ നീ ക്ഷണിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി إِلَيْهِ അതിലേക്ക് مُرِيبٍ സന്ദേഹപ്പെടുത്തുന്ന, ആശങ്കാജനകമായ

ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കൊള്ളാവുന്ന ഒരു നല്ല മനുഷ്യനായിരുന്നു ഇക്കാലംവരെ നീ. തറവാടിത്തം, ബുദ്ധിവൈഭവം, സ്വഭാവശുദ്ധി ആദിയായവയിലൊക്കെ സമാദരണീയനായിരുന്നു. നിന്നെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾക്ക് സൽപ്രതീക്ഷകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴിതാ, നീ പഴയ മട്ടെല്ലാം മാറി ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ പൂർവ്വികമായി ആരാധിച്ചുവന്നിരുന്ന ദൈവങ്ങളെയൊന്നും ആരാധിച്ചുകൂടാ എന്ന് വിലക്കുന്നു! ഈ പുതിയ മാർഗ

ത്തെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾക്ക് ഒരെത്തുംപിടിയും കിട്ടുന്നില്ല. അതിൽ ഞങ്ങൾക്ക് വളരെ ആശങ്കയും സംശയവുമാണുള്ളത്. ഇതൊക്കെയായിരുന്നു ആ ജനതയിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്ഷണത്തിന് ലഭിച്ച മറുപടി.

പ്രവാചകൻമാർക്ക് പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അവർ ഉൽകൃഷ്ട സ്വഭാവ ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയവരും, സുസമ്മതൻമാരുമായിരിക്കുക പതിവാകുന്നു. പ്രവാചകത്വം സിദ്ധിച്ചു ജനങ്ങളെ സൻമാർഗത്തിലേക്കും സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കും ക്ഷണിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നതോടെയായിരിക്കും ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ നേരെയുള്ള ഭാവം മാറുന്നത്. വിശ്വസ്തനായ മുഹമ്മദ് (محمد الامين) എന്ന് എല്ലാവരാലും പ്രശംസിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നബി തിരുമേനിﷺയുടെ നേരെ പ്രവാചകത്വത്തിന് ശേഷം ക്വുറൈശികൾ സ്വീകരിച്ച നയവും നിലപാടും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

قَالَ يَٰقَوْمِ أَرَءَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّى وَءَاتَىٰنِى مِنْهُ رَحْمَةً فَمَن يَنصُرُنِى مِنَ ٱللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُۥ ۖ فَمَا تَزِيدُونَنِى غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٣﴾

﴾63﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (-ഒന്നു പറയുവിൻ): ഞാൻ എന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള (വ്യക്തമായ) തെളിവോടെയായിരിക്കുകയും അവന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു കാരുണ്യം എനിക്കവൻ നൽകിയിരിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ, അപ്പോൾ- ഞാൻ അല്ലാഹുവിനോട് അനുസരണക്കേട് ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അവനിൽ നിന്ന് ആരാണ് എന്നെ സഹായി(ച്ചു രക്ഷി)ക്കുക! അപ്പോൾ, നഷ്ടം വരുത്തലല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) നിങ്ങൾ എനിക്ക് വർദ്ധിപ്പിക്കുകയില്ല'.

﴾63﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു يَاقَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളേ أَرَأَيْتُمْ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (എന്നോടൊന്ന് പറയുവിൻ) إِنْ كُنْتُ ഞാനാണെങ്കിൽ عَلَى بَيِّنَةٍ (വ്യക്തമായ) തെളിവോടെ مِنْ رَبِّي എന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള وَآتَانِي അവൻ എനിക്ക് നൽകിയിരിക്കയും مِنْهُ അവങ്കൽനിന്ന് رَحْمَةً കാരുണ്യം, ഒരു(വമ്പിച്ച) കാരുണ്യം فَمَنْ എന്നാൽ ആരാണ് يَنْصُرُنِي എന്നെ സഹായിക്കുക مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് إِنْ عَصَيْتُهُ അവനോട് ഞാൻ അനുസരണക്കേട് (എതിര്) ചെയ്യുന്ന പക്ഷം فَمَا تَزِيدُونَنِي അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എനിക്ക് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതല്ല غَيْرَ അല്ലാതെ, ഒഴികെ تَخْسِيرٍ നഷ്ടം വരുത്തൽ

മുമ്പ് പറഞ്ഞതുപോലെ കാരുണ്യം (رَحْمَة) കൊണ്ട് ഇവിടെയും പ്രവാചകത്വം തന്നെയാണ് പ്രധാനോദ്ദേശ്യം. ഇതുപോലെയുള്ള ഏതാനും വാചകങ്ങൾ നൂഹ് (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയോട് ചെയ്ത പ്രസ്താവനയിലും മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. സ്വാലിഹ് നബി (അ)യുടെ ഉപദേശവും, അദ്ദേഹം നൽകിയ തെളിവുകളും അവർ സ്വീകരിക്കു

വാൻ ഒരുക്കമില്ല. അവർക്കൊരു പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തം കാണണമെന്ന് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു (26: 154) ആ ദൃഷ്ടാന്തത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം പറയുന്നു:-

وَيَٰقَوْمِ هَٰذِهِۦ نَاقَةُ ٱللَّهِ لَكُمْ ءَايَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِىٓ أَرْضِ ٱللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوٓءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿٦٤﴾

﴾64﴿ ‘എന്റെ ജനങ്ങളേ, ഇതാ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ ഒട്ടകം! ആകയാൽ, അതിനെ (അതിന്റെ പാട്ടിൽ) നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കുവിൻ, അത് അല്ലാഹുവിന്റെ ഭൂമിയിൽ (നടന്നു) തിന്ന് കൊള്ളട്ടെ. അതിന് ഒരു തിന്മയും നിങ്ങൾ ബാധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. എന്നാൽ, സമീപസ്ഥമായ ഒരു ശിക്ഷ നിങ്ങളെ പിടികൂടുന്നതാണ്.’

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا۟ فِى دَارِكُمْ ثَلَٰثَةَ أَيَّامٍ ۖ ذَٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ﴿٦٥﴾

﴾65﴿ എന്നിട്ട്, അവർ അതിനെ അറുകൊല ചെയ്തു. അപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പാർപ്പിടത്തിൽ മൂന്ന് ദിവസം സുഖമെടുത്തുകൊള്ളുവിൻ. [അപ്പോഴേക്കും ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടും].

അത് നിർവ്യാജമായ ഒരു വാഗ്ദത്തമാകുന്നു.’

﴾64﴿ وَيَاقَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളേ هَٰذِهِ ഇതാ, ഇത് نَاقَةُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ഒട്ടകം لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് آيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിട്ട് فَذَرُوهَا അതിനാൽ (എന്നാൽ) അതിനെ വിട്ടേക്കുവിൻ تَأْكُلْ അത് തിന്നുകൊള്ളട്ടെ, തിന്നുകൊള്ളും فِي أَرْضِ ഭൂമിയിൽ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ وَلَا تَمَسُّوهَا നിങ്ങളതിനെ സ്പർശിക്കുക (ബാധിപ്പിക്കുക)യും ചെയ്യരുത് بِسُوءٍ ഒരു തിൻമകൊണ്ടും, തിന്മയെ فَيَأْخُذَكُمْ എന്നാൽ നിങ്ങളെ പിടികൂടും عَذَابٌ ശിക്ഷ قَرِيبٌ സമീപസ്ഥമായ ﴾65﴿ فَعَقَرُوهَا എന്നിട്ട് അവരതിനെ കുത്തിഅറുത്ത്, അറുകൊല ചെയ്തു فَقَالَ അപ്പോഴദ്ദേഹം പറഞ്ഞു تَمَتَّعُوا നിങ്ങൾ സുഖമെടുത്തു കൊള്ളുക فِي دَارِكُمْ നിങ്ങളുടെ പാർപ്പിടത്തിൽ (വസതിയിൽ) ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ മൂന്ന് ദിവസങ്ങൾ ذَٰلِكَ അത് وَعْدٌ ഒരു വാഗ്ദത്തമാണ് غَيْرُ مَكْذُوبٍ വ്യാജമായിരിക്കാത്ത (കളവാക്കപ്പെടാത്ത)

ഒട്ടകം അതിന്റെ തീറ്റയും കുടിയുമായി ഭൂമിയിലൂടെ നടന്നുകൊള്ളട്ടെ. നിങ്ങളതിനെ ഒരു വിധത്തിലും ഉപദ്രവിക്കരുത്. ഉപദ്രവിച്ചാൽ താമസിയാതെ തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടും, എന്ന് സ്വാലിഹ് (അ) അവരെ താക്കീത് ചെയ്തു.

വെള്ളത്താവളത്തിൽ ഒരു ദിവസം അവർക്കും ഒരു ദിവസം ഒട്ടകത്തിന്നുമാണെന്ന് ഊഴം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. (26: 115) അവർക്കത് സഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവർ അതിനെ കുത്തിക്കൊന്നു. എനി നിങ്ങൾക്ക് മൂന്ന് ദിവസമേ സുഖമായി ജീവിക്കുവാൻ കഴിയുക യുള്ളൂ. അതോടെ ശിക്ഷയും ബാധിക്കും. അതിൽ മാറ്റം വരുകയില്ലതന്നെ. എന്ന് അദ്ദേഹം മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി. സംഭവിച്ചതും അങ്ങനെത്തന്നെ.

فَلَمَّا جَآءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَٰلِحًا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَمِنْ خِزْىِ يَوْمِئِذٍ ۗ

﴾66﴿ **അങ്ങനെ, നമ്മുടെ കൽപന വന്നപ്പോൾ, സ്വാലിഹിനെയും, അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരെയും നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്നുള്ള കാരുണ്യം കൊണ്ട് നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി; അന്നേ ദിവസത്തെ അപമാനത്തിൽ നിന്നും (നാമവരെ രക്ഷപ്പെടുത്തി)**

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ ٱلْقَوِىُّ ٱلْعَزِيزُ ﴿٦٦﴾

നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബ് തന്നെയാണ് ശക്തനും, പ്രതാപശാലിയും ആയുള്ളവൻ.

وَأَخَذَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ ٱلصَّيْحَةُ

﴾67﴿ **അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരെ ഘോരശബ്ദം പിടികൂടുകയും ചെയ്തു.**

فَأَصْبَحُوا۟ فِى دِيَٰرِهِمْ جَٰثِمِينَ ﴿٦٧﴾

അങ്ങനെ, അവർ അവരുടെ പാർപ്പിടങ്ങളിൽ കമിഴ്ന്നു വീണവരായി [ചത്തൊടുങ്ങി]

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا۟ فِيهَآ ۗ أَلَآ إِنَّ ثَمُودَا۟ كَفَرُوا۟ رَبَّهُمْ ۗ أَلَا بُعْدًا لِّثَمُودَ ﴿٦٨﴾

﴾68﴿ **(അതെ) അവിടത്തിൽ അവർ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തത് പോലെ! അല്ലാ! (അറിയുക:) നിശ്ചയമായും, ഥമൂദ് ഗോത്രം അവരുടെ റബ്ബിനോട് നന്ദികേട് ചെയ്തു. അല്ലാ! (അറിയുക:) ഥമൂദ് ഗോത്രത്തിന് വിദൂരത! [കാരുണ്യത്തിൽ നിന്നും അവർ വളരെ അകലം!]**

﴾66﴿ فَلَمَّا جَآءَ എന്നിട്ട് വന്നപ്പോൾ أَمْرُنَا നമ്മുടെ കൽപന نَجَّيْنَا നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി صَالِحًا സ്വാലിഹിനെ وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെയും مَعَهُ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം بِرَحْمَةٍ കാരുണ്യം കൊണ്ട് مِنَّا നമ്മിൽ നിന്നുള്ള, നമ്മുടെ വക وَمِنْ خِزْيِ അപമാനത്തിൽ നിന്നും يَوْمِئِذٍ അന്നത്തെ, ആ ദിവസത്തിലെ إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് هُوَ الْقَوِيُّ അവനത്രെ (അവൻ തന്നെ) ശക്തൻ الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി ﴾67﴿ وَأَخَذَ പിടി

കൂടുകയും ചെയ്തു الَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം ചെയ്തവരെ الصَّيْحَةُ ഘോര ശബ്ദം, അട്ട ഹാസം فَأَصْبَحُوا അങ്ങനെ അവരായി فِي دِيَارِهِمْ അവരുടെ വസതി (പാർപ്പിടം- ഭവനം) കളിൽ جَاثِمِينَ കമിഴ്ന്നു (മുട്ടുകുത്തി) വീണവർ ﴾68﴿ كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا അവർ ധന്യമാ കാത്ത (ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തപോലെ) فِيهَا അവയിൽ (അവിടത്തിൽ) أَلَا അല്ലാ, അറിയുക إِنَّ ثَمُودَ നിശ്ചയമായും ഥമൂദ് كَفَرُوا അവർ നന്ദികേട് ചെയ്തു رَبَّهُمْ അവരുടെ റബ്ബി നോട് أَلَا അല്ലാ, അറിയുക بُعْدًا വിദൂരത لِثَمُودَ ഥമൂദിന്

ഈ സംഭവം അഅ്റാഫ്, ശുഅറാഉ്, ക്വമർ എന്നീ സൂറത്തുകളിൽ വിശദമായി വിവ രിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ കൂടുതൽ വിവരിക്കുന്നില്ല. (സ്വാലിഹ് നബി (അ)യുടെ ഒട്ടകത്തിന്റെ വിശേഷതകളെപ്പറ്റി ചിലർ നടത്തിയിട്ടുള്ള ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളെ സംബ ന്ധിച്ചുള്ള നിരൂപണം സൂഃ ക്വമറിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കാണാം)

വിഭാഗം - 7

ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെയും, ലൂത്ത് നബി (അ)യുടെയും കഥകളാണ് ഈ വിഭാഗത്തിലുള്ളത്. പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന ആ സംഭവങ്ങൾ താഴെ ഹിജർ, അൻകബൂത്ത്, ദാരിയാത്ത് എന്നീ സൂറത്തുകളിലും വിവരിക്കപ്പെട്ടു കാണാം.

وَلَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُنَآ إِبْرَٰهِيمَ بِٱلْبُشْرَىٰ

﴾69﴿ നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ സന്തോഷവാർത്തയുമായി ഇബ്റാഹീമിന്റെ അടുക്കൽ വരുകയുണ്ടായി.

قَالُوا۟ سَلَـٰمًا ۖ قَالَ سَلَـٰمٌ ۖ فَمَا لَبِثَ أَن جَآءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ﴿٦٩﴾

അവർ പറഞ്ഞു: 'സലാം!' [സമാധാനം ഭവിക്കട്ടെ] അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 'സലാം'. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം ഒരു ചുട്ടു വേവിച്ച കാളകുട്ടിയുമായി വരുവാൻ താമസമുണ്ടായില്ല.

﴾69﴿ وَلَقَدْ جَاءَتْ വരുകയുണ്ടായി, വന്നിട്ടുണ്ട് رُسُلُنَا നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിന്റെ അടുക്കൽ بِالْبُشْرَى സന്തോഷവാർത്തയുമായി قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു سَلَامًا സലാം قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു سَلَامٌ സലാം فَمَا لَبِثَ എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം താമസി ച്ചില്ല أَنْ جَاءَ വരുവാൻ بِعِجْلٍ ഒരു കാളക്കുട്ടിയും കൊണ്ട് حَنِيذٍ ചുട്ടുവേവിക്കപ്പെട്ട

ഈ ദൂതൻമാർ മലക്കുകളായിരുന്നു. ഇബ്റാഹീമിന്റെ അതിഥികൾ (ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ) എന്നാണ് സൂഃ ദാരിയാത്തിൽ ഇവരെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിഥികളെപ്പോലെ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ വന്ന അവർ ആരായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞില്ല. സൽക്കാര പ്രിയനായിരുന്ന അദ്ദേഹം അന്നത്തെ പതിവിനനുസരിച്ച് വിശിഷ്ടാഹാരമായി കരുത പ്പെടുന്ന ഒരു കാളക്കുട്ടിയെ- അറുത്തു കൽചൂളയിൽ വെച്ച് വേവിച്ചു തയ്യാറാക്കി.

ഭക്ഷണം വിളമ്പിവെച്ചു അവരെ ക്ഷണിച്ചു. സൂഃ ദാരിയാത്തിൽ ഈ രംഗം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാകുന്നു: 'ഉടനെ അദ്ദേഹം തന്റെ വീട്ടുകാരുടെ അടുക്കൽ പതുക്കെ ചെന്ന് ഒരു തടിച്ചുകൊഴുത്ത കാളക്കുട്ടിയെ കൊണ്ടുവന്നു അവരുടെ അടുക്കൽ വെച്ചു, തിന്നുകയല്ലേ എന്ന് പറഞ്ഞു' . (ദാരിയാത്ത്: 26, 27) അവരുടെ വരവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെപ്പറ്റി താഴെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

فَلَمَّا رَءَآ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۚ قَالُوا۟ لَا تَخَفْ إِنَّآ أُرْسِلْنَآ إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٠﴾

﴾70﴿ എന്നിട്ട് അവരുടെ കൈകൾ അതിലേക്ക് നീളുന്നില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം അവരെക്കുറിച്ച് ശങ്കിച്ചു; അവരെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു ഭയം തോന്നുകയും ചെയ്തു. അവർ പറഞ്ഞു: 'ഭയപ്പെടേണ്ട; ഞങ്ങൾ ലൂത്ത്വിന്റെ ജനങ്ങളിലേക്ക് അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.'

﴾70﴿ فَلَمَّا رَأَى എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം കണ്ടപ്പോൾ أَيْدِيَهُمْ അവരുടെ കൈകളെ لَا تَصِلُ ചേരാതെ (നീളാതെ) إِلَيْهِ അതിലേക്ക് نَكِرَهُمْ അവരെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ശങ്കിച്ചു (അപരിചിതത്വം തോന്നി) وَأَوْجَسَ മറച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തു, അദ്ദേഹത്തിന് തോന്നുകയും ചെയ്തു مِنْهُمْ അവരെപ്പറ്റി خِيفَةً ഒരു ഭയം, പേടി قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു لَا تَخَفْ ഭയപ്പെടേണ്ട إِنَّا أُرْسِلْنَا ഞങ്ങൾ അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു إِلَى قَوْمِ ജനങ്ങളിലേക്ക് لُوطٍ ലൂത്ത്വിന്റെ

അതിഥികൾ ഭക്ഷണത്തിലേക്ക് കൈനീട്ടുന്നില്ല. മലക്കുകൾ ഭക്ഷണം കഴിക്കാറില്ലല്ലോ. അതുകണ്ടപ്പോൾ അവരെപ്പറ്റി ഇബ്റാഹീം നബി (അ)ക്ക് സംശയവും ഭയവുമായി. ഇത് മനസ്സിലാക്കിയ അതിഥികൾ തങ്ങളെ സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തി. തങ്ങൾ അല്ലാഹു അയച്ച ദൂതൻമാരാണ്; ലൂത്ത്വ് നബി (അ)യുടെ ജനതയെ നശിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി അയക്കപ്പെട്ടവരാണ് എന്നറിയിച്ചു. ഇതായിരുന്നു അവരുടെ വരവിന്റെ ഒരു ലക്ഷ്യം. മറ്റൊരു ലക്ഷ്യത്തെപ്പറ്റി തുടർന്ന് പറയുന്നു:-

وَٱمْرَأَتُهُۥ قَآئِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَٰهَا بِإِسْحَٰقَ وَمِن وَرَآءِ إِسْحَٰقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾

﴾71﴿ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ത്രീ (അടുത്ത്) നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു; അപ്പോൾ അവൾ ചിരിച്ചു. അപ്പോൾ, നാം [അല്ലാഹു] ഇസ്ഹാക്വിനെയും, ഇസ്ഹാക്വിന്റെ പിന്നാലെ യഅ്ക്വൂബിനെയും കുറിച്ച് അവർക്ക് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചു.

﴾71﴿ وَامْرَأَتُهُ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ത്രീ (ഭാര്യ) قَائِمَةٌ നിൽക്കുന്നവളായിരുന്നു (നിൽക്കു

കയായിരുന്നു) فَضَحِكَتْ അപ്പോൾ (എന്നിട്ട്) അവൾ ചിരിച്ചു فَبَشَّرْنَاهَا അപ്പോൾ അവൾക്ക് നാം സന്തോഷമറിയിച്ചു بِإِسْحَاقَ ഇസ്ഹാകിനെപ്പറ്റി وَمِن وَرَاءِ പിന്നാലെ إِسْحَاقَ ഇസ്ഹാകിന്റെ يَعْقُوبَ യഅ്ക്വൂബിനെ (യും)

ഭർത്താവിനും, അതിഥികൾക്കും ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കിക്കൊടുത്തുകൊണ്ട് വീട്ടുകാരി- ഇബ്റാഹീം (അ)ന്റെ ഭാര്യ സാറഃ (അ) അടുത്ത് നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളന്വേഷിക്കുവാനും വേണ്ടുന്ന ഒത്താശകൾ ചെയ്യുവാനും വേണ്ടിയായിരിക്കും അത്. ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെ സഹോദരപുത്രനാണ് ലൂത്ത്വ് നബി (അ). അദ്ദേഹത്തന്റെ ജനത മുഴുവനും- താഴെ കാണാവുന്നതുപോലെ- പ്രകൃതി വിരുദ്ധമായ നീചവൃത്തിയിലും തോന്നിയവാസങ്ങളിലും അതിരുകവിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ലൂത്ത്വ് (അ) അവരെക്കൊണ്ട് പൊറുതിമുട്ടിയിരിക്കുന്നുതാനും. ആ ജനതയെ നശിപ്പിക്കുന്ന വിവരം അറിഞ്ഞതായ സന്തോഷം കൊണ്ടോ, അതിഥികൾ ആരാണെന്നറിഞ്ഞതിലുള്ള മനസ്സമാധാനം കൊണ്ടോ- അല്ലാഹുവിനറിയാം- സാറ ചിരിച്ചു. ഈ അവസരത്തിൽ മലക്കുകൾ തങ്ങളുടെ വരവിന്റെ മറ്റേ ഉദ്ദേശ്യം അറിയിച്ചു. അവർക്ക് ഒരു പുത്രൻ ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്നുവെന്നും, പിന്നീട് ആ പുത്രൻ വഴി ഒരു പൗത്രനും ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ള സന്തോഷവാർത്തയായിരുന്നു അത്. പുത്രൻ ഇസ്ഹാകും, പൗത്രൻ യഅ്ക്വൂബും (അ) തന്നെ. സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചത് മലക്കുകൾ മുഖേനയാണെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് بَشَّرْنَا (നാം സന്തോഷമറിയിച്ചു) എന്ന് പറഞ്ഞത്. ഇതുവരെയും മക്കൾ ജനിച്ചിട്ടില്ലാത്ത താനും തന്റെ ഭർത്താവും വലിയ വൃദ്ധൻമാരായിരിക്കുന്ന അവസരത്തിലുള്ള ഈ വാർത്ത അവരെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി.

قَالَتْ يَٰوَيْلَتَىٰٓ ءَأَلِدُ وَأَنَا۠ عَجُوزٌ وَهَٰذَا بَعْلِى شَيْخًا ۖ إِنَّ هَٰذَا لَشَىْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾

﴿72﴾ അവൾ പറഞ്ഞു: 'കഷ്ടം! [ആശ്ചര്യം തന്നെ!] ഞാൻ ഒരു കിഴവിയായിരിക്കെ ഞാൻ പ്രസവിക്കുകയോ- ഇതാ- എന്റെ ഭർത്താവ് ഒരു വൃദ്ധനുമായിരിക്കെ?! നിശ്ചയമായും, ഇതൊരു അത്ഭുതകരമായ കാര്യം തന്നെ!'

قَالُوٓا۟ أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ ٱللَّهِ ۖ رَحْمَتُ ٱللَّهِ وَبَرَكَٰتُهُۥ عَلَيْكُمْ أَهْلَ ٱلْبَيْتِ ۚ إِنَّهُۥ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ ﴿٧٣﴾

﴿73﴾. അവർ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയെപ്പറ്റി നീ അൽഭുതപ്പെടുന്നുവോ?! അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യവും അവന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളും നിങ്ങളിലുണ്ടാവട്ടെ, വീട്ടുകാരേ! നിശ്ചയമായും അവൻ സ്തുത്യർഹനും മഹത്വമേറിയവനുമാകുന്നു.'

﴾72﴿ قَالَتْ അവൾ പറഞ്ഞു يَاوَيْلَتَا കഷ്ടമേ, നാശമേ (അത്ഭുതം) أَأَلِدُ ഞാൻ പ്രസവിക്കുകയോ وَأَنَا ഞാനാകട്ടെ, ഞാനായിരിക്കെ عَجُوزٌ ഒരു കിഴവി وَهَذَا ഇതാ, ഇത് بَعْلِي എന്റെ വരൻ, എന്റെ ഭർത്താവും شَيْخًا വൃദ്ധനായിക്കൊണ്ട് إِنَّ هَذَا നിശ്ചയമായും ഇത് لَشَيْءٌ ഒരു കാര്യം തന്നെ عَجِيبٌ അത്ഭുത(ആശ്ചര്യ)കരമായ ﴾73﴿ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു أَتَعْجَبِينَ നീ അത്ഭുതപ്പെടുന്നുവോ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയെ (കാര്യത്തെ)പ്പറ്റി رَحْمَتُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യം وَبَرَكَاتُهُ അവന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളും, ആശീർവാദങ്ങളും عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ (ഉണ്ടാവട്ടെ- ഉണ്ടായിരിക്കും) أَهْلَ الْبَيْتِ വീട്ടുകാരേ إِنَّهُ നിശ്ചമായും അവൻ حَمِيدٌ സ്തുത്യർഹനാണ് مَجِيدٌ മഹത്വമേറിയവനാണ്

يَاوَيْلَتَا എന്ന വാക്കിനർത്ഥം 'കഷ്ടമേ, നാശമേ' എന്നൊക്കെയാണെങ്കിലും സന്തോഷ സൂചകമായ ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ 'വലിയ അത്ഭുതം തന്നെ' എന്നേ അത് കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെടാറുള്ളൂ. സ്ത്രീകളുടെ സംസാരത്തിലാണ് ഈ പ്രയോഗം അധികം കാണപ്പെടാറുള്ളതും. (كما في ابن كثير وغيره) സൂറഃ ദാരിയാത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ (ഉറക്കെ) ഒരു ശബ്ദത്തോടുകൂടി മുന്നോട്ട് വന്നു മുഖത്തടിച്ചുകൊണ്ട് (ഞാൻ) 'വന്ധ്യയായ ഒരു കിഴവി' എന്ന് പറഞ്ഞു. (ദാരിയാത്ത് 29) ആ സമയത്ത് ഇബ്റാഹീം നബി (അ)ക്ക് നൂറും സാറക്ക് തൊണ്ണൂറും വയസ്സായിരുന്നുവെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. الله اعلم

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَٰهِيمَ ٱلرَّوْعُ وَجَآءَتْهُ ٱلْبُشْرَىٰ يُجَٰدِلُنَا فِى قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾

﴾74﴿ എന്നിട്ട്, ഇബ്റാഹീമിൽ നിന്ന് നടുക്കം (നീങ്ങി) പോകുകയും, അദ്ദേഹത്തിന് സന്തോഷ വാർത്ത വരുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം (അതാ) ലൂത്ത്വിന്റെ ജനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ നമ്മോട് തർക്കിക്കുന്നു!.

إِنَّ إِبْرَٰهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّٰهٌ مُّنِيبٌ ﴿٧٥﴾

﴾75﴿ നിശ്ചയമായും, ഇബ്റാഹീം സഹനശീലനും, വളരെ (മനസ്സ്) മടക്കമുള്ളവനും, വിനയ മനസ്കനും തന്നെയാകുന്നു.

يَٰٓإِبْرَٰهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَٰذَآ ۖ إِنَّهُۥ قَدْ جَآءَ أَمْرُ رَبِّكَ ۖ وَإِنَّهُمْ ءَاتِيهِمْ عَذَابٌ

﴾76﴿ (അവർ പറഞ്ഞു:) 'ഇബ്റാഹീമേ, ഇതിൽ [ഈ തർക്കത്തിൽ] നിന്ന് തിരിഞ്ഞു കളയുക. നിശ്ചയമായും കാര്യം: തന്റെ റബ്ബിന്റെ കൽപന (ഇതാ) വന്നു കഴിഞ്ഞു. നിശ്ചയമായും അവർ [ആ ജന

غَيۡرُ مَرۡدُودٍ ﴿٧٦﴾

ങ്ങൾ] അപ്രതിരോധ്യമായ ഒരു (വമ്പിച്ച) ശിക്ഷ അവർക്ക് വരുന്നതു മാകുന്നു.

﴾74﴿ فَلَمَّا ذَهَبَ എന്നിട്ട്പോയപ്പോൾ عَنۡ إِبۡرَٰهِيمَ ഇബ്റാഹീമിനെ വിട്ട് ٱلرَّوۡعُ നടുക്കം, പേടി, പരിഭ്രമം وَجَآءَتۡهُ അദ്ദേഹത്തിന് വരുകയും ٱلۡبُشۡرَىٰ സന്തോഷവാർത്ത يُجَٰدِلُنَا നമ്മോടദ്ദേഹം തർക്കിക്കുന്നു فِي قَوۡمِ ജനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ, ജനതയെപ്പറ്റി لُوطٍ ലൂത്തിന്റെ ﴾75﴿ إِنَّ إِبۡرَٰهِيمَ നിശ്ചയമായും ഇബ്റാഹീം لَحَلِيمٌ സഹനശീലൻ തന്നെ أَوَّٰهٌ വളരെ മടക്കമുള്ളവനാണ് مُّنِيبٌ വിനയം കാണിക്കുന്നവനാണ് ﴾76﴿ يَٰٓإِبۡرَٰهِيمُ ഇബ്റാഹീമേ أَعۡرِضۡ തിരിഞ്ഞുകളയുക, അവഗണിക്കുക عَنۡ هَٰذَآ ഇതിനെപ്പറ്റി, ഇതിൽ നിന്ന് إِنَّهُۥ നിശ്ചയമായും (അത്) കാര്യം قَدۡ جَآءَ വന്നു കഴിഞ്ഞു أَمۡرُ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ കൽപന, കാര്യം وَإِنَّهُمۡ നിശ്ചയമായും അവർ ءَاتِيهِمۡ അവർക്ക് വരുന്നതാകുന്നു عَذَابٌ ശിക്ഷ غَيۡرُ مَرۡدُودٍ തടുക്കാവതല്ലാത്ത

സാരം: മലക്കുകൾ തങ്ങളെ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും, തങ്ങളുടെ വരവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം വിവരിക്കുകയും ചെയ്തതോടെ ഇബ്റാഹീം (അ)ന്റെ ശങ്കയും പേടിയും നീങ്ങി. മക്കളുണ്ടാവാൻ പോകുന്ന സന്തോഷവാർത്തയും ലഭിച്ചു. അങ്ങനെ മനസ്സന്തോഷം വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം ലൂത്ത് നബി (അ)യുടെ ജനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ചില തർക്കങ്ങൾ നടത്തുവാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹം ഒരു അവിവേകിയോ, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന ആളോ ആയതുകൊണ്ടല്ല അത്. അദ്ദേഹം വളരെ സഹനവും, ഭക്തി വിനയവുമൊക്കെയുള്ള ആൾ തന്നെയാകുന്നു. മലക്കുകൾ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു: ആ ജനങ്ങളെപ്പറ്റി തർക്കിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല; അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്ന കാര്യം തീർച്ചപ്പെടുത്തി കഴിഞ്ഞതാണ്; അവരതിന് അർഹരുമാണ്; ആ ശിക്ഷ ഒരിക്കലും ഒഴിവാക്കപ്പെടുകയുമില്ല. അത് കൊണ്ട് അവരെപ്പറ്റിയുള്ള വാഗ്വാദമങ്ങ് വിട്ടേക്കുക.

മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതൻമാരും, അവന്റെ കൽപന നടപ്പിലാക്കുവാൻ വന്നവരുമായ സ്ഥിതിക്ക് അവരോട് നടത്തുന്ന വിവാദം അല്ലാഹുവിനോട് നടത്തുന്നതിന് തുല്യമായത് കൊണ്ടാണ് 'നമ്മോട് തർക്കിക്കുന്നു' (يُجَٰدِلُنَا) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഈ വിവാദത്തെപ്പറ്റി തർക്കമെന്ന് പറഞ്ഞുവെങ്കിലും അത് സാധാരണഗതിയിലുള്ള ഒരു തർക്കമായിരുന്നില്ല. ലൂത്ത് (അ)ന്റെ ജനതയെ നശിപ്പിക്കുന്ന ശിക്ഷയെപ്പറ്റി കേട്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം മൗനം അവലംബിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ലൂത്ത് നബി (അ)യെയും , ആ ജനതയിലുണ്ടാകുന്ന സത്യവിശ്വാസികളെയും സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് മനസ്സിൽ അലിവ് തോന്നി, അന്വേഷണാർത്ഥം അദ്ദേഹം അവരോട് ചില ചോദ്യങ്ങൾ നടത്തി. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് തർക്കം എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

സൂറത്തുൽ അൻകബൂത്തിൽ പറയുന്നു: وَلَمَّا جَآءَتۡ رُسُلُنَآ إِبۡرَٰهِيمَ - الايتين (സാരം: സന്തോഷവാർത്തയുമായി ഇബ്റാഹീമിന്റെ അടുക്കൽ നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ വന്നപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ ഈ രാജ്യക്കാരെ- ലൂത്ത് (അ)ന്റെ ജനതയെ നശിപ്പിക്കുവാൻ

പോകുന്നവരാണ്. കാരണം, അവർ അക്രമികളായിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഇബ്റാഹീം പറഞ്ഞു: അതിൽ ലൂത്ത്വ് ഉണ്ടല്ലോ. അവർ പറഞ്ഞു: അവിടെ ഉള്ളവരെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തെ- ലൂത്ത്വ് (അ)നെ- യും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ ഒഴിച്ചുള്ള ആൾക്കാരെയും ഞങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. ആ സ്ത്രീ ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെടുന്നവളാണ്. (അൻകബൂത്ത്: 31, 32) ഈ തർക്കത്തിന്റെ വിശദീകരണമെന്നോണം വന്നിട്ടുള്ള ഒന്നിലധികം രിവായത്തുകൾ കാണാം. വിശദാംശങ്ങളിൽ വ്യത്യാസം കാണുമെങ്കിലും അവയുടെ ആകെ സാരം ഇതാണ്: ആ രാജ്യം നശിപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്ന് മലക്കുകൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ, ഇബ്റാഹീം (അ) അവരോട്: അതിൽ നൂറുകണക്കിൽ സത്യവിശ്വാസികൾ ഉണ്ടെങ്കിലോ? എന്ന് ചോദിച്ചു. അപ്പോഴും അവരെ നശിപ്പിക്കുകയില്ലെന്ന് അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു: പത്തുകണക്കിലോ? എന്നും ചോദിച്ചു. അപ്പോഴും ഇല്ലെന്ന് പറഞ്ഞു..... അവസാനം ഇബ്റാഹീം (അ) ചോദിച്ചു: എന്നാൽ, അതിൽ ലൂത്ത്വ് ഉണ്ടല്ലോ? അപ്പോഴാണ് മലക്കുകൾ പറഞ്ഞത്: 'അവിടെ ഉള്ളവരെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾക്കറിയാം. ലൂത്ത്വിനെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ ഒഴിച്ചുള്ള ആൾക്കാരെയും ഞങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.' ഈ സംഭവത്തെയും, ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെ അടുക്കൽ മലക്കുകൾ ചെന്നതിനെയും മറ്റും സംബന്ധിച്ച് ബൈബ്ളിൽ (ഉൽപത്തി: അ: 18ൽ) ഒരു നീണ്ട വിവരണം കാണാം. അതിൽ പറഞ്ഞത് ചിലതൊക്കെ സ്വീകാര്യമാണെങ്കിലും മലക്കുകൾ ഭക്ഷണം കഴിച്ചുവെന്ന് പറഞ്ഞത് സ്വീകരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ചിലത് രണ്ടും തീർത്ത് പറയുവാനും നിവൃത്തിയില്ല.

ഇബ്റാഹീം (അ) സ്വദേശമായ ഇറാക്വിൽനിന്ന് ഹിജ്റഃ പോരുമ്പോൾ സഹോദര പുത്രനായ ലൂത്ത്വും (അ) ഒന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. നേരത്തെത്തന്നെ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച ആളായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അവർ ഫലസ്തീനിൽ വന്നശേഷം ലൂത്ത്വ് (അ) സദൂം-ഗമുരിയ പ്രദേശങ്ങളിൽ താമസമുറപ്പിച്ചു. അവിടെയുള്ളവരിൽ അദ്ദേഹം റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَٰذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾

﴾77﴿ നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ ലൂത്ത്വിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ അവർമൂലം അദ്ദേഹത്തിന് വ്യസനം (അഥവാ അനിഷ്ടം) പിടിപെടുകയും, അവർമൂലം മനസ്സിടുങ്ങുകയും ചെയ്തു; 'ഇതൊരു കഠിനമായ ദിവസമാണ്' എന്നദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു.

﴾77﴿ وَلَمَّا جَاءَتْ വന്നപ്പോൾ رُسُلُنَا നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ لُوطًا ലൂത്ത്വിന്റെ അടുക്കൽ سِيءَ അദ്ദേഹത്തിന് അനിഷ്ടമായി (വ്യസനം പിടിപെട്ടു) بِهِمْ അവരെക്കൊണ്ട്, അവർമൂലം وَضَاقَ بِهِمْ അവരെക്കൊണ്ട് (അവരാൽ) ഇടുങ്ങുകയും ചെയ്തു ذَرْعًا മുഴങ്കൈ (മനസ്സ്) وَقَالَ അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു هَٰذَا ഇത് يَوْمٌ ഒരു ദിവസമാണ് عَصِيبٌ കഠിനമായ, ഞെരുക്കപ്പെട്ട

ഇബ്‌റാഹീം നബി (അ)യുടെ അടുക്കൽനിന്ന് മലക്കുകൾ ലൂത്ത് നബി (അ)യുടെ അടുക്കൽ വന്നു. സുന്ദരന്മാരായ യുവാക്കളുടെ വേഷത്തിലായിരുന്ന അവർ ചെന്നത്. ആ നാട്ടുകാരാകട്ടെ, കാമവികാരങ്ങളടക്കുവാൻ സ്ത്രീകൾക്ക് പകരം പുരുഷൻമാരെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക മുതലായ നീചകൃത്യങ്ങളിൽ അതിര് കവിഞ്ഞിരിക്കുന്നവരായിരുന്നു. അവരെക്കൊണ്ട് പൊറുതി മുട്ടിയിരിക്കുകയാണ് ലൂത്ത് (അ). ഈ സന്ദർഭത്തിൽ തന്റെ വീട്ടിൽ ആ യുവാക്കളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം പല അനർത്ഥങ്ങൾക്കും കാരണമായേക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം ഭയപ്പെട്ടു. അതാണ് അവർമൂലം അദ്ദേഹത്തിന് വ്യസനവും മനഃപ്രയാസവും ഉണ്ടാകുവാൻ കാരണം. തങ്ങൾ മലക്കുകളാണെന്ന വസ്തുത വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് വരേക്കും- ഇബ്‌റാഹീം (അ)നെപ്പോലെത്തന്നെ- അവർ കേവലം മനുഷ്യാതിഥികളായി മാത്രമേ അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നുള്ളൂ. മറഞ്ഞ കാര്യം അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ ആർക്കും അറിയുകയില്ലല്ലോ.

وَضَاقَ ذَرْعًا എന്ന വാക്കിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം 'അദ്ദേഹം മുഴങ്കൈ ഇടുങ്ങി' എന്നാകുന്നു. 'മനസ്സുമുട്ടി, പ്രയാസം തോന്നി, മനസ്സ് ഇടുങ്ങി' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിലാണ് അതിന്റെ പ്രയോഗം. നേരെ മറിച്ച് മനസ്സിന് വിശാലതയും വികാസവും തോന്നി എന്ന അർത്ഥത്തിൽ طال ذرعا ، وسع ذرعا (മുഴങ്കൈ നീണ്ടു, വിശാലമായി) എന്നിങ്ങനെയും പറയപ്പെടാറുണ്ട്.

وَجَآءَهُۥ قَوْمُهُۥ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِن قَبْلُ كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ٱلسَّيِّـَٔاتِ ۚ

﴾78﴿ **അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കലേക്ക് (ധൃതിപ്പെട്ടു) ഓടിക്കൊണ്ടുവന്നു. മുമ്പേ അവർ ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.**

قَالَ يَـٰقَوْمِ هَـٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِى هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ ۖ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ فِى ضَيْفِىٓ ۖ أَلَيْسَ مِنكُمْ رَجُلٌ رَّشِيدٌ ﴿٧٨﴾

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, ഇതാ എന്റെ പെൺമക്കൾ; അവർ നിങ്ങൾക്ക് വളരെ ശുദ്ധമായുള്ളവരാണ്. [അവരെ നിങ്ങൾക്ക് വിവാഹം കഴിച്ചുതരാം] ആകയാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ; എന്റെ അതിഥികളുടെ വിഷയത്തിൽ എന്നെ നിങ്ങൾ അപമാനപ്പെടുത്താതെയുമിരിക്കുവിൻ. നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ തന്റേടമുള്ള ഒരു പുരുഷനുമില്ലേ?!'

قَالُوا۟ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِى بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ﴿٧٩﴾

﴾79﴿ **അവർ പറഞ്ഞു: 'നിന്റെ പെൺമക്കളിൽ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു കാര്യവും [ആവശ്യവും] ഇല്ലെന്ന് നിനക്ക് അറിവുണ്ടല്ലോ, നിശ്ചയമാ**

قَالَ لَوْ أَنَّ لِى بِكُمْ قُوَّةً أَوْ ءَاوِىٓ إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾

യും, നിനക്കറിയാം ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്താണെന്നും'

《80》 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു; 'എനിക്ക് നിങ്ങളോട് [നിങ്ങളെ തടയുവാൻ] വല്ല ശക്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ! അല്ലെങ്കിൽ, ശക്തിമത്തായ വല്ല ഘടകത്തിലേക്കും (ചെന്ന്) അഭയം പ്രാപിക്കാമായിരുന്നെങ്കിൽ! [ഹാ! എത്ര നന്നായേനെ!]

《78》 وَجَاءَهُ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു قَوْمُهُ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത
يُهْرَعُونَ അവർ (ധൃതിപ്പെട്ടു) കുതിച്ച് (ഓടി)ക്കൊണ്ട് إِلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിലേക്ക് وَمِن قَبْلُ
മുമ്പേ, മുമ്പും كَانُوا അവരായിരുന്നു يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കും السَّيِّئَاتِ ദുഷ്പ്രവൃ
ത്തി(തിന്മ)കൾ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു يَاقَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളേ هَٰؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടർ, ഇതാ
بَنَاتِي എന്റെ പുത്രിമാരാണ്, എന്റെ പെൺമക്കൾ هُنَّ അവർ أَطْهَرُ ഏറ്റവും ശുദ്ധമായവ
രാണ് لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് فَاتَّقُوا അതിനാൽ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവിൻ اللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ
وَلَا تُخْزُونِ എന്നെ നിങ്ങൾ അപമാനപ്പെടുത്തുകയും അരുത് فِي ضَيْفِي എന്റെ അതിഥി
കളിൽ (വിരുന്നുകാരിൽ) أَلَيْسَ ഇല്ലയോ مِنكُمْ നിങ്ങളിൽ رَجُلٌ ഒരു പുരുഷൻ رَشِيدٌ
തന്റേടമുള്ള, നേർമാർഗമുള്ള 《79》 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു لَقَدْ عَلِمْتَ നീ അറിഞ്ഞിട്ടു
ണ്ട്, നിനക്കറിവുണ്ടല്ലോ مَا لَنَا നിങ്ങൾക്കില്ല എന്ന് فِي بَنَاتِكَ നിന്റെ പെൺമക്കളിൽ مِنْ حَقٍّ
ഒരു കാര്യവും (ആവശ്യവും) وَإِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ لَتَعْلَمُ നീ അറിയുക തന്നെ ചെയ്യും
مَا نُرِيدُ ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് 《80》 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു لَوْ أَنَّ لِي എനിക്കുണ്ടായി
രുന്നെങ്കിൽ بِكُمْ നിങ്ങളോട്, നിങ്ങളെപ്പറ്റി قُوَّةً വല്ല ശക്തിയും أَوْ آوِي അല്ലെങ്കിൽ
ഞാൻ അഭയം പ്രാപിക്കാമായിരുന്നെങ്കിൽ إِلَىٰ رُكْنٍ വല്ല ഘടകത്തി (ഭാഗത്തി)ലേക്കും
(അവലംബത്തിലേക്ക്) شَدِيدٍ ശക്തിമത്തായ, കെട്ടുറപ്പുള്ള

ലൂത്ത് (അ)ന്റെ വീട്ടിൽ ചില യുവാക്കൾ എത്തിയ വിവരം ആ ദുഷ്ട ജനങ്ങൾ അറിഞ്ഞു. അവർ ധൃതിയിൽ അവിടെ ഓടിയെത്തി. അദ്ദേഹം വളരെ ഉപദേശിക്കുകയും, ഗുണദോഷിക്കുകയും ചെയ്തു നോക്കി. എന്റെ പെൺമക്കളിതാ ഇരിക്കുന്നു. അവർ വിവാഹിതരോ, ദുർനടപ്പുകാരോ അല്ല. അവരെ ഞാൻ വേണമെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് വിവാഹം കഴിച്ചുതരുവാൻ തയ്യാറാണ്. അതാണല്ലോ ശുദ്ധിയും വെടിപ്പുമുള്ള കാര്യം. ഏതായാലും എന്റെ വീട്ടിൽ അതിഥികളായി വന്ന ഇവരെ നിങ്ങൾ ഒഴിവാക്കണം. അവരോട് അപമര്യാദയായി പെരുമാറി എന്നെ അപമാനിക്കരുത്. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ

സൂക്ഷിക്കണം. ഇതൊക്കെ അവൻ കാണുമല്ലോ. തന്റേടവും വിവേകവുമുള്ള ഒരാളും നിങ്ങളിൽ ഇല്ലേ! ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇമ്മാതിരി ധിക്കാരബുദ്ധി നിങ്ങൾക്ക് തോന്നുമായിരുന്നില്ല. എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഫലമുണ്ടായില്ല. തന്റെ പെൺമക്കളെയല്ല ഞങ്ങൾക്കാവശ്യമെന്നും, ഈ യുവാക്കളെ വിട്ടുകിട്ടുകയാണ് ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടതെന്നും തനിക്കറിയാമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഈ വേദാന്തമൊന്നും ഞങ്ങൾക്ക് കേൾക്കേണ്ട എന്നായിരുന്നു ആ തെമ്മാടികളുടെ മറുപടി.

بَنَاتِي (എന്റെ പെൺമക്കൾ) എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് തന്റെ ജനങ്ങളിലുള്ള പെൺമക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും, പ്രവാചകൻമാർ ജനങ്ങളുടെ പിതാവിന് തുല്യമായ ആളായതുകൊണ്ട് അങ്ങനെ പറഞ്ഞതാണെന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ)ൽ നിന്ന് അങ്ങനെ നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടതായി പറയപ്പെടുന്നുമുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. എതായാലും, ആ തെമ്മാടികൾ തന്റെ വാക്കുകൾ അനുസരിക്കാത്തതിലും, അവരെ തടയുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കെൽപില്ലാത്തതിലും അദ്ദേഹം വമ്പിച്ച ധർമ സങ്കടത്തിലായി. നിങ്ങളെ നേരിടുവാനും, നിങ്ങളെ തടയുവാനുമുള്ള ശക്തിയും സഹായവും എനിക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് അദ്ദേഹം സ്വയം വിലപിക്കുകയായി. ഈ ധിക്കാരം പ്രവർത്തിച്ച ആ തെമ്മാടികളുടെ കണ്ണിന്റെ കാഴ്ച അല്ലാഹു നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞതായി സൂറത്തുൽ ക്വമറിൽ കാണാവുന്നതാണ് അതിലെ വാചകം وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَن ضَيْفِهِۦ فَطَمَسْنَآ أَعْيُنَهُمْ (സാരം: അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അതിഥികളെ കിട്ടുവാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹത്തോടാവശ്യപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ, നാം അവരുടെ കണ്ണുകളെ തുടച്ചുനീക്കി. (ക്വമർ: 37) ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞശേഷം, തങ്ങൾ ആരാണെന്നും, തങ്ങളുടെ വരവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണെന്നും അറിയിച്ചുകൊണ്ട് മലക്കുകൾ അദ്ദേഹത്തെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു.

قَالُوا۟ يَـٰلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَن يَصِلُوٓا۟ إِلَيْكَ ۖ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ ٱلَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنكُمْ أَحَدٌ إِلَّا ٱمْرَأَتَكَ ۖ إِنَّهُۥ مُصِيبُهَا مَآ أَصَابَهُمْ

(81) അവർ [ദൂതൻമാർ] പറഞ്ഞു: 'ലൂത്തേ, ഞങ്ങൾ താങ്കളുടെ റബ്ബിന്റെ ദൂതൻമാരാണ്; അവർ [ആ ജനങ്ങൾ] താങ്കളുടെ അടുക്കലേക്ക് (ഉപദ്രവാർത്ഥം) വന്ന് ചേരുകയില്ല തന്നെ. എനി, താങ്കൾ താങ്കളുടെ ആൾക്കാരെ [കുടുംബത്തെ]യും കൊണ്ട് രാത്രിയിൽനിന്നുള്ള ഒരംശത്തിൽ [രാത്രി കഴിയുംമുമ്പ്] യാത്ര ചെയ്തുകൊള്ളുക; നിങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരാളും പോകുമ്പോൾ തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയും ചെയ്യരുത്; താങ്കളുടെ സ്ത്രീ [ഭാര്യ] ഒഴികെ. നിശ്ചയമായും (കാര്യം:) അവർക്ക് [ആ ജനങ്ങൾക്ക്] ബാധിക്കുന്നത് അവൾക്കും ബാധിക്കുന്നതായിരിക്കും.

إِنَّ مَوْعِدَهُمُ ٱلصُّبْحُ ۚ أَلَيْسَ ٱلصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾

നിശ്ചയമായും, അവരുടെ നിശ്ചിത സമയം, പ്രഭാതമാകുന്നു. 'പ്രഭാതം (ഇതാ) സമീപത്തിലല്ലേ?!'

﴾81﴿ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു يَالُوطُ ലൂത്തേ! إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ رُسُلُ ദൂതൻമാരാണ് رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ لَنْ يَصِلُوا അവർ ചേരുന്നതേയല്ല, എത്തുകയില്ല തന്നെ إِلَيْكَ നിന്റെ അടുക്കലേക്ക് فَأَسْرِ എനി രാത്രിയിൽ നീ യാത്ര ചെയ്യുക بِأَهْلِكَ നിന്റെ സ്വന്തക്കാരെ (ആൾക്കാരെ - കുടുംബത്തെ - വീട്ടുകാരെ)യും കൊണ്ട് بِقِطْعٍ ഒരംശത്തിൽ (ഭാഗത്തിൽ) مِنَ اللَّيْلِ രാത്രിയിൽ നിന്നുള്ള (രാത്രിയുടെ) وَلَا يَلْتَفِتْ തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയും അരുത് مِنْكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് أَحَدٌ ഒരാളും إِلَّا امْرَأَتَكَ നിന്റെ സ്ത്രീ (ഭാര്യ) ഒഴികെ إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അതു(കാര്യം) مُصِيبُهَا അവൾക്ക് ബാധിക്കുന്നതാണ് مَا أَصَابَهُمْ അവർക്ക് ബാധിക്കുന്നത് إِنَّ مَوْعِدَهُمُ നിശ്ചയമായും അവരുടെ വാഗ്ദത്ത (നിശ്ചിത) സമയം الصُّبْحُ പ്രഭാതമാണ്, പുലർച്ചയാണ് أَلَيْسَ الصُّبْحُ പ്രഭാതമല്ലയോ بِقَرِيبٍ അടുത്തത്, സമീപസ്ഥം

തങ്ങൾ മനുഷ്യരല്ല; ഈ രാജ്യക്കാരെ നശിപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹു അയച്ച ദൂതന്മാരാണ് (മലക്കുകളാണ്); താങ്കൾ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല; ആ ദുഷ്ടൻമാർക്ക് താങ്കളോട് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയുകയില്ല. പ്രഭാതത്തോടുകൂടി അവരുടെ കഥ കഴിയും; താങ്കളും വീട്ടുകാരും അതിനുമുമ്പായി രാത്രിതന്നെ സ്ഥലം വിടണം: പോകുമ്പോൾ ആരും പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞുനോക്കരുത്; പക്ഷേ, താങ്കളുടെ ഭാര്യ ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെടുന്നവളാണ് എന്നൊക്കെ മലക്കുകൾ ലൂത്ത്വ് (അ)നെ അറിയിച്ചു.

താങ്കളുടെ ഭാര്യ ഒഴികെ (الا امرأتك) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭാര്യ ഒഴിച്ചുള്ള കുടുംബത്തെയും കൊണ്ടുപോകണമെന്നും, ആരും തിരിഞ്ഞുനോക്കരുത്- പക്ഷേ, താങ്കളുടെ ഭാര്യ തിരിഞ്ഞുനോക്കിയേക്കും- എന്നുമാണത്. രണ്ടായാലും കലാശം ഒന്നിലേക്ക് തന്നെ. നൂഹ് നബി (അ)യുടെ ഭാര്യയെപ്പോലെത്തന്നെ ലൂത്ത്വ് നബി (അ)യുടെ ഭാര്യയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ എതിരാളികളായ അവിശ്വാസികളിൽ പെട്ടവളായിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹത്തെ വഞ്ചിച്ചിരുന്നുവെന്നും സൂഃ തഹ്‌രീമിൽ കാണാവുന്നതാണ്. അവൾ ആ ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെട്ടതായി 7: 83; 29: 32 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുമുണ്ട്. മലക്കുകൾ ഉപദേശിച്ച പ്രകാരം ലൂത്ത്വ് നബി (അ)യും കുടുംബവും രാജ്യത്തിന്റെ പുറത്തു പോയി രക്ഷപ്പെട്ടുവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാട്ടിൽ ഒരേ ഒരു വീടല്ലാതെ മുസ്‌ലിംകളുടെ വീട് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്ന് 51: 36 ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കകൊണ്ട് ലൂത്ത്വ് നബി (അ)യും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്ന സത്യവിശ്വാസികളും മാത്രമായിരിക്കും രക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്നും വ്യക്തമാണ്. ആ ജനതക്ക് ബാധിച്ച ശിക്ഷ എന്തായിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

فَلَمَّا جَآءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَـٰلِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنضُودٍ ﴿٨٢﴾

مُّسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ ۖ وَمَا هِىَ مِنَ ٱلظَّـٰلِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾

《82》 അങ്ങനെ, നമ്മുടെ കൽപന വന്നപ്പോൾ, അതിന്റെ [രാജ്യത്തിന്റെ] മുകൾഭാഗം അതിന്റെ താഴ്ഭാഗമാ(ക്കിമറി)ക്കുകയും, അതിൽ, (മേൽക്കുമേൽ വന്നു) അട്ടിയാക്കപ്പെട്ട, ചൂളവെച്ച ഇഷ്ടികക്കല്ലുകളെ നാം വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു;-

《83》 നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ അടയാളപ്പെടുത്തിവെക്കപ്പെട്ടതായും കൊണ്ട്. അത് (ഈ) അക്രമികളിൽ നിന്ന് വിദൂരമായതൊന്നുമല്ലതാനും.

《82》 فَلَمَّا جَاءَ അങ്ങനെ വന്നപ്പോൾ أَمْرُنَا നമ്മുടെ കൽപന جَعَلْنَا നാം ആക്കി عَالِيَهَا അതിന്റെ മേൽഭാഗത്തെ سَافِلَهَا അതിന്റെ കീഴ്ഭാഗം, താഴ്ഭാഗത്ത് وَأَمْطَرْنَا നാം വർഷിപ്പിക്കുക (പെയ്യിക്കുക)യും ചെയ്തു عَلَيْهَا അതിന്റെമേൽ, അതിൽ حِجَارَةً കല്ലുകളെ مِن سِجِّيلٍ ചൂളവെച്ച ഇഷ്ടികയിൽ നിന്നുള്ള مَنضُودٍ അട്ടിയാക്കപ്പെട്ട, മേൽക്കുമേൽ (തുടർന്ന്) വീണ 《83》 مُسَوَّمَةً അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതായുംകൊണ്ട് عِندَ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ وَمَا هِيَ അതല്ല مِنَ الظَّالِمِينَ അക്രമികളിൽ നിന്ന് بِبَعِيدٍ വിദൂരമായത്

നിശ്ചിത സമയം എത്തിയപ്പോൾ, രാജ്യം അടിമേലായി മറിക്കപ്പെട്ടു. ചുട്ടുപഴുപ്പിക്കപ്പെട്ട ഇഷ്ടികക്കല്ലുകൾ തുടരെത്തുടരെ മേൽക്കുമേൽ വർഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽ അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെട്ടത് (مُسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ) എന്ന് കല്ലുകളെ വിശേഷിപ്പിച്ചതിന്റെ സാരം, ഭൂമിയിലെ സാധാരണ കല്ലുകളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ചില പ്രത്യേക അടയാളങ്ങൾ ആ കല്ലുകൾക്കുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണെന്നും, ആർക്കൊക്കെയാണ്- എവിടെയൊക്കെയാണ്- അവ ബാധിക്കേണ്ടതെന്ന് കുറിക്കുന്ന ചില അടയാളങ്ങൾ അവയിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും അവ സാധാരണ കല്ലുകളായിരുന്നില്ലെന്നും, അവരെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ ഏർപ്പെടുത്തിയ ഏതോ പ്രത്യേകതരം കല്ലുകളായിരുന്നുവെന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവസാനത്തെ വാക്യവും രണ്ട് തരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്:

(1) ആ കല്ലുകൾ അക്രമികളിൽ നിന്ന് വിദൂരമായതൊന്നുമല്ല; അഥവാ അവർക്ക് തികച്ചും യോജിച്ച ശിക്ഷയായിരുന്നു അവയെന്ന്.

(2) ആ അടിമേലായി മറിക്കപ്പെട്ട രാജ്യം ഈ അക്രമികളിൽ- മക്കാ മുശ്രിക്കുകളിൽ- നിന്ന് വിദൂരമൊന്നുമല്ല- അഥവാ ഇവർ ശാമിലേക്കും മറ്റും യാത്രപോകുമ്പോൾ അതിന്റെ അവശിഷ്ടം ഇവർക്ക് കാണാവുന്ന വിധം അധികം അകലെയല്ലാതെ കിടപ്പുണ്ടല്ലോ- എന്ന്. രണ്ടാമത്തേതാണ് കൂടുതൽ നന്നായി തോന്നുന്നതും ക്വുർആന്റെ വാക്കോട് യോജിച്ചു കാണുന്നതും. الله اعلم ഈ രാജ്യമാണ് പിന്നീട് ലൂത്ത് കടൽ എന്നും,

ചാവുകടൽ എന്നുമുള്ള പേരുകളിൽ വമ്പിച്ച തടാകമായിത്തീർന്നത്. (കൂടുതൽ വിവരം സൂഃ ശുഅറാഇനുശേഷമുള്ള 'ലൂത്വ്കടൽ' എന്ന കുറിപ്പിൽ കാണാം.)

ക്വുർആനിൽ വിവരിച്ച പല സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചുമെന്നപോലെ, ലൂത് (അ)ന്റെ രാജ്യം മറിക്കപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ചും ഒരുപാട് കെട്ടുകഥകളും അതിശയോക്തി നിറഞ്ഞ വാക്കുകളും ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചുകാണാം. നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങളിൽനിന്നും അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനമായി വന്നിട്ടുള്ള അംഗീകൃത രേഖകളിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന വിവരം കൊണ്ടുതന്നെ മതിയാക്കാവുന്നതാണ്. നേരെമറിച്ച് ഇടക്കിടെ ഭൂമിയിൽ അവിടവിടെ ഉണ്ടാകാറുള്ള ഭൂകമ്പങ്ങളിൽപെട്ട സാധാരണമായ ഒരു ഭൂകമ്പം മാത്രമായിരുന്നു അതെന്നും, ആ ജനതയുടെ ധിക്കാരം മുഴുത്ത അവസരവും അതുംകൂടി ഒത്തുചേർന്നുവെന്നേയുള്ളുവെന്നും ചില ആളുകൾ സമർത്ഥിച്ചുകാണുന്നു. ഇതും സ്വീകരിക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല. അല്ലാമാ സയ്യിദ് ഖുത്ത്ബ് (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ഭൂകമ്പങ്ങളിൽ പെട്ട ഒരു ഭൂകമ്പം തന്നെയായിരുന്നു അതെന്ന് വന്നാലും ആ ജനതയെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹു അപ്പോൾ പ്രത്യേകം ഒരുക്കിയ ഒരു ശിക്ഷയായേ അതിനെ കണക്കാക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. ഈ സൂറത്തിലും മറ്റു സൂറത്തുകളിലും വന്നിട്ടുള്ള ക്വുർആൻ വചനങ്ങൾ മുമ്പിൽവെച്ച് നോക്കുമ്പോൾ പ്രവാചകൻമാരുടെ സത്യസന്ധതക്ക് ദൃഷ്ടാന്തമായി ഉണ്ടാവാറുള്ള അസാധാരണ സംഭവങ്ങളിൽ ഒന്നാണതെന്നല്ലാതെ പറയുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലതന്നെ.

ലൂത്ത് നബി (അ)യെ സംബന്ധിച്ച ഈ സംഭവവും ബൈബ്ളിൽ കുറേ വിശദീകരിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ഇബ്‌റാഹീം നബി (അ)യുടെ അടുക്കൽ മലക്കുകൾ ചെന്ന സംഭവം ഉദ്ധരിച്ചതിൽ കാണാവുന്നത്പോലെ ക്വുർആന്റെ പ്രസ്താവനകൾക്കും സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കും നിരക്കാത്ത പലതും അതിൽ കാണാവുന്നതാണ്. അത്രയുമല്ല, വേദക്കാർ അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ കൈകടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും, അതിൽ സത്യവും അസത്യവും കൂട്ടിക്കലർത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും സ്പഷ്ടമാക്കുന്ന ചില അസംബന്ധങ്ങളും തോന്നിയവാസങ്ങളും കൂടി അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ബൈബ്ളിന്റെ അവിശ്വാസ്യത മനസ്സിലാക്കുവാൻ പോരുന്നതും, സത്യാസത്യങ്ങൾ ഇടകലർന്നതുമായ ആ വിവരണം ഉദ്ധരിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കുവാൻ ഇവിടെ മുതിരുന്നില്ല. വേണ്ടുന്നവർ ഉൽപത്തി 19-ാം അദ്ധ്യായം നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. അതിന്റെ അവസാനത്തിൽ ലൂത്ത് നബി (അ) കള്ളുകുടിച്ചു അബോധാവസ്ഥയിൽ കിടന്നപ്പോൾ തന്റെ രണ്ട് പുത്രിമാർ മാറിമാറി അദ്ദേഹവുമായി ശയിച്ചുവെന്നും, രണ്ടാളും ഗർഭം ധരിച്ചുവെന്നും വരെ ചേർത്തുകാണാം. معاذ الله

ഒരു പ്രവാചകവര്യനെപ്പറ്റി ഇത്രയും നീചവും നികൃഷ്ടവുമായ ഒരപവാദം- അതും വിശുദ്ധമായ മതഗ്രന്ഥത്തിൽ- വേദവാക്യമായി എഴുതിച്ചേർത്ത കരങ്ങൾക്കുണ്ടോ, ആ പ്രവാചകന്റെ പുത്രിമാരെപ്പറ്റിയും, മലക്കുകളെപ്പറ്റിയും അസംബന്ധങ്ങൾ എഴുതിചേർക്കുവാൻ മടി തോന്നുന്നു?!

വിഭാഗം - 8

ഈ വിഭാഗത്തിൽ ശുഅയ്ബ് നബി (അ)യുടെയും ജനതയുടെയും ചരിത്രമാണ് വിവരിക്കുന്നത്. മദ്‌യൻ (*) നിവാസികളായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത. ഹിജാസിന്റെ വടക്കും, ശാമിന്റെ തെക്കുമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ആ പ്രദേശം ഒരു ക്ഷേമ രാജ്യമായിരു

(*) മദ്‌യൻ പ്രദേശം: പടം 2, 4, 5 എന്നിവയിൽ നോക്കുക.

ന്നു. കച്ചവടം ആ ജനതയുടെ പ്രധാന തൊഴിലുമായിരുന്നു. അളത്തത്തിലും തൂക്കത്തിലും കൃത്രിമം ചെയ്യൽ, വഞ്ചന, ചുങ്കം വാങ്ങൽ, പിടിച്ചുപറി മുതലായ പല അഴിമതികളും അവരിൽ സർവ്വത്ര പതിവായിരുന്നു. എല്ലാവരും വിഗ്രഹാരാധകരുമായിരുന്നു. സൂഃ അഅ്റാഫ്, ശുഅറാഉ്, അൻകബൂത്ത് മുതലായ സൂറത്തുകളിൽ ഇവരെപ്പറ്റി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശുഅറാഇൽ ശുഅയ്ബ് (അ)ന്റെ ജനതയെപ്പറ്റി أَصْحَابُ الأَيْكَةِ (മരക്കാവിൽ താമസിക്കുന്നവർ) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവർ മദ്‌യന്റെ അടുത്ത സ്ഥലത്ത് താമസിച്ചിരുന്നവരാണെന്നും, രണ്ട് കൂട്ടരിലേക്കും കൂടിയാണ് ശുഅയ്ബ് (അ) നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതെന്നും, ആദ്യം മദയ്ൻകാരിലേക്കും, അവരുടെ നാശത്തിന് ശേഷം 'ഐക്ക'ത്തിലേക്കും നിയോഗിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഇത് സംബന്ധിച്ച് ശുഅറാഇന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കൂടുതൽ വിവരിച്ചുകാണാം. ഈ രണ്ടുകൂട്ടരും വെവ്വേറെ ജനതയായിരുന്നാലും സ്ഥിതിഗതികളിൽ അവർ അന്യോന്യം യോജിപ്പുള്ളവരായിരുന്നുതാനും.

۞ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۚ قَالَ يَٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥ ۖ

﴾84﴿ മദയ്നിലേക്ക് അവരുടെ [മദ്‌യൻകാരുടെ] സഹോദരൻ ശുഅയ്ബിനെയും (നാം അയച്ചു). അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ; നിങ്ങൾക്ക് അവനല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ല.

وَلَا تَنقُصُوا۟ ٱلْمِكْيَالَ وَٱلْمِيزَانَ ۚ إِنِّىٓ أَرَىٰكُم بِخَيْرٍ وَإِنِّىٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٤﴾

നിങ്ങൾ അളത്തവും, തൂക്കവും കുറക്കുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും നിങ്ങളെ ഞാൻ ക്ഷേമത്തിലായി കാണുന്നു. നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ മേൽ (നിങ്ങളെ) വലയം ചെയ്യുന്ന ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَيَٰقَوْمِ أَوْفُوا۟ ٱلْمِكْيَالَ وَٱلْمِيزَانَ بِٱلْقِسْطِ ۖ وَلَا تَبْخَسُوا۟ ٱلنَّاسَ أَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا۟ فِى ٱلْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾

﴾85﴿ 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ നീതിമുറപ്രകാരം അളത്തവും, തൂക്കവും പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കുവിൻ. മനുഷ്യർക്ക് അവരുടെ സാധനങ്ങളെ കുറവ് വരുത്തുകയും ചെയ്യരുത്. നാശകാരികളായ നിലയിൽ നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യരുത്.

بَقِيَّتُ ٱللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۚ وَمَآ أَنَا۠ عَلَيْكُم بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾

﴾86﴿ **'അല്ലാഹു ബാക്കിയാക്കിത്തരുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് ഗുണമായിരിക്കും; നിങ്ങൾ വിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ! ഞാൻ നിങ്ങളുടെമേൽ (നോട്ടം ചെയ്ത്) കാത്തുപോരുന്നവനല്ലതാനും.'**

﴾84﴿ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ മദ്‌യനിലേക്കും أَخَاهُمْ അവരുടെ സഹോദരനെ شُعَيْبًا ശുഅയ്ബിനെ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു يَاقَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളേ اعْبُدُوا നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുവിൻ, ഇബാദത്ത് ചെയ്യുവിൻ اللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ مَا لَكُمْ നിങ്ങൾക്കില്ല مِنْ إِلَٰهٍ ഒരു ഇലാഹും, ആരാധ്യനും, ദൈവവും غَيْرُهُ അവനല്ലാതെ وَلَا تَنقُصُوا നിങ്ങൾ ചുരുക്കുകയും ചെയ്യരുത് الْمِكْيَالَ അളക്കുന്ന താപ്പ്, അളത്തം وَالْمِيزَانَ തുലാസ്സും, തൂക്കവും إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ أَرَاكُم നിങ്ങളെ കാണുന്നു بِخَيْرٍ ഗുണത്തിൽ, ക്ഷേമത്തിൽ وَإِنِّي أَخَافُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ عَذَابَ ശിക്ഷയെ يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തിലെ مُّحِيطٍ വലയം ചെയ്യുന്ന (പൊതുവെ ബാധിക്കുന്ന). ﴾85﴿ وَيَاقَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളേ أَوْفُوا നിങ്ങൾ നിറവേറ്റുവിൻ, പൂർത്തിയായി കൊടുക്കുവിൻ الْمِكْيَالَ അളത്തം, താപ്പ് وَالْمِيزَانَ തൂക്കവും, തുലാസ്സും بِالْقِسْطِ നീതി മുറപ്രകാരം وَلَا تَبْخَسُوا നിങ്ങൾ കുറവ് വരുത്തുക (ഛേദപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്യരുത് النَّاسَ മനുഷ്യർക്ക് أَشْيَاءَهُمْ അവരുടെ വസ്തുക്കളെ, സാധനങ്ങൾ وَلَا تَعْثَوْا നിങ്ങൾ കുഴപ്പം (അനർത്ഥം) പ്രവർത്തിക്കുകയും അരുത് فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ مُفْسِدِينَ നാശ (കുഴപ്പ) മുണ്ടാക്കുന്നവരായ നിലയിൽ. ﴾86﴿ بَقِيَّتُ ബാക്കിയാക്കുന്നത്, മിച്ചപ്പെടുത്തുന്നത് اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ (വക) خَيْرٌ ഉത്തമ (ഗുണ) മാണ് لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് إِن كُنتُم നിങ്ങളാണെങ്കിൽ مُّؤْمِنِينَ വിശ്വാസികൾ وَمَا أَنَا ഞാനല്ലതാനും عَلَيْكُم നിങ്ങളുടെമേൽ بِحَفِيظٍ കാവൽക്കാരൻ, നോട്ടക്കാരൻ, സൂക്ഷിച്ചുപോരുന്നവൻ.

ദിവ്യപ്രബോധനങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനമായ തൗഹീദിനെക്കുറിച്ച് ഉപദേശിച്ച ശേഷം, ആ ജനങ്ങളിൽ സർവ്വത്ര നടമാടിയിരുന്ന അഴിമതികളെയും അക്രമങ്ങളെയും കുറിച്ച് ശുഅയ്ബ് (അ) അവരെ ഉപദേശിക്കുന്നു. അളവിലും തൂക്കത്തിലും കബളിപ്പിക്കുക, കൊള്ളയും പിടിച്ചുപറിയും നടത്തുക മുതലായ പല തോന്നിയവാസങ്ങളിലും മുഴുകിയവരായിരുന്നു മദ്‌യൻ ജനതയെന്ന് മുമ്പ് പറഞ്ഞുവല്ലോ. നിങ്ങൾ വളരെ ഗുണത്തിലാണുള്ളത്. അക്രമവും വഞ്ചനയും നടത്താതെ തന്നെ സുഖമായി ജീവിക്കുവാനുള്ള മാർഗങ്ങൾ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. പിന്നെയെന്തിന് അന്യരെ വഞ്ചിക്കുന്നു? അത് പാപത്തിന്റെ ഗൗരവം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതും നന്ദികേടുമാണ്. ഈ നില തുടർന്നുപോയാൽ, നിങ്ങളിൽ ആർക്കും രക്ഷപ്പെടുവാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം ഒരിക്കൽ വമ്പിച്ച ശിക്ഷ നിങ്ങളെ വലയം ചെയ്തേക്കുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഇക്കാര്യം ഞാനിത്ര ഊന്നിപ്പറയുന്നത്. ഇത്തരം അഴിമതികളൊന്നും ചെയ്യാതെത്തന്നെ

അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് തന്നിട്ടുള്ള ജീവിതമാർഗങ്ങളും, സുഖസൗകര്യങ്ങളുംകൊണ്ട് തൃപ്തിയടയുകയാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമം. നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുവാനേ എനിക്ക് കഴിയുകയുള്ളൂ. നിങ്ങളെ തടയുകയും, നിങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം ഏൽക്കുകയും ചെയ്യത്തക്ക മേലധികാരമോ ബാധ്യതയോ നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് എനിക്കില്ല. എന്നൊക്കെ ഓർമിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഹൃദയസ്പൃക്കായ രീതിയിൽ അദ്ദേഹം അവരെ ഉപദേശിച്ചുനോക്കി.

ആ ജനങ്ങളുടെ അഴിമതികളെയും അക്രമങ്ങളെയും കുറിച്ച് ശുഅയ്ബ് നബി (അ) കാര്യകാരണങ്ങൾ സഹിതം വളരെയധികം ഉപദേശിക്കുകയും, അവരുമായി ഒട്ടേറെ വാഗ്വാദങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി ഈ സൂറത്തിലും, മറ്റു സൂറത്തുകളിലും അത് സംബന്ധിച്ച് വന്നിട്ടുള്ള പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഇക്കാരണത്താൽ خطيب الانبياء (പ്രവാചകൻമാരിലെ പ്രാസംഗികൻ) എന്ന്പോലും ചില ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത്രയൊക്കെ ചെയ്തിട്ടും ആ ജനത അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞ മറുപടി എത്ര ശോചനീയമായിരുന്നുവെന്ന് നോക്കുക!

قَالُوا۟ يَـٰشُعَيْبُ أَصَلَوٰتُكَ تَأْمُرُكَ أَن نَّتْرُكَ مَا يَعْبُدُ ءَابَآؤُنَآ أَوْ أَن نَّفْعَلَ فِىٓ أَمْوَٰلِنَا مَا نَشَـٰٓؤُا۟ ۖ إِنَّكَ لَأَنتَ ٱلْحَلِيمُ ٱلرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾

﴿87﴾ അവർ പറഞ്ഞു: 'ശുഅയ്ബേ, നിന്റെ നമസ്കാരമാണോ ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ ആരാധിച്ചുവരുന്നതിനെ ഞങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ നിന്നോട് കൽപിക്കുന്നത്?! അല്ലെങ്കിൽ, ഞങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളിൽ ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ഞങ്ങൾ ചെയ്തുവരുന്നതിനെ (ഞങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ)?!! നിശ്ചയമായും, സഹനമുള്ളവനും തന്റേടമുള്ളവനും തന്നെയാണ് നീ!'

﴿87﴾ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു يَا شُعَيْبُ ശുഅയ്ബേ أَصَلَاتُكَ നിന്റെ നമസ്കാരമാണോ تَأْمُرُكَ നിന്നോട് കൽപിക്കുന്നത് أَنْ نَتْرُكَ ഞങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ, ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന് مَا يَعْبُدُ ആരാധിച്ചുവരുന്നതിനെ آبَاؤُنَا ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ أَوْ أَنْ نَفْعَلَ അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് فِي أَمْوَالِنَا ഞങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളിൽ مَا نَشَاءُ ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ لَأَنْتَ നീ തന്നെയാണ് الْحَلِيمُ സഹനമുള്ളവൻ, സഹിഷ്ണുതയുള്ളവൻ الرَّشِيدُ തന്റേടമുള്ളവൻ, നേർവഴിക്കുള്ളവൻ

പുച്ഛവും, പരിഹാസവും, ധിക്കാരവും ഒത്തിണങ്ങിയ വാക്കുകൾ! അല്ലാഹു അല്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ ആരാധിക്കുന്നതിനെയും, ധനസംബന്ധമായ ഇടപാടുകളിൽ ചതിയും വഞ്ചനയും നടത്തുന്നതിനെയും വിരോധിക്കുകയാണല്ലോ ശുഅയ്ബ് (അ) ചെയ്തത്. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കുന്നതിന് അവരുടെ ന്യായീകരണം അവരുടെ പൂർവ്വികൻമാർ അങ്ങനെ ചെയ്തുവന്നിരുന്നുവെന്നുള്ളത് മാത്രമാണ്. മറ്റേതിനുള്ള ന്യായം:

ഞങ്ങളുടെ സ്വത്ത് സംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഞങ്ങളുടെ ഇഷ്ടംപോലെ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ ഞങ്ങൾക്കവകാശമുണ്ട് എന്നുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആ രണ്ടുകാര്യങ്ങളും ഞങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന് പറയുന്നത് തനി വിഡ്ഢിത്തവും നീതീകരണമില്ലാത്തതുമാണെന്നത്രെ അവരുടെ തത്വശാസ്ത്രം. 'നിന്റെ നമസ്കാരമാണോ ഇതൊക്കെ നിന്നോട് കൽപിക്കുന്നത്? നീ സഹനമുള്ളവനും തന്റേടമുള്ളവനും തന്നെ!' എന്നീ വാക്യങ്ങൾ അങ്ങേയറ്റം പരിഹാസം നിറഞ്ഞ വാക്കുകളാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഒന്നാമത്തെ വാക്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നമസ്കാരം, പ്രാർത്ഥന മുതലായ ആരാധനാകർമങ്ങളിൽ അവർക്കുള്ള അമർഷവും വെറുപ്പുമാണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ, രണ്ടാമത്തെ വാക്യത്തിൽ അദ്ദേഹം ഒട്ടും വിവേകവും തന്റേടവുമില്ലാത്ത മൂഢമനുഷ്യനാണെന്ന ആരോപണവും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

قَالَ يَـٰقَوْمِ أَرَءَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّى وَرَزَقَنِى مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا ۚ

﴾88﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ? (ഒന്നു പറഞ്ഞു തരുവിൻ:) ഞാൻ എന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള (വ്യക്തമായ) തെളിവോടെയിരിക്കുകയും, അവന്റെ വകയായി അവൻ എനിക്ക് നല്ലതായ വിഭവം നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ......?![അപ്പോൾ, എനിക്ക് ഇങ്ങനെയല്ലാതെ ഉപദേശിക്കുവാൻ കഴിയുമോ?]

وَمَآ أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَآ أَنْهَىٰكُمْ عَنْهُ ۚ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا ٱلْإِصْلَـٰحَ مَا ٱسْتَطَعْتُ ۚ وَمَا تَوْفِيقِىٓ إِلَّا بِٱللَّهِ ۚ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾

ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ നിങ്ങളെ വിരോധിക്കുന്നുവോ അതിലേക്ക് (തിരിഞ്ഞു) നിങ്ങളുമായി വ്യത്യാസം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലതാനും. എനിക്ക് സാധ്യമായത്ര നന്മ വരുത്തുകയല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. എന്റെ 'തൗഫീക്വ്, [പ്രവർത്തനവിജയം] അല്ലാഹു മൂലമല്ലാതെ ഇല്ലതാനും. അവന്റെ മേൽ ഞാൻ (കാര്യം) ഭരമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു; അവങ്കലേക്കുതന്നെ ഞാൻ (മനസ്സ് മടങ്ങി) വിനയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

﴾88﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു يَاقَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളേ أَرَأَيْتُمْ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (പറയുവിൻ) إِن كُنتُ ഞാനാണെങ്കിൽ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ വ്യക്തമായ തെളിവോടെ, തെളിവോടുകൂടി مِّن رَّبِّي എന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് وَرَزَقَنِي അവൻ എനിക്ക് നൽകുകയും ചെയ്തു مِنْهُ അവനിൽ നിന്ന് (അവന്റെ വകയായി) رِزْقًا ഉപജീവനം, വിഭവം, ആഹാരം, അനുഗ്രഹം حَسَنًا നല്ലതായ وَمَا أُرِيدُ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലതാനും أَنْ أُخَالِفَكُمْ നിങ്ങളോട് എതിര് (വ്യത്യാസം) ചെയ്യാൻ إِلَىٰ مَا യാതൊന്നിലേക്ക് (തിരിഞ്ഞും കൊണ്ട്) أَنْهَاكُمْ നിങ്ങളെ ഞാൻ വിരോധിക്കുന്നു عَنْهُ അതിനെപ്പറ്റി إِنْ أُرِيدُ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല إِلَّا الْإِصْلَاحَ നന്മ വരുത്തുക (നന്നാക്കിത്തീർക്കുക)യല്ലാതെ مَا اسْتَطَعْتُ എനിക്ക് സാധിക്കുന്നത് (സാധ്യമായത്ര) وَمَا تَوْفِيقِي എന്റെ തൗഫീക്വ് (എനിക്ക് സഹായം നൽകൽ, പ്രവർത്തനവിജയം) അല്ല إِلَّا بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട് (അല്ലാഹു മൂലം) അല്ലാതെ عَلَيْهِ അവന്റെ മേൽ تَوَكَّلْتُ ഞാൻ ഭരമേൽപിച്ചു وَإِلَيْهِ അവനിലേക്ക് തന്നെ أُنِيبُ ഞാൻ (മനസ്സ്) മടങ്ങുന്നു, വിനയപ്പെടുന്നു.

'ഞാൻ എന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവോടുകൂടിയിരിക്കുകയും, അവങ്കൽനിന്നുള്ള കാരുണ്യം അവൻ എനിക്ക് നൽകിയിരിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ........ ' എന്നിങ്ങനെ നൂഹ് (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞതായി 28-ാം വചനത്തിലും സ്വാലിഹ് (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞതായി 63-ാം വചനത്തിലും മുമ്പുകണ്ടുവല്ലോ. അതുപോലെയുള്ള ഒരു വാക്യംതന്നെയാണ് ശുഅയ്ബ് (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയോടും പറഞ്ഞതായി ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. പക്ഷേ, അവിടങ്ങളിൽ 'വ്യക്തമായ തെളിവി' (بَيِّنَة) നു പുറമെ 'കാരുണ്യവും (رحمة) എന്നുകൂടിയാണുള്ളത്. കാരുണ്യം കൊണ്ട് പ്രധാനമായും അവിടങ്ങളിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് പ്രവാചകത്വവും അതോട് ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളുമാണെന്ന് രണ്ടിടത്തും നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ കാരുണ്യത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് رِزْقًا حَسَنًا എന്നാണുള്ളത്. رِزْق (രിസ്ക്വ്) എന്ന പദത്തിന് 'ആഹാരം, ഉപജീവനമാർഗം, കൊടുതി, പ്രദാനം' എന്നും മറ്റും അർത്ഥങ്ങൾ വരും. ഭാഷാർത്ഥം നോക്കുമ്പോൾ ഭൗതികമോ, അഭൗതികമോ ആയ എല്ലാ ലഭ്യങ്ങൾക്കും, വിഭവങ്ങൾക്കും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാവുന്നതാണത്. അതുകൊണ്ട് وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا എന്ന വാക്യത്തിന് രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടു കാണുന്നു:

(1) നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെയുള്ള അഴിമതികളിൽ നിന്ന് സുരക്ഷിതവും, അനുവദനീയവുമായ മാർഗത്തിലൂടെ മാത്രം ലഭ്യവുമായിക്കൊണ്ട് ജീവിക്കുവാനുള്ള വസ്തുവിഭവങ്ങൾ എനിക്കവൻ തന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും,

(2) പ്രവാചകത്വം, വിജ്ഞാനം, ദിവ്യസന്ദേശം മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ എനിക്കവൻ പ്രദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നും. ശുഅയ്ബ് (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങൾക്ക് നൽകിയ ഉൽബോധനങ്ങളും, അവർ അദ്ദേഹത്തിന് നൽകിയ മറുപടികളും നോക്കുമ്പോൾ ആദ്യം പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തിനാണ് മുൻതൂക്കം കാണുന്നത്. الله أعلم

നിങ്ങളോട് ഞാൻ വിരോധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഒന്നാമതായി വർജ്ജിച്ചു വരുന്ന ആളാണ് ഞാൻ. നിങ്ങളോട് അവയെക്കുറിച്ച് വിരോധിക്കുകയും, അതോടൊപ്പം അതിനെതിരായി ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് എന്നെ ആക്ഷേപിക്കുവാൻ ന്യായമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഞാൻ വിരോധിക്കുന്നതിന് എതിരിൽ ഞാൻ ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ. നിങ്ങളെ കഴിയുന്നത്ര നന്നാക്കി സംസ്കരിക്കുക മാത്രമാണ് എന്റെ ലക്ഷ്യം. അതല്ലാതെ മറ്റൊരു കാര്യലാഭവും എനിക്കതിലില്ല. ഈ ലക്ഷ്യം സാധിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുതന്നെ സഹായം ലഭിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എനിക്ക് സ്വന്തമായി അതിന് യാതൊരു കഴിവുമില്ല. അതുകൊണ്ട് വിനയപൂർവ്വം കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവനിൽ ഞാൻ അർപ്പിക്കുന്നു. ഇതൊക്കെയാണ് അദ്ദേഹം തുടർന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. അദ്ദേഹം തുടരുന്നു:-

وَيَٰقَوۡمِ لَا يَجۡرِمَنَّكُمۡ شِقَاقِيٓ أَن يُصِيبَكُم مِّثۡلُ مَآ أَصَابَ قَوۡمَ نُوحٍ أَوۡ قَوۡمَ هُودٍ أَوۡ قَوۡمَ صَٰلِحٖۚ وَمَا قَوۡمُ لُوطٖ مِّنكُم بِبَعِيدٖ ﴿٨٩﴾

﴾89﴿ 'എന്റെ ജനങ്ങളെ, എന്നോടുള്ള കക്ഷിമാത്സര്യം നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ, നൂഹിന്റെ ജനതക്കോ, ഹൂദിന്റെ ജനതക്കോ, സ്വാലിഹിന്റെ ജനതക്കോ ബാധിച്ചതുപോലെയുള്ളത് [ശിക്ഷ] നിങ്ങൾക്ക് ബാധിക്കു(വാൻ ഇടയാകു) ന്നതിന്. ലൂത്ത്വിന്റെ ജനത(യാകട്ടെ) നിങ്ങളിൽ നിന്ന് അകലെയല്ല താനും.

وَٱسۡتَغۡفِرُواْ رَبَّكُمۡ ثُمَّ تُوبُوٓاْ إِلَيۡهِۚ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٞ وَدُودٞ ﴿٩٠﴾

﴾90﴿ 'നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് നിങ്ങൾ പാപമോചനം തേടുകയും, പിന്നെ അവനിലേക്ക് പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും, എന്റെ റബ്ബ് കരുണാനിധിയും, വളരെ (സ്നേഹ) താൽപര്യമുള്ളവനുമാകുന്നു.'

﴾89﴿ وَيَاقَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളേ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ, നിങ്ങൾക്ക് വരുത്തിത്തീർക്കരുത് شِقَاقِي എന്റെ (എന്നോടുള്ള) ചേരിപിരിവ്, കക്ഷിപിടിക്കൽ, മത്സരം أَنْ يُصِيبَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് എത്തുവാൻ, ബാധിക്കാൻ مِثْلُ مَا أَصَابَ ബാധിച്ച (എത്തിയ)ത് പോലുള്ളത് قَوْمَ نُوحٍ നൂഹിന്റെ ജനതക്ക് أَوْ قَوْمَ അല്ലെങ്കിൽ ജനതക്ക് هُودٍ ഹൂദിന്റെ أَوْ قَوْمَ അല്ലെങ്കിൽ ജനതക്ക് صَالِحٍ സ്വാലിഹിന്റെ وَمَا قَوْمُ ജനതയല്ലതാനും لُوطٍ ലൂത്ത്വിന്റെ مِنْكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് بِبَعِيدٍ ദൂരപ്പെട്ടത്, അകലെയുള്ളത്. ﴾90﴿ وَاسْتَغْفِرُوا നിങ്ങൾ പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുവിൻ رَبَّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് ثُمَّ تُوبُوا പിന്നെ പശ്ചാത്തപിക്കു (മടങ്ങു) വിൻ إِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക് إِنَّ رَبِّي

നിശ്ചയമായും എന്റെ റബ്ബ് رَحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ് وَدُودٌ വളരെ താൽപര്യ (സ്നേഹ) മുള്ളവനാണ്.

എന്നോടുള്ള നിങ്ങളുടെ മാത്സര്യവും, കക്ഷിത്വവും തുടരുകതന്നെയാണ് നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, മുൻ സമുദായങ്ങളായ നൂഹ്, ഹൂദ്, സ്വാലിഹ് (അ) എന്നിവരുടെ ജനങ്ങൾക്ക് ബാധിച്ചതുപോലെയുള്ള മഹാശിക്ഷ നിങ്ങൾക്കും ബാധിച്ചേക്കും. അതിന് നിങ്ങൾ ഇടവരുത്തരുത്. ആ സമുദായങ്ങളൊക്കെ കാലം കൊണ്ടും, സ്ഥലംകൊണ്ടും നിങ്ങളിൽ നിന്ന് കുറേ അകലെയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ അടുത്ത സ്ഥലത്തും അടുത്ത കാലത്തും (*) ലൂത്ത്വ് നബിയുടെ ജനതക്ക് ബാധിച്ച കടുത്ത ശിക്ഷ നിങ്ങൾക്ക് ഓർമ യുണ്ടല്ലോ. എന്ന് അദ്ദേഹം അവരെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. അതോടൊപ്പം തന്നെ, നിങ്ങൾ എന്ത് അക്രമവും പാപവും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നാലും നിങ്ങൾ ഖേദിച്ചു മടങ്ങി പാപമോചനം തേടിയാൽ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരുകയും കരുണ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുമെന്ന് ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്കൊണ്ടൊന്നും ആ ജനതക്ക് മാനസാന്തരം ഉണ്ടായില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അവരുടെ അഹന്തയും മത്സരബുദ്ധിയും വർദ്ധിച്ചതേയുള്ളൂ.

قَالُوا۟ يَـٰشُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرَىٰكَ فِينَا ضَعِيفًا ۖ وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَـٰكَ ۖ وَمَآ أَنتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾

﴾91﴿ അവർ പറഞ്ഞു: 'ശുഅയ്ബേ, നീ പറയുന്നതിൽ നിന്ന് മിക്കതും ഞങ്ങൾക്ക് ഗ്രഹിക്കു(വാൻ കഴിയു)ന്നില്ല; നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നെ ഒരു ബലഹീനനായിട്ടേ ഞങ്ങൾ കാണുന്നുള്ളൂ. നിന്റെ കുടുംബം ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, നിന്നെ ഞങ്ങൾ എറിഞ്ഞുകൊല്ലുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. നീ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ഒരു പ്രതാപശാലിയൊന്നുമല്ല.'

﴾91﴿ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു يَاشُعَيْبُ ശുഅയ്ബേ مَانَفْقَهُ ഞങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, ഞങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല كَثِيرًا വളരെ, പലതും, മിക്കതും مِمَّاتَقُولُ നീ പറയുന്നതിൽ നിന്ന് وَإِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ لَنَرَاكَ നിന്നെ ഞങ്ങൾ കാണുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു فِينَا ഞങ്ങളിൽ, ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ضَعِيفًا ഒരു ബലഹീനനായി, ദുർബലനായി وَلَوْلَا ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ رَهْطُكَ നിന്റെ കൂട്ടം (കൂട്ടുകുംടുംബങ്ങൾ) لَرَجَمْنَاكَ ഞങ്ങൾ നിന്നെ എറിഞ്ഞുകൊല്ലുക (എറിഞ്ഞാട്ടുക) തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു وَمَاأَنْتَ നീ

(*)ലൂത്ത്വ് നബി(അ)യുടെ ശേഷമായിരുന്നു ശുഅയ്ബ് നബി(അ)യുടെ ആഗമനം. രാൾക്കുമിടയിൽ വളരെ കാലതാമസമൊന്നും ഉായിരുന്നില്ല. ര് രാജ്യങ്ങളും തമ്മിലുള്ള അടുപ്പം 2 ഉം 4 ഉം ഭൂപടങ്ങളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

അല്ലതാനും عَلَيْنَا ഞങ്ങൾക്ക്, ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ بِعَزِيزٍ ഒരു പ്രതാപശാലി, ഊക്കൻ.

സത്യത്തിനും, നീതിക്കും മുമ്പിൽ പരാജയപ്പെടുമ്പോൾ, ധിക്കാരബുദ്ധികളിൽ നിന്ന് എക്കാലത്തും കേൾക്കാറുള്ളതാണ് ഇത്തരം ഭീഷണികൾ. ന്യായത്തിൽ മുട്ടുമ്പോൾ അവർ അക്രമ മർദ്ദനങ്ങൾക്ക് മുതിരും. തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിലെല്ലാം അവർ സ്വയം സംതൃപ്തരാകുകയും ചെയ്യും. ശുഅയ്ബ് നബി (അ) യുടെ കാലക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ പ്രാചീന സമുദായങ്ങളിൽ പെട്ടവരും, ഇന്നത്തെ ജനങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് പരിഷ്കാരത്തിന്റെയും ഉൽബുദ്ധതയുടെയും താഴെ പടിയിലുള്ളവരുമാണെന്ന് പറഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ, ബുദ്ധിപരമായി മനുഷ്യൻ വളരെ പുരോഗമിച്ചിട്ടുള്ള ഇക്കാലത്തും തൗഹീദിനെക്കുറിച്ചും ക്രയവിക്രയങ്ങളിൽ ചതിയും കൃത്രിമവും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതിനെക്കുറിച്ചും ഉപദേശിക്കുവാൻ മിനക്കെട്ടാലുള്ള സ്ഥിതിയോ? അനുഭവ സാക്ഷ്യങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക! ഉപദേശിക്കുന്നവരുടെ ഹൃദയശുദ്ധിയെയും, സൽഗുണങ്ങളെയും ചോദ്യം ചെയ്തു പുച്ഛിക്കുക, അവരെ വിഡ്ഢികളും മൂഢൻമാരുമായി തരം താഴ്ത്തുക, ദുർന്യായങ്ങളും ദുഃസ്സമർത്ഥനങ്ങളും അവതരിപ്പിക്കുക, ഭീഷണി മുഴക്കുക, കയ്യേറ്റത്തിന് മുതിരുക, ഉപദേശിക്കുംതോറും തോന്നിയവാസങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുക ഇതെല്ലാം തന്നെ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ശുഅയ്ബ് നബി (അ)യുടെ ജനത പറഞ്ഞതായി 87 ഉം 91 ഉം വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച അതേ ശൈലിയുള്ള മറുപടികളായിരിക്കും അവർക്കും പറയുവാനുണ്ടായിരിക്കുക.

ധനത്തോടുള്ള മോഹവും സമ്പാദന മാർഗങ്ങളിൽ വഞ്ചന നടത്തലും, മനുഷ്യരിൽ പൊതുവെയുള്ള ഒരു സ്വഭാവമായതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്– അതിൽ നിന്ന് സത്യവിശ്വാസികൾ വിമുക്തരായിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി– ശുഅയ്ബ് നബി (അ)യുടെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയുടെയും ഇടയിൽ നടന്ന വാഗ്വാദങ്ങൾ വളരെ വിശദമായി പല സൂറത്തുകളിലും അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതും. കയ്യൂക്കും ഭീഷണിയും മുഴക്കിയ ആ ജനതക്ക് ആ പ്രവാചക വര്യൻ നൽകിയ മറുപടി ഇതായിരുന്നു:-

قَالَ يَٰقَوْمِ أَرَهْطِىٓ أَعَزُّ عَلَيْكُم مِّنَ ٱللَّهِ وَٱتَّخَذْتُمُوهُ وَرَآءَكُمْ ظِهْرِيًّا ۖ إِنَّ رَبِّى بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾

﴾92﴿ **അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, എന്റെ കൂട്ടുകുടുംബമാണോ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ കൂടുതൽ പരിഗണനീയം! അവനെ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പിമ്പിൽ പുറം തള്ളപ്പെട്ടവനാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു(വോ)?! നിശ്ചയമായും, എന്റെ റബ്ബ് നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതിനെ വലയംചെയ്തു [സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞു] കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാകുന്നു.'**

﴾92﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു يَاقَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളേ أَرَهْطِي എന്റെ കൂട്ടുകുടുംബമോ, കൂട്ടരമോ أَعَزُّ അധികം പ്രതാപം ഉള്ള (കൂടുതൽ പരിഗണനീയം) عَلَيْكُمْ

നിങ്ങൾക്ക് (നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ) مِنَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ وَاتَّخَذْتُمُوهُ അവനെ നിങ്ങൾ ആക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു(വോ) وَرَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ പിന്നിൽ, അപ്പുറം ظِهْرِيًّا പുറം തള്ളപ്പെട്ടവൻ, പിറകോട്ടിടപ്പെട്ടത് إِنَّ رَبِّي നിശ്ചയമായും എന്റെ റബ്ബ് بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ مُحِيطٌ വലയം ചെയ്യുന്ന (സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്ന) വനാണ്.

അവസാനം അദ്ദേഹം അവർക്ക് ഇങ്ങനെ അന്ത്യശാസനം നൽകി:-

وَيَٰقَوْمِ ٱعْمَلُوا۟ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّى عَٰمِلٌ ۖ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَٰذِبٌ ۖ وَٱرْتَقِبُوٓا۟ إِنِّى مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾

﴾93﴿ 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനം [നിലപാട്] അനുസരിച്ച് നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുവിൻ; ഞാൻ (എന്റെ സ്ഥാനമനുസരിച്ചും) പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാണ്.

പിറകെ നിങ്ങൾക്കറിയാം, ആർക്കാണ് അപമാനപ്പെടുത്തുന്ന ശിക്ഷ വന്നെത്തുന്നതെന്നും, ആരാണ് വ്യാജം പറയുന്നവനെന്നും! (വരാനിരിക്കുന്നത്) നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ, നിശ്ചയമായും, ഞാനും നിങ്ങളോടൊപ്പം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവനാകുന്നു.

﴾93﴿ وَيَا قَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളേ اعْمَلُوا നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുവിൻ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനം (നിലപാട്- സ്ഥിതി) അനുസരിച്ച് إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ عَامِلٌ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാണ് سَوْفَ വഴിയെ, പിറകെ تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയും مَنْ ആർക്കാണ്, ആരാണ് يَأْتِيهِ അവന്ന് വരും, വന്നെത്തുന്നത് عَذَابٌ (ഒരു) ശിക്ഷ يُخْزِيهِ അവനെ അപമാനപ്പെടുത്തുന്ന وَمَنْ ആരാണെന്നും هُوَ അവൻ كَاذِبٌ കളവ് (വ്യാജം) പറയുന്നവനാണ് وَارْتَقِبُوا നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുക (നോക്കിയിരിക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ مَعَكُمْ നിങ്ങളോടൊപ്പം رَقِيبٌ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന (നോക്കിയിരിക്കുന്ന) വനാണ്.

അധികം താമസിയാതെ നിങ്ങൾക്ക് പൊതു ശിക്ഷവരുവാൻ പോകുന്നു. അപ്പോൾ, ഞാൻ പറയുന്നതിന്റെ സത്യാവസ്ഥ നിങ്ങൾക്ക് അനുഭവംകൊണ്ട് ബോദ്ധ്യപ്പെടും. തൽക്കാലം നാം ഇരു കൂട്ടരും കാത്തിരുന്നു കാണുക എന്ന് സാരം. താമസിയാതെ ശിക്ഷ സംഭവിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു.

وَلَمَّا جَآءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا	**《94》 നമ്മുടെ കൽപന വന്നപ്പോൾ, ശുഅയ്ബിനെയും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരെയും നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്നുള്ള കാരുണ്യം കൊണ്ട് നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി;**
وَأَخَذَتِ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ ٱلصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا۟ فِى دِيَـٰرِهِمْ جَـٰثِمِينَ ﴿٩٤﴾	**(ആ) അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് ഘോര ശബ്ദം പിടിപെടുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അവർ അവരുടെ വസതികളിൽ (ചത്തു) കമിഴ്ന്നുവീണവരായി;-**
كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا۟ فِيهَآ ۗ أَلَا بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ ﴿٩٥﴾	**《95》 (അതാ) അവർ അവിടത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതുപോലെ! അല്ലാ! (അറിയുക:) ഥമൂദ് ഗോത്രം (കാരുണ്യത്തിൽ നിന്ന്) ദൂരപ്പെട്ടതുപോലെ, മദ്‌യനും [മദ്‌യൻകാർക്കും] വിദൂരത!**

《94》 وَلَمَّا جَاءَ വന്നപ്പോൾ أَمْرُنَا നമ്മുടെ കൽപന نَجَّيْنَا നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി شُعَيْبًا ശുഅയ്ബിനെ وَالَّذِينَ യാതൊരുവരെയും آمَنُوا مَعَهُ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ വിശ്വസിച്ച بِرَحْمَةٍ കാരുണ്യം കൊണ്ട് مِنَّا നമ്മിൽ നിന്നുള്ള, നമ്മുടെ വക وَأَخَذَتْ പിടികൂടുകയും ചെയ്തു الَّذِينَ യാതൊരുവരെ ظَلَمُوا അക്രമം ചെയ്ത الصَّيْحَةُ ഘോര ശബ്ദം, അട്ടഹാസം فَأَصْبَحُوا അങ്ങനെ (എന്നിട്ട്) അവരായി (രാവിലെ) فِي دِيَارِهِمْ അവരുടെ വസതി (പാർപ്പിടം)കളിൽ جَاثِمِينَ കമിഴ്ന്നു വീണവർ. 《95》 كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا അവർ ധന്യമാകാത്ത (ഉണ്ടാവാത്ത- നിവസിക്കാത്ത) പോലെ فِيهَا അവയിൽ, അവിടത്തിൽ أَلَا അല്ലാ, അറിയുക بُعْدًا വിദൂരത لِمَدْيَنَ മദ്‌യന്ന് كَمَا بَعِدَتْ ദൂരപ്പെട്ടതുപോലെ ثَمُودُ ഥമൂദ്.

മദ്‌യൻ നിവാസികൾക്ക് ബാധിച്ച ആ ഘോരശബ്ദം (الصَّيْحَةُ) എങ്ങിനെയുള്ളതായിരുന്നുവെന്ന് ക്വുർആനിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ശുഅയ്ബ് നബി (അ)യോട് ആ ജനത 'നീ സത്യവാൻമാരിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ ആകാശത്തുനിന്ന് ഞങ്ങൾക്കുമീതെ തുണ്ടങ്ങൾ വീഴ്ത്തുക' എന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുവെന്നും, അങ്ങനെ അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കിയപ്പോൾ അവർക്ക് മേഘത്തണലിന്റെ ദിവസത്തെ ശിക്ഷ (عذاب يوم الظلة) ബാധിച്ചുവെന്നും സൂഃ ശുഅറാഉ് : 187- 189 വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. മുകൾ ഭാഗത്ത് നിന്നും മേഘത്തിലൂടെയോ മറ്റോ സംഭവിച്ച ഒരു ഘോരശബ്ദമായിരിക്കാം അതെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് അനുമാനിക്കാം. വസ്തുത അല്ലാഹുവിനറിയാം.

വിഭാഗം - 9

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَـٰتِنَا وَسُلْطَـٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٩٦﴾

﴿96﴾ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, സ്പഷ്ടമായ (അധികൃത) രേഖയുമായി മൂസായെയും നാം അയക്കുകയുണ്ടായി;-

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِۦ فَٱتَّبَعُوٓا۟ أَمْرَ فِرْعَوْنَ ۖ وَمَآ أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾

﴿97﴾ ഫിർഔന്റെയും , അവന്റെ പ്രധാനികളുടെയും അടുക്കലേക്ക്. എന്നിട്ട്, അവർ ഫിർഔന്റെ കൽപനയെ പിൻപറ്റി. ഫിർഔന്റെ കൽപന തന്റേടമുള്ളത് (അഥവാ നേർവഴിക്കുള്ളത്) അല്ലതാനും.

يَقْدُمُ قَوْمَهُۥ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ ٱلنَّارَ ۖ وَبِئْسَ ٱلْوِرْدُ ٱلْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾

﴿98﴾ കിയാമത്തുനാളിൽ അവൻ തന്റെ ജനതക്ക് മുമ്പിലായിവരും; എന്നിട്ട് അവൻ അവരെ (ദാഹം തീർക്കുവാൻ) നരകത്തിങ്കൽ വരുത്തുന്നതാണ്. (ദാഹശമനത്തിന്) വരുന്ന (ആ) താവളം എത്രയോ ചീത്തയും!

﴿96﴾ وَلَقَدْأَرْسَلْنَا നാം അയച്ചിട്ടുണ്ട് مُوسَى മൂസായെ بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി وَسُلْطَانٍ (അധികൃത) രേഖയുമായും مُبِينٍ സ്പഷ്ടമായ. ﴿97﴾ إِلَىٰفِرْعَوْنَ ഫിർഔന്റെ അടുക്കലേക്ക് وَمَلَئِهِ അവന്റെ പ്രധാനികളുടെയും, സംഘത്തിന്റെയും فَاتَّبَعُوا എന്നിട്ടവർ പിൻപറ്റി أَمْرَفِرْعَوْنَ ഫിർഔന്റെ കൽപനയെ وَمَاأَمْرُ കൽപനയല്ലതാനും فِرْعَوْنَ ഫിർഔന്റെ بِرَشِيدٍ തന്റേടമുള്ളത്, നേർവഴിക്കുള്ളത്. ﴿98﴾ يَقْدُمُ അവൻ മുമ്പിലായി വരും, മുന്നിട്ടു വരും قَوْمَهُ അവന്റെ ജനങ്ങൾക്ക് يَوْمَالْقِيَامَةِ കിയാമത്തുനാളിൽ فَأَوْرَدَهُمُ എന്നിട്ടവരെ അവൻ വരുത്തും (കൊണ്ടുവരും) النَّارَ നരകത്തിൽ وَبِئْسَ വളരെ ചീത്തയും, എത്രയോ മോശവും الْوِرْدُ (ആ ദാഹശമനത്തിനുള്ള) വരവ്, വരുന്ന താവളം الْمَوْرُودُ വരപ്പെടുന്നതായ.

ഇഹലോകത്ത് വെച്ച് ഫിർഔൻ അവന്റെ ആൾക്കാർക്ക് ദുർമാർഗത്തിന് നേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. അത് പോലെ, പരലോകത്തുവെച്ചുണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷകളിലും അവൻ അവർക്ക് നേതൃത്വം വഹിക്കും. അഥവാ ശിക്ഷയിൽ അവൻ അവരുടെ മുമ്പിലുണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങനെ അവൻ മുമ്പിലായിക്കൊണ്ട് അവരെ നരകത്തിൽ കൊണ്ടുചെന്നു ചാടിക്കും എന്ന് സാരം.

وُرُود (വുറൂദ്) എന്ന മൂലപദത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം വെള്ളം കുടിക്കുവാൻ

വേണ്ടിയുള്ള വരവ് എന്നാകുന്നു. സന്ദർഭമനുസരിച്ച് വെള്ളത്തിനും, ദാഹശമനത്തിനും അല്ലാതെയുള്ള വരവിലും അതുപയോഗിക്കപ്പെടും. ഫിർഔൻ മുമ്പിലും അവന്റെ ജനങ്ങൾ പിമ്പിലുമായിക്കൊണ്ടുള്ള വരവിനെ– പരിഹാസരൂപത്തിൽ– ഒരു ഇടയൻ തന്റെ മൃഗങ്ങളെ വെള്ളത്താവളത്തിങ്കലേക്ക് വെള്ളം കുടിപ്പിക്കുവാൻ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനോട് ഉപമിച്ചുകൊണ്ടാണ് فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ (എന്നിട്ടവൻ അവരെ ദാഹം തീർക്കുവാൻ നരകത്തിങ്കൽ കൊണ്ടുവരും) എന്ന് പറഞ്ഞത്. പക്ഷേ, ഇടയൻ മൃഗങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയി ദാഹശമനം വരുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, ഫിർഔൻ അവന്റെ ആൾക്കാർക്ക് വെള്ളത്തിന് പകരം നരകാഗ്നിയിൽ ചാടിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് താൽപര്യം.

وَأُتْبِعُوا۟ فِى هَٰذِهِۦ لَعْنَةً وَيَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۚ بِئْسَ ٱلرِّفْدُ ٱلْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾

﴾99﴿ ഇതിൽ [ഈ ലോകത്തിൽ] വെച്ച് ശാപം അവർക്ക് (പിന്നാലെ) തുടർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഖിയാമത്തു നാളിലും (തന്നെ.) (ആ) നൽകപ്പെട്ട സമ്മാനം എത്രയോ ചീത്ത!

﴾99﴿ وَأُتْبِعُوا അവർ തുടർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അവർക്ക് പിന്നാലെ ആക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു فِي هَٰذِهِ ഇതിൽ لَعْنَةً ശാപം وَيَوْمَ ദിവസത്തിലും الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തിന്റെ بِئْسَ വളരെ മോശം, എത്രയോ ചീത്ത الرِّفْدُ (ആ) കൊടുതി, സമ്മാനം, സഹായം الْمَرْفُودُ കൊടുക്കപ്പെട്ട, സമ്മാനിക്കപ്പെട്ട.

അവർ ഈ ലോകം വിട്ടുപിരിഞ്ഞത് ശാപത്തോടെയാണ്. അതവരെ വിട്ടുപിരിയാതെ അനുഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ, ഖിയാമത്തുനാളിലും അവർക്ക് ശാപം തന്നെ. ഇത്രയേറെ ദുഷിച്ച ഒരു സമ്മാനം ലഭിക്കുവാനുള്ള ദുർഭാഗ്യം വേറെ ആർക്കുമില്ലെന്ന് സാരം. രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും ഫിർഔന്നും അവന്റെ ആൾക്കാർക്കും നരകം പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും, അന്ത്യ സമയത്തിൽ അവരെ നരകത്തിൽ കടത്തുവാൻ കൽപനയുണ്ടാകുമെന്നും 40: 46 ൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

മുകളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട നബിമാരുടെയും സമുദായങ്ങളുടെയും ചരിത്ര സംഭവങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

ذَٰلِكَ مِنْ أَنۢبَآءِ ٱلْقُرَىٰ نَقُصُّهُۥ عَلَيْكَ ۖ مِنْهَا قَآئِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾

﴾100﴿ അത് രാജ്യങ്ങളുടെ വൃത്താന്തങ്ങളിൽപെട്ട (ചില)താകുന്നു; നാം നിനക്കത് കഥനം ചെയ്തു (വിവരിച്ചു) തരുകയാണ്. (നശിപ്പിക്കപ്പെടാതെ) നിലകൊള്ളുന്ന (ചില)തും, കൊയ്തെടുക്കപ്പെട്ട (ചില)തും അവയിലുണ്ട്.

﴾100﴿ ذَٰلِكَ അത് مِنْ أَنبَاءِ വൃത്താന്ത (വർത്തമാന)ങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ് الْقُرَىٰ രാജ്യങ്ങളുടെ نَقُصُّهُ നാം അത് കഥനം ചെയ്തു, വിവരിച്ചു عَلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്റെ മേൽ مِنْهَا അവയിലുണ്ട്, അവയിൽ ചിലത് قَائِمٌ നിലകൊള്ളുന്നത്, നിലനിൽക്കുന്നതാണ് وَحَصِيدٌ കൊയ്തെടുക്കപ്പെട്ടതും

സാരം: മേൽവിവരിച്ച പൊതു ശിക്ഷകൾക്ക് വിധേയമായ രാജ്യങ്ങളിൽ ചിലത് പാടെ നശിച്ചു പോകാതെ നിലനിന്നുവരുന്നു. മറ്റു ചിലത് കൊയ്തെടുക്കപ്പെട്ട വിളകൾ കണക്കെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَمَا ظَلَمْنَٰهُمْ وَلَٰكِن ظَلَمُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ ۖ فَمَآ أَغْنَتْ عَنْهُمْ ءَالِهَتُهُمُ ٱلَّتِى يَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مِن شَىْءٍ لَّمَّا جَآءَ أَمْرُ رَبِّكَ ۖ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ﴿١٠١﴾

﴾101﴿ നാം അവരോട് അക്രമം ചെയ്തിട്ടുമില്ല; എങ്കിലും അവർ തങ്ങളോട് തന്നെ അക്രമം ചെയ്തിരിക്കയാണ്. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന് പുറമെ അവർ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) കൊണ്ടിരുന്നതായ അവരുടെ ആരാധ്യൻമാർ അവർക്ക് ഒട്ടും തന്നെ ഉപകരിച്ചില്ല; നിന്റെ റബ്ബിന്റെ കൽപന വന്നപ്പോൾ. അവർക്ക് നാശം വരുത്തലല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അവർ വർദ്ധിപ്പിച്ചതുമില്ല.

وَكَذَٰلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَآ أَخَذَ ٱلْقُرَىٰ وَهِىَ ظَٰلِمَةٌ ۚ إِنَّ أَخْذَهُۥٓ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾

﴾102﴿ അപ്രകാരമാണ്, രാജ്യങ്ങൾ (രാജ്യക്കാർ) അക്രമകാരികളായിരിക്കെ, നിന്റെ റബ്ബ് അവയെ പിടി(ച്ചു ശിക്ഷി)ക്കുമ്പോൾ അവന്റെ പിടുത്തം. നിശ്ചയമായും, അവന്റെ പിടുത്തം വേദനയേറിയതും, കഠിനമായതുമാകുന്നു.

﴾101﴿ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ നാം അവരോട് അക്രമം ചെയ്തിട്ടുമില്ല وَلَٰكِنْ എങ്കിലും, പക്ഷേ ظَلَمُوا അവർ അക്രമം ചെയ്തു (ചെയ്തതാണ്) أَنفُسَهُمْ തങ്ങളോട് തന്നെ, അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളോട്, ആത്മാക്കളെ فَمَا أَغْنَتْ എന്നാൽ (എന്നിട്ട്) ധന്യമാക്കിയില്ല, ഉപകരിച്ചില്ല عَنْهُمْ അവർക്ക് آلِهَتُهُمُ അവരുടെ ആരാധ്യൻമാർ, ദൈവങ്ങൾ الَّتِي യാതൊരു يَدْعُونَ അവർ വിളിക്കുന്ന, പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്ന مِن دُونِ കൂടാതെ, പുറമെ اللَّهِ അല്ലാഹുവിനെ مِن شَيْءٍ ഒരു വസ്തുവും (ഒട്ടും) لَمَّا جَاءَ വന്നപ്പോൾ أَمْرُ കൽപന رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ وَمَا زَادُوهُمْ അവർ അവർക്ക് വർദ്ധിപ്പിച്ചതുമില്ല غَيْرَ അല്ലാതെ, ഒഴികെ تَتْبِيبٍ നാശം വരുത്തൽ, നാശമുണ്ടാക്കൽ. ﴾102﴿ وَكَذَٰلِكَ അപ്രകാരമാണ് أَخْذُ പിടുത്തം, പിടിക്കൽ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ إِذَا أَخَذَ അവൻ പിടിക്കുമ്പോൾ, പിടിച്ചാൽ الْقُرَىٰ രാജ്യ

ങ്ങളെ وَهِيَ അവ (ആയിരിക്കെ) ظَالِمَةٌ അക്രമകാരി (കൾ) إِنَّ أَخْذَهُۥٓ നിശ്ചയമായും അവന്റെ പിടുത്തം أَلِيمٌ വേദനയേറിയതാണ് شَدِيدٌ കഠിനമായതാണ്.

അബൂമൂസൽ അശ്അരീ (റ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നബി വചനം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു അക്രമിക്ക് അയവുകൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെ, അവൻ അവനെ പിടിക്കുമ്പോൾ, അവൻ അതിൽ നിന്ന് പതറിപ്പോകുകയില്ല.' പിന്നീട് തിരുമേനി . . . وكذلك أخذ ربك എന്നുള്ള ഈ വചനം ഓതുകയും ചെയ്തു. (ബു; മു)

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ ٱلْءَاخِرَةِ ۚ ذَٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَّهُ ٱلنَّاسُ وَذَٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾

《103》 നിശ്ചയമായും അതിൽ, പരലോക ശിക്ഷയെ ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് (തക്കതായ) ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. അതൊരു ദിവസമത്രെ, അന്നേക്ക് മനുഷ്യർ (മുഴുവനും) ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നതാണ്. അത് (എല്ലാവരും) ഹാജറുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദിവസവുമത്രെ.

وَمَا نُؤَخِّرُهُۥٓ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ ﴿١٠٤﴾

《104》 എണ്ണിക്കണക്കാക്കപ്പെട്ട ഒരു അവധിക്കല്ലാതെ നാം അതിനെ പിന്തിച്ചു (നീട്ടി) വെക്കുന്നുമില്ല.

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِۦ ۚ فَمِنْهُمْ شَقِىٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾

《105》 അത് വന്നെത്തുന്ന ദിവസം, ഒരു വ്യക്തിയും അവന്റെ [അല്ലാഹുവിന്റെ] അനുമതിയോടെയല്ലാതെ സംസാരിക്കുകയില്ല. അപ്പോൾ, അവരിൽ ദുർഭാഗ്യവാൻമാരും സൽഭാഗ്യവാൻമാരുമുണ്ടായിരിക്കും.

《103》 إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം لِمَنْ خَافَ ഭയപ്പെട്ടവർക്ക് عَذَابَ ശിക്ഷയെ الْآخِرَةِ പരലോകത്തെ ذَٰلِكَ يَوْمٌ അത് ഒരു ദിവസമാണ് مَجْمُوعٌ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്ന لَهُ അതിലേക്ക് (അന്നേക്ക്) النَّاسُ മനുഷ്യർ وَذَٰلِكَ يَوْمٌ അത് ഒരു ദിവസവുമാണ് مَشْهُودٌ ഹാജരുണ്ടാകുന്ന (ദൃക്സാക്ഷ്യമുണ്ടാകുന്ന) 《104》 وَمَا نُؤَخِّرُهُ നാം അതിനെ പിന്തിക്കുന്നില്ല, താമസിപ്പിക്കുന്നില്ല إِلَّا لِأَجَلٍ ഒരവധിക്കല്ലാതെ, അവധിവരെയൊഴികെ مَعْدُودٍ എണ്ണപ്പെട്ട (കണക്കാക്കപ്പെട്ട) 《105》 يَوْمَ يَأْتِ അത് വരുന്ന ദിവസം لَا تَكَلَّمُ സംസാരിക്കയില്ല نَفْسٌ ഒരു ആത്മാവും, വ്യക്തിയും, ദേഹവും إِلَّا بِإِذْنِهِ അവന്റെ അനുമതി കൂടാതെ فَمِنْهُمْ അപ്പോൾ അവരിലുണ്ടായിരിക്കും شَقِيٌّ നിർഭാഗ്യവാൻ, പരാജിതൻ, വഴികെട്ടവൻ وَسَعِيدٌ ഭാഗ്യവാനും, വിജയിയും, സൽഭാഗ്യവാനും.

സൽഭാഗ്യവാൻമാരായി വിജയിക്കുന്നവരിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ, ആമീൻ. പ്രവാചകൻമാർ, മലക്കുകൾ, ജിന്നുകൾ, മനുഷ്യർ തുടങ്ങിയ എല്ലാ സൃഷ്ടികളും സമ്മേളിക്കുന്ന ദിവസം എന്നത്രെ يَوْمٌ مَشْهُودٌ (ഹാജറുണ്ടാകുന്നദിവസം) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ആ ദിവസത്തിന്റെ ഗാംഭീര്യതയും, ഗൗരവവും നിമിത്തം അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പ്രത്യേക അനുമതി കൂടാതെ ആർക്കും ഒരക്ഷരം ഉരിയാടുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലാത്ത ഒരു അതിഭയങ്കര ദിവസമായിരിക്കും അത്.

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ شَقُوا۟ فَفِى ٱلنَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾

《106》 എന്നാൽ, ദൗർഭാഗ്യമടഞ്ഞവരാകട്ടെ, (അവർ) നരകത്തിലായിരിക്കും; അവർക്ക് അതിൽ നെടുവീർപ്പും, തേങ്ങിക്കരച്ചിലും ഉണ്ടായിരിക്കും:-

خَـٰلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ ٱلسَّمَـٰوَٰتُ وَٱلْأَرْضُ إِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾

《107》 ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും നിലനിൽക്കുമ്പോഴൊക്കെയും അതിൽ (അവർ) സ്ഥിരവാസികളായിക്കൊണ്ട്; നിന്റെ റബ്ബ് ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ. നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബ് താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് (ശരിക്കും) ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു.

۞ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ سُعِدُوا۟ فَفِى ٱلْجَنَّةِ خَـٰلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ ٱلسَّمَـٰوَٰتُ وَٱلْأَرْضُ إِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ۖ عَطَآءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ ﴿١٠٨﴾

《108》 സൽഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചവരാകട്ടെ, (അവർ) സ്വർഗത്തിലുമായിരിക്കും; ആകാശങ്ങളും, ഭൂമിയും നിലവിലിരിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും അതിൽ (അവർ) സ്ഥിരവാസികളായിക്കൊണ്ട്; നിന്റെ റബ്ബ് ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ; മുറിഞ്ഞുപോകാത്ത ഒരു ദാനമായിക്കൊണ്ട്

《106》 فَأَمَّا എന്നാൽ الَّذِينَ شَقُوا യാതൊരുവർ ദൗർഭാഗ്യമടഞ്ഞവർ, പരാജയപ്പെട്ടവർ فَفِي النَّارِ നരകത്തിലായിരിക്കും لَهُمْ അവർക്കുണ്ടായിരിക്കും فِيهَا അതിൽ زَفِيرٌ ദീർഘശ്വാസം, നെടുവീർപ്പ് وَشَهِيقٌ തേങ്ങിക്കരച്ചിലും, അട്ടഹാസവും 《107》 خَالِدِينَ നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട് فِيهَا അതിൽ مَادَامَتِ നീണ്ടുനിൽക്കു(നിലനിൽക്കു- ഉണ്ടായിരിക്കു)മ്പോൾ (ഒക്കെയും) السَّمَاوَاتُ ആകാശങ്ങൾ وَالأَرْضُ ഭൂമിയും إِلا مَاشَاءَ ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ رَبُّكَ നിന്റെ നാഥൻ إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് فَعَّالٌ (ശരിക്ക്- നന്നായി) പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാണ് لِمَا يُرِيدُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് 《108》 وَأَمَّا എന്നാൽ

ٱلَّذِينَ سُعِدُوا ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചവർ فَفِي ٱلْجَنَّةِ സ്വർഗത്തിലായിരിക്കും خَٰلِدِينَ സ്ഥിരവാസികളായിക്കൊണ്ട് فِيهَا അതിൽ مَادَامَتِ നിലനിൽക്കു (നീണ്ടു നിൽക്കു) മ്പോൾ (എല്ലാം) ٱلسَّمَٰوَٰتُ ആകാശങ്ങൾ وَٱلْأَرْضُ ഭൂമിയും إِلَّا مَا شَآءَ ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ رَبُّكَ നിന്റെ നാഥൻ عَطَآءً ഒരു കൊടുതി, ദാനമായിട്ട് غَيْرَ مَجْذُوذٍ മുറിക്കപ്പെടാത്ത (മുറിഞ്ഞുപോകാത്ത)

നിർഭാഗ്യരായ ദുർജ്ജനങ്ങൾ നരകത്തിലും, സൽഭാഗ്യരായ സജ്ജനങ്ങൾ സ്വർഗത്തിലും സ്ഥിരവാസികളായിരിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞശേഷം, രണ്ടു സ്ഥലത്തും ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും നിലകൊള്ളുന്ന കാലത്തോളം (مَادَامَتِ ٱلسَّمَٰوَٰتُ وَٱلْأَرْضُ) എന്നുകൂടി പറഞ്ഞു അതിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ഒരു കാലത്തും മുറിഞ്ഞുപോകാതെ നിലനിൽക്കുമെന്ന അർത്ഥത്തിൽ 'രാപ്പകൽ വ്യത്യാസപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലം' എന്നും, 'നക്ഷത്രം വെളിപ്പെടുന്ന കാലം' എന്നുമൊക്കെ (مااختلف الليل و النهار، ما بدا كوكب) അറബിഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. അതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാണിതും.

ക്വുർആന്റെയും നബിവചനങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്വർഗീയാനുഗ്രഹങ്ങളും നരകീയ ശിക്ഷാനുഭവങ്ങളും ശാശ്വതമാണെന്നുള്ളതിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് പൊതുവെ യോജിച്ച അഭിപ്രായമാണുള്ളത്. സ്വർഗത്തെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ സ്വർഗവാസികൾ അതിൽ ശാശ്വതരാണെന്ന് (خَٰلِدِينَ فِيهَا) പറഞ്ഞതിനുശേഷം അതിന് അവസാനമില്ലെന്നു കാണിക്കുമാറ് ابدا (എക്കാലവും) എന്നുകൂടി അതിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതായി 5: 122; 9 : 22; 64: 9 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ക്വുർആനിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഇതേ വാക്ക് (ابدا) തന്നെ, നരകത്തെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ 4: 169ലും 72 : 23 ലും കാണാം. ആ നിലക്ക് 107-ാം വചനത്തിലും 108-ാം വചനത്തിലും إِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ (നിന്റെ റബ്ബ് ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം വിവരിക്കുന്നതിൽ ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളായ പണ്ഡിതൻമാർ പല നിലപാടുകളും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. ആ വാക്കിലെ പദങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിലോ, അർത്ഥോദ്ദേശ്യ വിവരണങ്ങളിലോ കേന്ദ്രീകൃതമാണവയെന്ന് പറയാം. പ്രസ്തുത അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളും, അതതിന്റെ തെളിവുകളും വിമർശനങ്ങളും ചുരുക്കി ഉദ്ധരിച്ചാലും അത് കുറേ ദീർഘിച്ചുപോകും. അതിൽ കാര്യമായ പ്രയോജനം കാണുന്നുമില്ല.

നരകത്തെ സംബന്ധിച്ച് മാത്രം പരിപൂർണമായ അർത്ഥത്തിലുള്ള ശാശ്വതത്വം (خلودية) ഇല്ലെന്ന് ചുരുക്കം ചില പണ്ഡിതൻമാർക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്. പ്രധാനമായും ചില യുക്തി ന്യായങ്ങളാണ് അവർക്കുള്ള തെളിവ്. ക്വർആനിലെ ചില വാക്കുകൾ അതിന്നനുസരിച്ച് അവർ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ വാദക്കാർ തന്നെയും അതിന്റെ താൽപര്യവും ഉദ്ദേശവും വിവരിക്കുന്നതിൽ പല അഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. ഇത്തരം വിഷയങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് നേർക്കുനേരെ വ്യക്തമാകുന്നതെന്തോ അത് മാത്രമാണ് നമുക്ക് അവലംബം. അതേ സമയത്ത് നരകശിക്ഷാനുഭവങ്ങൾക്ക് പരിപൂർണ ശാശ്വതത്വം ഉണ്ടാകുന്നതിന് യുക്തിപരമായ കാരണങ്ങൾ തന്നെ ചില പണ്ഡിതൻമാർ വിവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്,

നരകാവകാശികളായ ദുർഭാഗ്യവാൻമാർക്ക് നരകശിക്ഷ നൽകുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമനുസരിച്ച് തന്നെയാണെന്നും, അതിൽ നീതിക്കും ന്യായത്തിനും വിരുദ്ധമായി ഒന്നുമില്ലെന്നും, അതിനെപ്പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്യാൻ ആർക്കും അധികാരമോ അവകാശമോ ഇല്ലെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് 107-ാം വചനത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ (നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബ് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ശരിക്കും ചെയ്യുന്നവനാണ്) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ, സ്വർഗാവകാശികളായ സൽഭാഗ്യവാൻമാർക്ക് നൽകപ്പെടുന്ന സ്വർഗീയജീവിതം ഒരു കാരണവശാലും നഷ്ടപ്പെടുകയില്ലെന്നും അതിന് യാതൊരു വിധ ഹാനിയും നേരിടുകയില്ലെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് 108-ാം വചനത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ عطاء غير مجذوذ (മുറിഞ്ഞുപോകാത്ത ദാനം) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു വാക്യങ്ങളും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമത്രെ.

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَٰؤُلَاءِ ۚ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ ءَابَآؤُهُم مِّن قَبْلُ ۚ وَإِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنقُوصٍ ﴿١٠٩﴾

﴿109﴿ അപ്പോൾ, ഇക്കൂട്ടർ ആരാധിച്ചു വരുന്നതിനെപ്പറ്റി നീ യാതൊരു സംശയത്തിലും ആയിരിക്കരുത്. ഇവരുടെ പിതാക്കൾ മുമ്പ് ആരാധിച്ചിരുന്നതുപോലെയല്ലാതെ ഇവർ ആരാധിക്കുന്നില്ല. [അവരെ ഇവരും അനുകരിക്കുന്നുവെന്നുമാത്രം]

നിശ്ചയമായും നാം, അവരുടെ ഓഹരി (ഒട്ടും) കുറവുവരുത്തപ്പെടാത്ത വിധം അവർക്ക് നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുന്നവരുമാകുന്നു.

﴿109﴿ فَلَا تَكُ അപ്പോൾ നീ ആയിരിക്കരുത് فِي مِرْيَةٍ ഒരു സംശയത്തിലും, തർക്കത്തിൽ مِّمَّا يَعْبُدُ ആരാധിച്ചുവരുന്നതിനെപ്പറ്റി هَٰؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടർ مَا يَعْبُدُونَ അവർ (ഇവർ) ആരാധിക്കുന്നില്ല إِلَّا كَمَا യാതൊന്നുപോലെയല്ലാതെ يَعْبُدُ ആരാധിക്കുന്നു آبَاؤُهُمْ അവരുടെ പിതാക്കൾ مِّن قَبْلُ മുമ്പ് وَإِنَّا നിശ്ചയമായും നാം لَمُوَفُّوهُمْ അവർക്ക് പൂർത്തിയാക്കി (നിറവേറ്റി) കൊടുക്കുന്നവർ തന്നെ نَصِيبَهُمْ അവരുടെ ഓഹരി, പങ്ക് غَيْرَ مَنقُوصٍ ചുരുക്ക (കുറവ് വരുത്ത) പ്പെടാതെ.

നബി തിരുമേനിﷺക്ക് അവരുടെ കാര്യത്തിൽ വല്ല സംശയവും ഉണ്ടായതുകൊണ്ടല്ല നബിﷺയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് 'നീ സംശയത്തിലായിരിക്കരുത്' എന്ന് പറയുന്നത്. മറ്റുള്ളവർ മനസ്സിരുത്തുവാൻ വേണ്ടിയാണത്. അല്ലാഹുവിനെയല്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ അവർ ആരാധിക്കുന്നതിന് യാതൊരു തെളിവും, ന്യായവും അവർക്കില്ലെന്നും, പൂർവ്വികൻമാരെ അന്ധമായി അനുകരിക്കുക മാത്രമാണവർ ചെയ്യുന്നതെന്നും, അതിന്റെ ഫലം അല്ലാഹു അവർക്ക് ശരിക്കും കാട്ടിക്കൊടുക്കുമെന്നുമാണ് പിന്നീട് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

വിഭാഗം - 10

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ فَٱخْتُلِفَ فِيهِ ۗ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِىَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَفِى شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿١١٠﴾

﴿110﴾ മൂസാക്ക് നാം (വേദ) ഗ്രന്ഥം നൽകുകയുണ്ടായി; എന്നിട്ട് അതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടായി.

നിന്റെ റബ്ബിൽനിന്ന് ഒരു വാക്ക് മുൻകഴിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർക്കിടയിൽ തീരുമാനമെടുക്കപ്പെടുമായിരുന്നു. അവരാകട്ടെ, ഇതിനെക്കുറിച്ച് ആശങ്കാ ജനകമായ സംശയത്തിൽ തന്നെയാണ്.

وَإِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَٰلَهُمْ ۚ إِنَّهُۥ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١١﴾

﴿111﴾ നിശ്ചയമായും എല്ലാവരും തന്നെ, അവർക്ക്, അവ(രവ)രുടെ കർമങ്ങൾ [കർമഫലങ്ങൾ] നിന്റെ റബ്ബ് നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. നിശ്ചയമായും അവൻ, അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

﴿110﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا നാം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട് مُوسَى മൂസാക്ക് الْكِتَابَ (വേദ) ഗ്രന്ഥം فَاخْتُلِفَ എന്നിട്ട് ഭിന്നിക്കപ്പെട്ടു, ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടായി فِيهِ അതിൽ وَلَوْلَا ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ كَلِمَةٌ ഒരു വാക്ക്, വാക്യം سَبَقَتْ മുൻകഴിഞ്ഞു مِن رَّبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് لَقُضِيَ തീരുമാനം ചെയ്യപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ وَإِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ لَفِي شَكٍّ സംശയത്തിൽ തന്നെ مِنْهُ അതിനെപ്പറ്റി مُرِيبٍ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്ന, ആശങ്കാജനകമായ, സന്ദേഹപ്പെടുത്തുന്ന ﴿111﴾ وَإِنَّ كُلًّا നിശ്ചയമായും എല്ലാവരും لَمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ അവർക്ക് നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും, നിറവേറ്റാതിരിക്കുകയില്ല رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ് أَعْمَالَهُمْ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ بِمَا يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി خَبِيرٌ സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നവനാണ്, സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയാണ്.

സാരം: ഖുർആനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഈ ഭിന്നിപ്പും നിഷേധവും നടാടെ ഉണ്ടായതല്ല. മുമ്പ് മൂസാ നബി (അ)ക്ക് വേദഗ്രന്ഥം നൽകിയപ്പോൾ അതിനെ സംബന്ധിച്ചും ഇങ്ങനെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിന്നെതിരെ അവസാന നടപടി എടുക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന്ന് പ്രയാസമൊന്നുമില്ല. പക്ഷേ, അത് പരലോകത്ത് വെച്ചായിരിക്കുമെന്ന് അവൻ മുമ്പേ നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചിരിക്കയാണ്. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിപ്പോൾ തന്നെ നടക്കുമായിരുന്നു. എനിയും ഇവർ ഖുർആനെപ്പറ്റി സംശയത്തിലും ആശയക്കുഴപ്പത്തിലുമായിത്തന്നെയിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ ഫലം തികച്ചും അല്ലാഹു അവരെ അനു

ഭവപ്പെടുത്തുക തന്നെ ചെയ്യും. അവരുടെ എല്ലാ ചെയ്തികളും അവൻ കണ്ടറിഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്.

മേൽ വിവരിച്ച ചരിത്ര സംഭവങ്ങളെല്ലാം ഓർമപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് നബിﷺക്കും സത്യ വിശ്വാസികൾക്കും അല്ലാഹു ചില ഉപദേശങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകുന്നു:-

فَٱسْتَقِمْ كَمَآ أُمِرْتَ وَمَن تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا۟ ۚ إِنَّهُۥ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾

﴾112﴿ ആകയാൽ, നിന്നോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ നീയും, നിന്റെ കൂടെ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങിയിട്ടുള്ളവരും (നേരെ) ചൊവ്വായി നിലകൊള്ളുക. നിങ്ങൾ അതിരുവിടുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും, അവൻ [അല്ലാഹു] നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാണ്.

وَلَا تَرْكَنُوٓا۟ إِلَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ فَتَمَسَّكُمُ ٱلنَّارُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِنْ أَوْلِيَآءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾

﴾113﴿ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരിലേക്ക് നിങ്ങൾ ചാഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്യരുത്; എന്നാൽ നരകം നിങ്ങളെ സ്പർശിക്കുന്നതാണ്; അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ യാതൊരു രക്ഷാധികാരികളും നിങ്ങൾക്കില്ലതാനും. (എന്നിരിക്കെ) പിന്നെ, നിങ്ങൾ സഹായിക്കപ്പെടുകയില്ല.

﴾112﴿ فَٱسْتَقِمْ എന്നാൽ, (ആകയാൽ) നീ ചൊവ്വിന് നിലകൊള്ളുക كَمَآ أُمِرْتَ നീ കൽപിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ وَمَن تَابَ മടങ്ങിയ (പശ്ചാത്തപിച്ച)വരും مَعَكَ നിന്റെ കൂടെ وَلَا تَطْغَوْا۟ നിങ്ങൾ അതിര് വിടുക (ധിക്കരിക്കുക)യും അരുത് إِنَّهُۥ നിശ്ചയമായും അവൻ بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി بَصِيرٌ കാണുന്ന (കണ്ടറിയുന്ന)വനാണ്. ﴾113﴿ وَلَا تَرْكَنُوٓا۟ നിങ്ങൾ ചായരുത്, തുനിയരുത്, ചരിയരുത് إِلَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ അക്രമം ചെയ്തവരിലേക്ക് فَتَمَسَّكُمُ എന്നാൽ നിങ്ങളെ സ്പർശിക്കുന്നതാണ് ٱلنَّارُ നരകം, അഗ്നി وَمَا لَكُم നിങ്ങൾക്ക് ഇല്ലതാനും مِّن دُونِ കൂടാതെ, പുറമെ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിനെ, അല്ലാഹുവിന്ന് مِنْ أَوْلِيَآءَ രക്ഷാകർത്താ(ബന്ധു- കാര്യ കർത്താ)ക്കളിൽനിന്ന് (ആരും) ثُمَّ പിന്നെ (അതിന് പുറമെ) لَا تُنصَرُونَ നിങ്ങൾ സഹായിക്കപ്പെടുകയില്ല.

'നിന്റെ കൂടെ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങിയവർ' എന്ന് പറഞ്ഞത് ശിർക്കിൽ നിന്നും ദുർമാർഗത്തിൽ നിന്നും പശ്ചാത്തപിച്ച, തൗഹീദിലേക്കും സൻമാർഗത്തിലേക്കും മടങ്ങിയ സത്യവിശ്വാസികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. അതിപ്രധാനമായ മൂന്ന് നിർദ്ദേശങ്ങൾ

അല്ലാഹു ഈ വചനം മുഖേന നൽകിയിരിക്കുന്നു.

(1) കൽപിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ നേർക്കുനേരെ നിലകൊള്ളണം. വിശ്വാസപരമായും, ആചാരാനുഷ്ഠാനപരമായുമുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ക്വുർആൻ മൂലമോ, മറ്റുള്ള വഹ്‌യുകൾ മൂലമോ ലഭിക്കുന്ന നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ ശരിക്കും പാലിക്കണമെന്ന് സാരം. സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ക്വുർആനും നബിﷺയുടെ സുന്നത്തും മുറുകെ പിടിക്കണമെന്നും താൽപര്യമായിരിക്കും.

(2) അതിര് വിടാതിരിക്കണം. അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും ഓരോ കാര്യത്തിലും നിശ്ചയിച്ചു തന്നിട്ടുള്ള പരിധിക്കപ്പുറം കടന്നു സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങൾക്കോ, പരപ്രേരണകൾക്കോ വശംവദരായിപ്പോകരുതെന്ന് സാരം. മത തത്വങ്ങൾക്കും നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾക്കും നിരക്കാത്ത നിയമങ്ങളും, വ്യാഖ്യാനങ്ങളും, അനുകരണങ്ങളുമെല്ലാം അതിരുകവിയലിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

(3) അക്രമികളിലേക്ക് ചാഞ്ഞുപോകരുത്. അവിശ്വാസികൾ, അനിസ്‌ലാമികമായ താൽപര്യങ്ങൾ വെച്ചുപുലർത്തുന്നവർ, അനാചാര ദുരാചാരങ്ങളിൽ മുഴുകിയവർ എന്നിങ്ങിനെയുള്ളവരുമായി അനുഭാവവും, അനുനയവും സ്വീകരിക്കരുതെന്ന് സാരം. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം അതിന്റെ ഫലം രക്ഷയില്ലാത്ത നരകശിക്ഷയാണെന്നും, ആ അക്രമികളാരും തന്നെ നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കുവാനുണ്ടാകുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു പ്രത്യേകം താക്കീതും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഈ മൂന്ന് മൗലിക നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കുശേഷം, അനുഷ്ഠാനപരമായി സത്യവിശ്വാസികൾ സദാ മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന ചില പ്രധാന വിഷയങ്ങൾ ഓർമിപ്പിക്കുന്നു:-

وَأَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ طَرَفَيِ ٱلنَّهَارِ وَزُلَفًا مِّنَ ٱلَّيۡلِۚ

﴾114﴿ പകലിന്റെ രണ്ട് വക്കിലും, രാത്രിയിൽ നിന്ന് (പകലിനോട്) അടുത്ത വേളകളിലും നീ നമസ്കാരം നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുക.

إِنَّ ٱلۡحَسَنَٰتِ يُذۡهِبۡنَ ٱلسَّيِّـَٔاتِۚ ذَٰلِكَ ذِكۡرَىٰ لِلذَّٰكِرِينَ ﴿١١٤﴾

നിശ്ചയമായും, നന്മകൾ തിന്മകളെ പോക്കി [അകറ്റി]ക്കളയുന്നതാണ്. ഇത്, ഓർമിക്കുന്നവർക്ക് (ഓർമിക്കുവാൻ) വേണ്ടിയുള്ള ഒരു ഉപദേശമാകുന്നു.

﴾114﴿ وَأَقِمِ നീ നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുക الصَّلَاةَ നമസ്കാരം طَرَفَيِ രണ്ട് തലപ്പത്ത്, ഓരത്ത്, വക്കത്ത്, അറ്റത്ത് النَّهَارِ പകലിന്റെ وَزُلَفًا അടുത്ത സമയങ്ങളിലും مِنَ اللَّيْلِ രാത്രിയിൽ നിന്ന്, إِنَّ الْحَسَنَاتِ നിശ്ചയമായും നന്മകൾ يُذْهِبْنَ അവ പോക്കി (നീക്കി)ക്കളയുന്നു السَّيِّئَاتِ തിന്മകളെ ذَٰلِكَ അത് (ഇത്) ذِكْرَىٰ ഉപദേശമാണ്, സ്മരണയാണ് لِلذَّاكِرِينَ ഓർമിക്കുന്ന (സ്മരിക്കുന്ന)വർക്ക്.

وَٱصۡبِرۡ فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿١١٥﴾

﴾115﴿ ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്തു കൊള്ളുക. (കാരണം) നിശ്ചയമായും, സൽഗുണം ചെയ്യുന്നവരുടെ പ്രതിഫലത്തെ അല്ലാഹു പാഴാക്കുകയില്ല.

﴾115﴿ وَاصْبِرْ ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുക فَإِنَّ اللَّهَ എന്നാൽ (കാരണം) നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لَا يُضِيعُ അവൻ പാഴാക്കുക (വെറുതെയാക്കുക)യില്ല أَجْرَ പ്രതിഫലത്തെ الْمُحْسِنِينَ നന്മ (പുണ്യം- സൽഗുണം- സുകൃതം) ചെയ്യുന്നവരുടെ.

മാനസികവും, വാചികവും, ശാരീരികവുമായ വിനയാർപ്പണങ്ങൾ അടങ്ങിയതും, അനുഷ്ഠാന കർമങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനമായതുമായ ഒരു ആരാധനാ കർമമത്രെ നമസ്കാരം. ചില പ്രത്യേക കാരണങ്ങളെ മുൻനിറുത്തി ചുരുക്കം ചില സന്ദർഭങ്ങളിലും, സ്ഥലങ്ങളിലും അത് നിർവഹിക്കപ്പെട്ടുകൂടാ എന്ന് ഹദീഥുകളിൽ വിലക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവയല്ലാത്ത ഏതവസരങ്ങളിലും മനുഷ്യന് ചെയ്യാനുള്ള ഏറ്റവും മഹത്തായൊരു പുണ്യകർമമത്രെ നമസ്കാരം. അഞ്ചുനേരത്തെ നമസ്കാരം മാത്രമേ നിർബന്ധമായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളുവെന്ന് മാത്രം. നമസ്കാര കർമത്തിന് കൂടുതൽ ഉപയുക്തവും അനുയോജ്യവുമായ സമയം, രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും, രാത്രിയിലെ ഏതാനും സമയവുമാണെന്ന് ഇവിടെയെന്നപോലെ, (17: 78; 20: 130; 50: 39, 40; 76: 25, 26 മുതലായവ) വേറെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഓരോ സ്ഥലത്തും ഉപയോഗിച്ച വാക്കുകളിൽ കുറെയൊക്കെ വ്യത്യാസം കാണുമെങ്കിലും പ്രകൃതിപരമായ മാറ്റങ്ങൾ, മനുഷ്യന്റെ ചുറ്റുപാടുകളിലും, ജീവിതക്രമങ്ങളിലും മറ്റുമുണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ പലതും പരിഗണിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടാണ് ആ സമയങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു പ്രത്യേകത കൽപിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് അൽപം ചിന്തിച്ചാൽ ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാം. (ഇത് സംബന്ധിച്ച് താഴെ വരുന്ന സൂറത്തുകളിൽ ചിലതെല്ലാം വിവരിക്കുന്നുണ്ട്)

നിലവിലുള്ള അഞ്ച് നിർബന്ധ നമസ്കാരങ്ങളുടെ നിയമപരമായ സമയനിർണയമല്ല ഈ വചനങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം. എങ്കിലും അതിനാസ്പദമായ ഒരടിസ്ഥാനം ഈ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുതാനും. പകലിന്റെ തുടക്കം ഇസ്‌ലാമിക ദൃഷ്ട്യാ പ്രഭാതം മുതൽക്കാണുള്ളത്. ഉച്ചവരെയുള്ള സമയം 'രാവിലെ'യിലും, ഉച്ചമുതൽ സന്ധ്യവരെയുള്ള സമയം 'വൈകുന്നേര'ത്തിലും ഉൾപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ, സ്വുബ്ഹ്നമസ്കാരം പകലിന്റെ ആദ്യത്തിലും, അസ്ർ നമസ്കാരം അതിന്റെ അന്ത്യത്തിലുമാണുള്ളത്. മഗ്‌രിബും, ഇശാഉമാകട്ടെ, പകലിനോടടുത്ത് നിൽക്കുന്ന രാത്രിവേളയിലും. ദ്വുഹ്‌റിന്റെ സമയം ഉച്ചക്കുശേഷമായതുകൊണ്ട് അത് വൈകുന്നേരത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താം. സൂറത്ത്- റൂമിലെ ആയത്തിൽ, രാവിലെയും, വൈകുന്നേരവും, സായാഹ്നത്തിലും, മദ്ധ്യഹ്നത്തിലും എന്ന് കൂടി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും സ്മരണീയമാകുന്നു. (റൂം: 17, 18)

ക്ഷമയെക്കുറിച്ചുള്ള കൽപന ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക വിഷയത്തിലുള്ള ക്ഷമയെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതല്ല. വിശാലാർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു പൊതുകൽപനയാണത്. അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളും, വിധിവിലക്കുകളും പാലിക്കുന്നതിൽ അനുഭ

വപ്പെടുന്ന എല്ലാ വിഷമങ്ങളിലും, ശത്രുക്കൾമൂലമോ, മറ്റുതരത്തിലുള്ള കാരണങ്ങളാലോ ഉണ്ടായിത്തീരുന്ന എല്ലാ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളിലും ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളേണ്ടതുണ്ട്.

إِنَّ الْحَسَنَاتِ.... (നിശ്ചയമായും നന്മകൾ തിന്മകളെ പോക്കിക്കളയുന്നു) എന്ന വാക്യം വളരെ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ഒരു തത്വമാകുന്നു. നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുവാൻ കൽപിച്ചതിനെത്തുടർന്നാണ് ഈ തത്വം അല്ലാഹു ഓർമിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, പുണ്യകർമങ്ങൾ പൊതുവിലും, നമസ്കാരം പ്രത്യേകിച്ചും തിന്മകളെ അകറ്റിക്കളയുമെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. മനുഷ്യന്റെ പക്കൽ പാപവും പാകപ്പിഴവും വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹുവിനറിയാമല്ലോ. എന്നാൽ തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ ചെയ്തുപോയത് കൊണ്ട് നിരാശപ്പെടേണ്ടതില്ല; കഴിയുന്നത്രെ നന്മകൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നാൽ ആ തിന്മകളുടെ കുറ്റം നീങ്ങിപ്പോകും: അല്ലാഹു അത് പൊറുത്തുതരും എന്നാണ് അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നത്. നബിﷺ അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ള ചില ഹദീഥുകൾ ഇവിടെ ഓർമിക്കുന്നത് അവസരോചിതമായിരിക്കും:-

1. 'നീ എവിടെയായിരുന്നാലും അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക. തിന്മയെത്തുടർന്ന് നന്മചെയ്യുകയും ചെയ്യുക. എന്നാൽ, അത് അതിനെ മായിച്ചുകളയും. ജനങ്ങളോട് നല്ല സ്വഭാവത്തിൽ പെരുമാറുകയും ചെയ്യുക.' (അ.)

2. 'അഞ്ചു നമസ്കാരങ്ങൾ, ഒരു ജുമുഅഃ അടുത്ത ജുമുഅഃ വരെ, ഒരു റമദാൻ അടുത്ത റമദാൻ വരെ, ഇവയെല്ലാം അതിനിടയിലുള്ള പാപങ്ങളെ പൊറുപ്പിക്കുന്നവയാകുന്നു. മഹാപാപങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം.' (മു.)

3. 'ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ) പറയുന്നു: ഒരാൾ ഒരു (അന്യ) സ്ത്രീയെ ചുംബിച്ചു. അയാൾ നബിﷺയുടെ അടുക്കൽ വന്ന് ആ വിവരം അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ, ...وَأَقِمِ الصَّلَاةَ എന്നുള്ള (ഈ) വചനം അവതരിച്ചു. ആ പുരുഷൻ ചോദിച്ചു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, ഇത് എനിക്ക് (മാത്രമു)ള്ളതാണോ?' നബിﷺ പറഞ്ഞു: 'എന്റെ സമുദായത്തിന് മുഴുവനുമുള്ളതാണ്.' (ബു; മു; അ; തി; ന; ജ.)

4. അൽപം ദീർഘമായ ഒരു നബി വചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു. 'നിശ്ചയമായും, തിന്മയായതിനെ തിന്മയായതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു മായിച്ചു കളയുകയില്ല. എങ്കിലും തിന്മയെ നന്മകൊണ്ട് അവൻ മായിക്കും. ദുഷിച്ചത് ദുഷിച്ചതിനെ മായിക്കുകയില്ല.' (അ.)

5. റസൂൽﷺ ചെയ്തുവന്നിരുന്നതുപോലെ വുദ്വൂ ചെയ്തു കാണിച്ചശേഷം ഉഥ്മാൻ (റ) ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി: റസൂൽﷺ ഇപ്രകാരം വുദ്വൂ ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഞാൻ ഈ ചെയ്തപ്രകാരം വുദ്വൂ ചെയ്ത് ആരെങ്കിലും തന്റെ സ്വന്തത്തോട് ഒന്നും സംസാരിക്കാതെ (ഏകാഗ്രതയോടെ) രണ്ട് റക്അത്ത് (സുന്നത്ത്) നമസ്കരിക്കുന്ന പക്ഷം മുൻ ചെയ്ത പാപങ്ങൾ പൊറുക്കപ്പെടുന്നതാണ്.' (ബു; മു)

നന്മകൾ മൂലം തിന്മകൾ പൊറുക്കപ്പെടുമെന്ന് പറഞ്ഞത് മഹാപാപങ്ങളല്ലാത്ത തിൻമകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് മേൽ ഉദ്ധരിച്ച ഹദീഥുകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. അത് കൊണ്ടാണ്, ചെറുപാപങ്ങൾ മാത്രമാണ് സൽക്കർമങ്ങൾ മൂലം പൊറുക്കപ്പെടുകയെന്നും, വലിയ പാപങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം പശ്ചാത്താപം (തൗബഃ) തന്നെ വേണമെന്നും പല മഹാൻമാരും പറഞ്ഞു കാണുന്നതും.

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ ٱلْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ أُو۟لُوا۟ بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْفَسَادِ فِى ٱلْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنجَيْنَا مِنْهُمْ ۗ وَٱتَّبَعَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مَآ أُتْرِفُوا۟ فِيهِ وَكَانُوا۟ مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾

﴿116﴾ എന്നാല്‍, നിങ്ങള്‍ക്ക് മുമ്പുള്ള (ആ) തലമുറകളില്‍ നിന്നും എന്തുകൊണ്ടുണ്ടായില്ല? ഭൂമിയില്‍ കുഴപ്പം (ഉണ്ടാക്കുന്നതിനെ) സംബന്ധിച്ച് (ജനങ്ങളെ) വിരോധിക്കുന്ന (നല്ല) പാരമ്പര്യമുള്ളവര്‍! (അതെ) അവരില്‍നിന്ന് നാം രക്ഷപ്പെടുത്തിയവരില്‍പെട്ട അല്‍പം ആളുകളല്ലാതെ. അക്രമം പ്രവര്‍ത്തിച്ചവര്‍, യാതൊന്നില്‍ തങ്ങള്‍ക്ക് സുഖലോലുപത നല്‍കപ്പെട്ടുവോ അതിനെ പിന്‍പറ്റുകയും ചെയ്തു; അവര്‍ കുറ്റവാളികളുമായിരുന്നു.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ ٱلْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

﴿117﴾ വല്ല അക്രമവും നിമിത്തം നിന്റെ റബ്ബ് രാജ്യങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുകയുണ്ടാവില്ല, അവയിലെ ആള്‍ക്കാര്‍ നല്ലത് പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നവരായിരിക്കെ.

﴿116﴾ فَلَوْلَا كَانَ എന്നാല്‍ (അപ്പോള്‍) എന്തുകൊണ്ടുണ്ടായില്ല, ഉണ്ടായിരുന്നുകൂടേ مِنَ الْقُرُونِ തലമുറകളില്‍ നിന്നും مِن قَبْلِكُمْ നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ള أُولُو بَقِيَّةٍ അവശിഷ്ടമുള്ള (പാരമ്പര്യമുള്ള)വര്‍ (നല്ലവര്‍) يَنْهَوْنَ വിരോധിക്കുന്ന عَنِ الْفَسَادِ കുഴപ്പത്തെപ്പറ്റി, നാശത്തെ സംബന്ധിച്ച് فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയില്‍ إِلَّا قَلِيلًا അല്‍പം ആളുകളൊഴികെ مِمَّنْ أَنجَيْنَا നാം രക്ഷപ്പെടുത്തിയവരില്‍ പെട്ട مِنْهُمْ അവരില്‍ നിന്ന് وَاتَّبَعَ പിന്‍പറ്റുകയും ചെയ്തു الَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം പ്രവര്‍ത്തിച്ചവര്‍ مَا യാതൊന്നിനെ أُتْرِفُوا അവര്‍ക്ക് സുഖലോലുപത (ആഡംബരത്വം) നല്‍കപ്പെട്ടു فِيهِ അതില്‍ وَكَانُوا അവരായിരുന്നുതാനും مُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികള്‍, മഹാപാപികള്‍. ﴿117﴾ وَمَا كَانَ ആകുകയില്ല, ഉണ്ടാവില്ല رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ് لِيُهْلِكَ നശിപ്പിക്കുവാന്‍, നശിപ്പിക്കുക الْقُرَىٰ രാജ്യങ്ങളെ بِظُلْمٍ വല്ല അക്രമവും നിമിത്തം, അക്രമമായിട്ട് وَأَهْلُهَا അവയിലെ ആള്‍ക്കാരാകട്ടെ, ആള്‍ക്കാരായിരിക്കെ مُصْلِحُونَ നന്മ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്ന (നല്ലതു ചെയ്യുന്ന) വരാണ്.

മുമ്പ് വിവരിച്ച പ്രകാരം പല രാജ്യങ്ങളിലെയും ജനങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുമാറുള്ള പൊതു ശിക്ഷകള്‍ ബാധിക്കുവാനുള്ള കാരണം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്. സാരം ഇങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കാം: ശിക്ഷക്ക് വിധേയരായ ആ തലമുറകളൊക്കെ നാട്ടില്‍ കുഴപ്പവും അക്രമവും ഉണ്ടാകുന്നത് തടയുമാറുള്ള നല്ല പാരമ്പര്യം- അഥവാ അതിനുള്ള വിവേകബുദ്ധിയും

തന്റേടവും- ഉള്ളവരായിരുന്നില്ല. അതാണവരൊക്കെ നാശത്തിന് വിധേയരാകുവാൻ കാരണം. വളരെ കുറഞ്ഞ ആളുകൾ അങ്ങനെയുള്ളവർ ഉണ്ടായിരുന്നത് ശരിയാണ്. ഓരോ ജനതയും നശിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, പ്രവാചകൻമാരൊന്നിച്ച് രക്ഷപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചുരുക്കം ചില സത്യവിശ്വാസികളായിരുന്നു അത്. അവർ എണ്ണത്തിലെന്നപോലെ ശക്തിയിലും സ്വാധീനത്തിലും ക്ഷയിച്ചവരായിരിക്കുമല്ലോ. നേരെമറിച്ച് അക്രമത്തിന്റെയും കുഴപ്പത്തിന്റെയും ആൾക്കാരാകട്ടെ, ബഹുഭൂരിപക്ഷമുള്ളവരും, പ്രതാപവും ശക്തിയുമുള്ളവരുമായിരിക്കും. അവർ തങ്ങളുടെ സുഖാഡംബരങ്ങളിലും, ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങളിലും ലയിച്ചുപോയിരിക്കയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ, നാട്ടിൽ നന്മയും നെറിയും വരുത്തുന്നതിന് പകരം തിന്മയും അക്രമവുമായിരിക്കും അവർ പരത്തുക. ഇങ്ങനെയാണവർ ശിക്ഷക്ക് പാത്രമായിത്തീരുന്നത്. ഇതാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിലടങ്ങിയ ആശയം.

രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാണ്: രാജ്യക്കാർ പൊതുവെ നന്മയും നെറിയും പാലിക്കുന്നവരായിരിക്കുമ്പോൾ അവരിൽ നിന്ന് വല്ല അക്രമവും- ശിർക്കോ മറ്റോ- ഉണ്ടായാൽ തന്നെയും അല്ലാഹു രാജ്യക്കാരെ ഒന്നാകെ നശിപ്പിക്കുകയില്ല. രാജ്യക്കാർ കുഴപ്പത്തിലും അക്രമങ്ങളിലും അതിരുകവിയുമ്പോഴല്ലാതെ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ നടപടിച്ചട്ടങ്ങളിൽപെട്ടതുമല്ല.

وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ ٱلنَّاسَ أُمَّةً وَٰحِدَةً ۖ وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٨﴾

﴿118﴾ നിന്റെ റബ്ബ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, മനുഷ്യരെ അവൻ ഒരേ സമുദായമാക്കുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. അവർ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരായിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നതാണ്;

إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ ۚ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ ۗ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ ٱلْجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾

﴿119﴾ -നിന്റെ റബ്ബ് കരുണ ചെയ്തവരൊഴികെ. [അവർ ഭിന്നിക്കുകയില്ല] അതിനുവേണ്ടിയാണ് അവരെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചതും. നിന്റെ റബ്ബിന്റെ വാക്ക് പൂർത്തിയാകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'ജിന്നുകളിൽ നിന്നും, മനുഷ്യരിൽ നിന്നുമെല്ലാം (തന്നെ) 'ജഹന്നമി' നെ [നരകത്തെ] നിശ്ചയമായും നാം നിറക്കുന്നതാണ്' എന്ന്!

﴿118﴾ وَلَوْ شَاءَ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ് لَجَعَلَ അവൻ ആക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു النَّاسَ മനുഷ്യരെ أُمَّةً ഒരു സമുദായം وَاحِدَةً ഒരേ, ഏക وَلَا يَزَالُونَ അവർ ആയിക്കൊണ്ടേയിരിക്കയും ചെയ്യും, (വിട്ടുമാറാതെയുമിരിക്കുന്നു) مُخْتَلِفِينَ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരായിക്കൊണ്ട്, വ്യത്യസ്തരായിട്ട്, ഭിന്നിച്ചവരായി. ﴿119﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ കരുണ ചെയ്തവരൊഴികെ رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ് وَلِذَٰلِكَ അതിനുവേണ്ടി (തന്നെ), അതിനായിട്ടു

മാണ് خَلَقَهُمْ അവൻ അവരെ സൃഷ്ടിച്ചു, സൃഷ്ടിച്ചത് وَتَمَّتْ പൂർത്തിയാകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു كَلِمَةُ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ വാക്ക് (വാക്യം) لَأَمْلَأَنَّ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിറക്കും جَهَنَّمَ ജഹന്നമിനെ (നരകത്തെ) مِنَ الْجِنَّةِ ജിന്നുകളിൽ നിന്നും, ജിന്നുകളാലും وَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ നിന്നും, മനുഷ്യരാലും أَجْمَعِينَ എല്ലാം.

ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ആശയങ്ങൾ ഇങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കാം: (1) മനുഷ്യവർഗം മുഴുവനും എല്ലാ കാലത്തും ഒരേ വിശ്വാസാദർശങ്ങളും നടപടിക്രമങ്ങളും സ്വീകരിച്ചു വരുന്ന ഒരേ സമുദായമായിരിക്കുവാനാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ, അതങ്ങിനെത്തന്നെ ആകുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അങ്ങനെ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടാണവർ പല തരക്കാരും വിഭാഗക്കാരുമായിത്തീർന്നത്. أُمَّةً وَاحِدَةً (ഒരേ സമുദായം) എന്നത് കൊണ്ട് ഇവിടെ വിവക്ഷ സൻമാർഗത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്ന സമുദായം (أمة هداية) എന്നായിരിക്കുവാനാണ് കൂടുതൽ സാധ്യത. കാരണം, 'നിന്റെ റബ്ബ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഭൂമിയിലുള്ളവർ മുഴുവനും വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നു.' (യൂനുസ് 99) എന്നും, നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എല്ലാ ഓരോ ദേഹത്തിനും– അഥവാ ആൾക്കും– അതിന്റെ നേർമാർഗം നാം നൽകുമായിരുന്നു' (സജദഃ 13) എന്നും ' അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ അവരെ– മനുഷ്യരെ– നേർമാർഗത്തിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുമായിരുന്നു. ' (അൻആം 35, 149) എന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഇതിന് വിവക്ഷ നൽകുന്നത് ദുർമാർഗത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സമുദായം (أمة ضلالة) എന്നത്രെ. ഇവർക്കും ചില ന്യായങ്ങൾ ഇല്ലാതില്ല. രണ്ടായാലും അല്ലാഹു അങ്ങനെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, മനുഷ്യർ ഈ രണ്ടിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരർത്ഥത്തിലുള്ള ഏക സമുദായമല്ലെന്നും തീർച്ചതന്നെ. (സൂഃ ശൂറാ 8 ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇത് സംബന്ധിച്ച് വിവരിച്ചത് നോക്കുക) ഏതായാലും– ചില ആളുകൾ പറയുന്നത് പോലെ– അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ നിങ്ങളെ പക്ഷിമൃഗാദികളെപ്പോലെ ഒരേ പ്രകൃതിജീവിതം നയിക്കുന്നവരാക്കുമായിരുന്നുവെന്നല്ല അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. മനുഷ്യൻ ഒരേ സമുദായമല്ലെങ്കിൽ, പിന്നെ അവരുടെ സ്ഥിതിയെന്താണ്? അതാണ് അടുത്ത വാക്യത്തിലുള്ളത്.

(2) മനുഷ്യർ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അഥവാ, ഭിന്നമായ വിശ്വാസാദർശങ്ങളും, ആചാര നടപടികളും സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് പല മതക്കാരും സമുദായക്കാരുമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ഭിന്നിപ്പ് മനുഷ്യാരംഭം തൊട്ടുതന്നെ ഉണ്ടായതല്ല. തുടക്കത്തിൽ എല്ലാവരും ഒരേ സമുദായക്കാരായിത്തന്നെ ഇരുന്നിരുന്നു. 2: 213 ലും, 10: 19 ലും കാണാവുന്നതുപോലെ, പിന്നീട് കാലക്രമത്തിൽ ഭിന്നസമുദായങ്ങളായി മാറുകയാണുണ്ടായത്. സത്യത്തിന്റെ മാർഗം ഒന്നുമാത്രവും, അസത്യത്തിന്റെ മാർഗങ്ങൾ പലതുമാകക്കൊണ്ട് ഈ ഭിന്നകക്ഷികളിൽ ഒന്നുമാത്രം ശരിയായ കക്ഷിയും മറ്റുള്ളതെല്ലാം തെറ്റായ കക്ഷിയും ആയിരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. അതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകൻമാരും ദിവ്യദൗത്യങ്ങളും മുഖേന അല്ലാഹു അതതുകാലങ്ങളിൽ മനുഷ്യർക്ക് നൽകുന്ന മാർഗം ഏതോ അത് സ്വീകരിച്ചവർ മാത്രമായിരിക്കും നേർമാർഗത്തിന്റെ ഏകകക്ഷി. അതിനെതിരെ ഭിന്നിച്ചവരെല്ലാം പിഴച്ച കക്ഷികളും. 'വേദക്കാർ എഴുപത്തിരണ്ട് കക്ഷികളായി പിരിഞ്ഞു. എന്റെ സമുദായം എഴുപത്തിമൂന്ന് കക്ഷികളായി പിരിയും; അവരിൽ ഒന്നുമാത്രമായിരിക്കും രക്ഷപ്പെട്ട കക്ഷി; ഞാനും എന്റെ സ്വഹാബികളും സ്വീകരിച്ച മാർഗം സ്വീകരിക്കുന്നവരാണ് അവർ' എന്ന് ഹദീഥുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതും

ആ ഏകകകക്ഷിയെയാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇതേ കക്ഷിയെ ഉദ്ദേശിച്ചുതന്നെയാണ് الا من رحم ربك(നിന്റെ റബ്ബ് കരുണ ചെയ്തവരൊഴികെ) എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നതും.

(3) അല്ലാഹു കരുണചെയ്തവരൊഴിച്ചു മറ്റുള്ളവരെല്ലാം ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണെന്ന് പറഞ്ഞശേഷം, അതിനുവേണ്ടിയാണ് അവരെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതും (ولذلك خلقهم) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ 'അതിന്നുവേണ്ടി' (لذلك) എന്ന സൂചനാനാമം ഏതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചതാണെന്നുള്ളതിൽ ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങളുള്ളതുകൊണ്ട് ആ വാക്യം രണ്ടുമൂന്ന് പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിന് വേണ്ടിയാണ് അവരെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. എങ്കിലും അധികമാളുകളും ഭിന്നിപ്പ് നിമിത്തം കാരുണ്യത്തിനർഹരല്ലാതാവുകയാണുണ്ടായത് എന്നാണ് ഒരു വ്യാഖ്യാനം. മുജാഹിദ്, ദ്വഹ്ഹാക്, ക്വത്താദഃ (റ) മുതലായവരുടെ വ്യാഖ്യാനമാണിത്. 'എന്നെ ആരാധിക്കുവാൻ വേണ്ടിയല്ലാതെ ജിന്നുകളെയും മനുഷ്യരെയും ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല'(وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ. എന്നിട്ട് പലരും അവനെ ആരാധിക്കുന്നില്ല. പലരും അവനോടൊപ്പം മറ്റു ചിലതിനെയും ആരാധിക്കുന്നു. അതുപോലെയുള്ള ഒരു വാക്യമാണിതും എന്നാണവർ പറയുന്നത്. ഭിന്നിപ്പിനും കാരുണ്യത്തിനും വേണ്ടി-അഥവാ ഭിന്നിക്കാതെ കാരുണ്യത്തിനർഹമായിത്തീരുകയും, ഭിന്നിച്ച് കാരുണ്യത്തിനർഹരല്ലാതായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്ന രണ്ടുതരക്കാർ ഉണ്ടായിത്തീരുവാൻ വേണ്ടി- യാണ് മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നത്രെ രണ്ടാമത്തെ വ്യാഖ്യാനം. ഇബ്നുജരീർ (റ) മുതലായ ചിലർ ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിനാണ് മുൻഗണന നൽകിയിരിക്കുന്നത്. സ്വർഗാവകാശികളായ സൻമാർഗികളും, നരകാവകാശികളായ ദുർമാർഗികളും ഉണ്ടാകുമെന്ന് അല്ലാഹുവിന് മുമ്പേ അറിയാവുന്നതും അതവന്റെ മുന്നേയുള്ള വിധി നിശ്ചയങ്ങളിൽ പെട്ടതുമാണല്ലോ എന്നുള്ളതാണ് ഇതിനാധാരം.

കൂടുതൽ വ്യക്തമായി തോന്നുന്നതും, അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും സ്വീകരിച്ചു വരുന്നതുമായ മൂന്നാമത്തെ അഭിപ്രായം ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിനുവേണ്ടി മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നാകുന്നു. മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചതിന്റെ ലക്ഷ്യവും യുക്തിയും ഭിന്നിപ്പാണെന്നല്ല ഇതിന്റെ അർത്ഥം. മനുഷ്യരുടെ കലാശം ഭിന്നിപ്പിലാണ് എത്തിച്ചേരുന്നത് എന്നത്രെ. അഥവാ ഒരാൾ ഒരു വഴിക്കുപോകുമ്പോൾ വഴിമദ്ധ്യെയുള്ള ഒരു കിണറ്റിൽ വീണ് മരണപ്പെട്ടാൽ, 'അവൻ മരിക്കുവാനാണ് ആ വഴിക്കുപോയത്' എന്ന് പറയാറുള്ളതുപോലെ ഒരു പ്രയോഗമാണിത് എന്ന് സാരം. (*) മലക്കുകളെപ്പോലെ നന്മ ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമാറുള്ള ശുദ്ധപ്രകൃതിയോടയല്ല, മനുഷ്യരെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. നന്മയും തിന്മയും തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള വിവേചന ബുദ്ധിയും, അതിനാവശ്യമായ മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങളും, അതോടൊപ്പം തന്നെ അവയിൽ ഇഷ്ടമുള്ളത് സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള ഇച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകിക്കൊണ്ടാണ് മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. വാസന, വീക്ഷണം, ചിന്താഗതി ആദിയായ കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം മനുഷ്യർ ഒരേ തരക്കാരല്ല, വ്യത്യസ്തസ്വഭാവക്കാരാകുന്നു. തങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച ഇച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി നല്ല മാർഗം സ്വീകരിക്കുന്ന വിശുദ്ധൻമാരും അതിൽ നിന്ന് ഭിന്നിച്ചു ചീത്തമാർഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്ന അശുദ്ധൻമാരും തമ്മിൽ വേർതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് മനുഷ്യന് ഈ

(*) بغى ان اللام فى ولذلك للغاية لا للتعليل ه

പ്രകൃതിവിശേഷം അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുന്നത്. (ليمتز الله الخبيث من الطيب) ഈ യാഥാർത്ഥ്യമാണ് ഈ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം ഈ ചെറുവാക്യത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. മേലുദ്ധരിച്ച രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങളും പരിശോധിച്ചാൽ അവയും അവസാനം ചെന്നെത്തുന്നത് ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്ക് തന്നെയാണെന്ന് കാണാം. അടുത്ത വാക്യവും, താഴെ കാണുന്ന ഉദ്ധരണികളും ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിന് കൂടുതൽ വ്യക്തതയും ബലവും നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

(4) ജിന്നുകളെയും മനുഷ്യരെയുംകൊണ്ട് നരകത്തെ നിറക്കുന്നതാണെന്നും അല്ലാഹു മുമ്പേ നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നു. ആ നിശ്ചയം ഇത് മുഖേന- അതെ, ഭിന്നിപ്പ് മുഖേന- മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ച് പൂർത്തിയായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് അവസാനം പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ പ്രകൃതി വിശേഷതയോടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മനുഷ്യരിൽ നല്ലവരും ദുഷിച്ചവരും ഉണ്ടായിത്തീരുകയും, അങ്ങനെ സ്വർഗത്തിനും നരകത്തിനും അർഹരായ രണ്ട് തരം ആൾക്കാർ അവരിൽനിന്ന് ഉരുത്തിരിയുകയും ചെയ്യുക അനിവാര്യമാണല്ലോ. ആദം നബി (അ) ക്ക് സുജൂദ് ചെയ്യാൻ വിസമ്മതിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളെ ഞാൻ വഴിപിഴപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്ന് ഇബ്ലീസ് പറഞ്ഞപ്പോൾ, നിങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഞാൻ നരകത്തെ നിറക്കുമെന്ന് അല്ലാഹു അന്നേ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞതാണ്. (7: 18; 38: 85) അപ്പോൾ, കാരുണ്യത്തിന്റെ മാർഗത്തിൽനിന്ന് പിഴച്ചുപോകുവാൻ കാരണം ഇബ്ലീസിന്റെ ദുഷ്പ്രേരണകൾക്ക് വഴങ്ങലാണെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായി. ദുർമാർഗികളെക്കൊണ്ട് നരകത്തെ നിറക്കുന്നത്പോലെ, സ്വർഗത്തെ സൻമാർഗികളെക്കൊണ്ടും നിറക്കുമെന്നും നബി വചനങ്ങളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു.

وَكُلًّا نَّقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنۢبَآءِ ٱلرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِۦ فُؤَادَكَ ۚ وَجَآءَكَ فِى هَٰذِهِ ٱلْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾

《120》 റസൂലുകളുടെ വൃത്താന്തങ്ങളിൽനിന്നും നിന്റെ ഹൃദയത്തിന് നാം സ്ഥൈര്യം നൽകുമാറുള്ളതൊക്കെയും നിനക്ക് നാം കഥനം ചെയ്തു (വിവരിച്ചു) തരുന്നു. യഥാർത്ഥ(വിവര)വും സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് സദുപദേശവും സ്മരണയും ഇതിലൂടെ നിനക്ക് വന്നെത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَقُل لِّلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ٱعْمَلُوا۟ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَٰمِلُونَ ﴿١٢١﴾

《121》 വിശ്വസിക്കാത്തവരോട് നീ പറയുകയും ചെയ്യുക; 'നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനം [നിലപാട്] അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചു കൊള്ളുവിൻ; ഞങ്ങൾ (ഞങ്ങളുടെ സ്ഥാനമനുസരിച്ച്) പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാകുന്നു;-

وَٱنتَظِرُوٓا۟ إِنَّا مُنتَظِرُونَ ﴿١٢٢﴾

《122》 'നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ, ഞങ്ങളും കാത്തിരിക്കുന്നവരാകുന്നു.'

﴾120﴿ وَكُلًّا എല്ലാം തന്നെ, ഒക്കെയും نَقُصُّ നാം കഥനം ചെയ്യുന്നു, വിവരിച്ചു തരുന്നു عَلَيْكَ നിനക്ക് مِنْ أَنۢبَاءِ വൃത്താന്ത (വർത്തമാന)ങ്ങളിൽ നിന്ന് الرُّسُلِ റസൂലുകളുടെ مَا نُثَبِّتُ നാം സൈ്ഥര്യം (സ്ഥിരത) നൽകുന്നത്, ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തുമാറുള്ളത് بِهِۦ അതുമൂലം فُؤَادَكَ നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്, ഹൃദയത്തെ وَجَآءَكَ നിനക്ക് വരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു فِي هَٰذِهِ ഇതിൽ, ഇവയിൽ, ഇതിലൂടെ, ഇവയിലായി الْحَقُّ യഥാർത്ഥം, വേണ്ടപ്പെട്ടത് وَمَوْعِظَةٌ സദുപദേശവും وَذِكْرَىٰ സ്മരണയും, ഉപദേശവും لِلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്. ﴾121﴿ وَقُل നീ പറയുകയും ചെയ്യുക لِّلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്തവരോട് اعْمَلُوا നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുവിൻ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനം (നിലപാട്- സ്ഥിതി) അനുസരിച്ച് إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ (ഞങ്ങളും തന്നെ) عَامِلُونَ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണ്. ﴾122﴿ وَانتَظِرُوا നിങ്ങൾ നോക്കിയിരിക്കുക (കാത്തിരിക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ (ഞങ്ങളും തന്നെ) مُنتَظِرُونَ നോക്കി (കാത്ത്) ഇരിക്കുന്നവരാണ്.

فى هذه (ഇതിലൂടെ) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഈ സൂറത്തിലൂടെ എന്നും, ഈ വൃത്താന്തങ്ങളിലൂടെ എന്നും ആകാവുന്നതാണ്. രണ്ടായാലും ആശയം വ്യക്തമാണല്ലോ. നബി തിരുമേനിﷺക്ക് മനോദൃഢതയും സ്ഥൈര്യവും നൽകുവാനാവശ്യമായ എല്ലാ യഥാർത്ഥ വിവരങ്ങളും ഇതുവഴി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. സത്യവിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ട ഉപദേശങ്ങളും സ്മരണകളും അതിലുണ്ട്. അതിനുവേണ്ടിയാണ് ഇതെല്ലാം വിവരിച്ചു തരുന്നത്. വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവർക്ക് ഇതൊന്നും പ്രയോജനപ്പെടുകയില്ല. അവർ അവരുടെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ച് നടന്നുകൊള്ളട്ടെ. അതിന്റെ ഫലം അവർ കാത്തിരുന്നു കണ്ടുകൊള്ളട്ടെ എന്നിങ്ങനെ നബിﷺയെ അല്ലാഹു ഉണർത്തുകയാണ്.

وَلِلَّهِ غَيْبُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ ٱلْأَمْرُ كُلُّهُۥ فَٱعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ

﴾123﴿ ആകാശങ്ങളിലെയും, ഭൂമിയിലെയും അദൃശ്യകാര്യം അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ്. അവങ്കലേക്കുതന്നെ, കാര്യമെല്ലാം മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ആകയാൽ നീ അവനെ ആരാധിക്കുകയും, അവന്റെ മേൽ (കാര്യങ്ങൾ) ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക.

وَمَا رَبُّكَ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

നിന്റെ റബ്ബ് നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി [ഒട്ടും] അശ്രദ്ധനല്ലതാനും.

﴾123﴿ وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ് غَيْبُ അദൃശ്യ (മറഞ്ഞ) കാര്യം السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലെ وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലെയും وَإِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക്തന്നെ يُرْجَعُ മടക്കപ്പെടുന്നു

ٱلْأَمْرُ കാര്യം كُلُّهُۥ അതെല്ലാം فَٱعْبُدْهُ അതിനാൽ അവനെ നീ ആരാധിച്ചുകൊള്ളുക وَتَوَكَّلْ നീ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക, അർപ്പിക്കുക عَلَيْهِ അവന്റെ മേൽ, അവനിൽ وَمَا അല്ലതാനും رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ് بِغَٰفِلٍ അശ്രദ്ധനേ عَمَّا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി.

എല്ലാ അദൃശ്യ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും, അവയുടെ കൈകാര്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാണുള്ളത്. സകല കാര്യങ്ങളുടെയും കലാശവും, തീരുമാനവും അവങ്കലേക്ക്തന്നെ. എന്നിരിക്കെ, ആരാധിക്കപ്പെടുവാനും, കാര്യങ്ങൾ ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുവാനും അർഹതയുള്ളവൻ അവനല്ലാതെ വേറെ ആരുമില്ല. അത്കൊണ്ട് അവനെത്തന്നെ ആരാധിക്കുകയും അവനിൽതന്നെ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യണം. നിങ്ങൾ എന്ത്ചെയ്യുന്നു എങ്ങനെചെയ്യുന്നു എന്നെല്ലാം അവൻ അറിഞ്ഞും ശ്രദ്ധിച്ചും വരുന്നുണ്ട് എന്ന് നിങ്ങൾ ഓർമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണ് എന്ന് സാരം.

تَوَكَل (അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപിക്കുക) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, ഏതൊരു കാര്യവും അവൻ വിധിച്ചപോലെ വരട്ടെ എന്നുവെച്ചു കൈയുംകെട്ടി മൗനമായിരിക്കുക എന്നല്ല. കഴിവുള്ളതും ചെയ്യേണ്ടതുമെല്ലാം ചെയ്യുകയും, അതിനപ്പുറമുള്ളത് അവനിൽ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നത്രെ. അല്ലാഹുവിനെമാത്രം ആരാധിച്ചും, അവനിൽ മാത്രം കാര്യങ്ങൾ അർപ്പിച്ചും വരുന്ന സജ്ജനങ്ങളായി ജീവിക്കുവാനും, മരിക്കുവാനും അല്ലാഹു നമ്മെ തുണക്കട്ടെ. ആമീൻ.

اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل

﴿كان الفراغ من تسويد تفسير هذه السورة الكريمة ظهر يوم الثلاثاء ١٢ جمادى الاخرى سنة ١٣٩٧ هـ الموافق ٣١ / ٥/ ٧٧ م والفراغ من تبييضه بعد العشاء ليلة الخميس ١٠ ربيع الاول سنة ١٣٩٩ الموافق ٧ / ٦ / ٧٩ م﴾